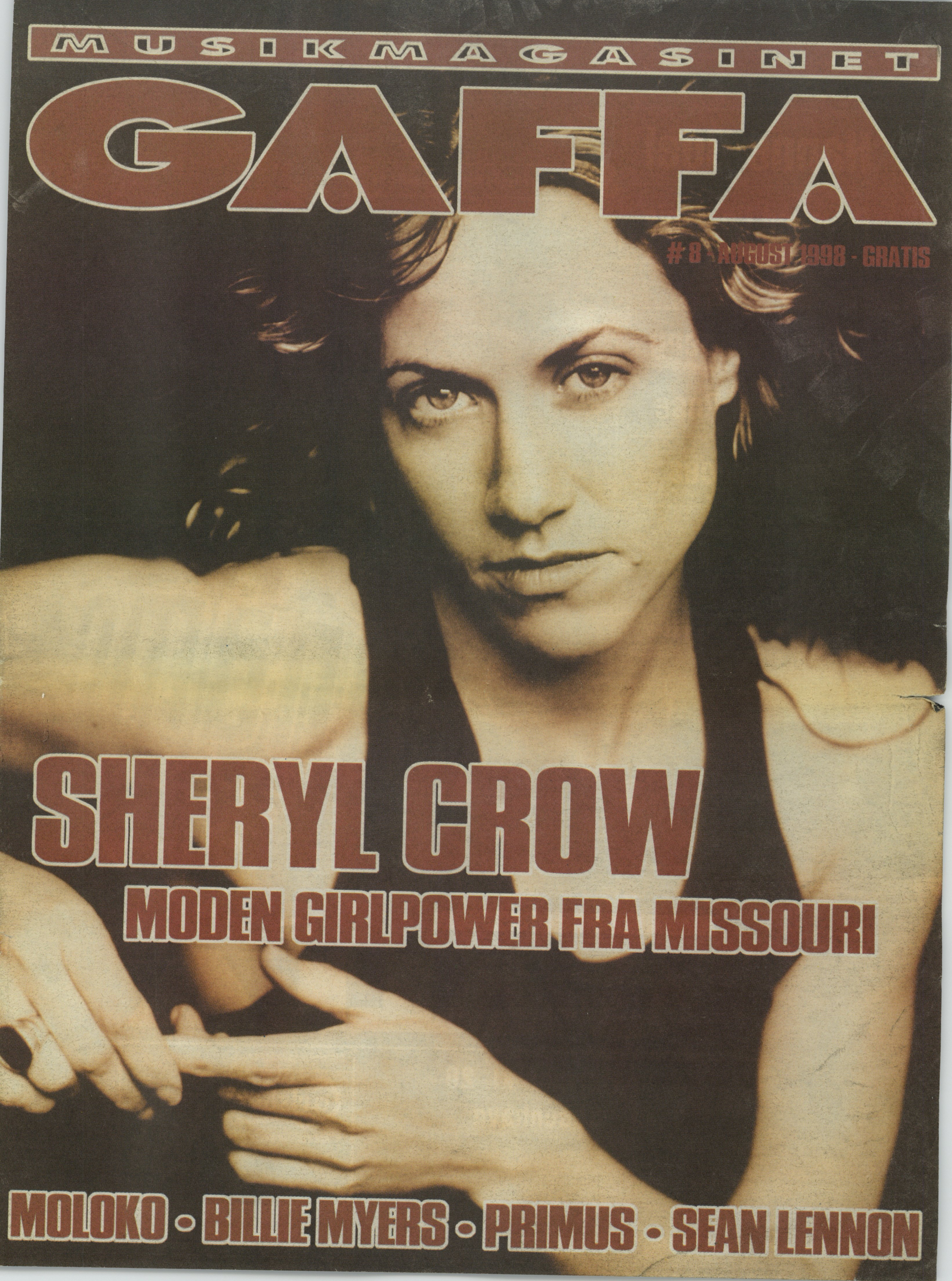
MUSIKMAGASINET

GAFFA

#8 AUGUST 1998 - GRATIS

SHERYL CROW

MODEN GIRLPOWER FRA MISSOURI

MOLOKO • BILLIE MYERS • PRIMUS • SEAN LENNON

Hanne Boel

Psyched Up Janis

- Yderligere info: www.gaffa.dk

- Nina Forsberg
- Den Gale Pose
- Superheroes
- Diva

med flere - se dagspressen

Billetpris: 150,- + gebyr • Billetlet 3888 7022

GAFFA dynamo i 15 ÅR

GALLA

5. september kl. 20

Vega - København

Officielle sponsorer:

Carlsberg

ROCKER VED KULTUREN

M

AAGE JENSEN

Musikhuset Aage Jensen A/S

SIDE 16
SHERYL CROW
I NEW YORK HOS KRAGEN FRA TIRSDAGSKLUBBEN

SIDE 17
MOLOKO
TWO BECOME ONE

Look out! Miami Vice

MIAMI

Krelle og Villum, henholdvis Kristian Paulsen og Nicolai Villum Jensen fra Miami, kan afslappet læne sig tilbage i sofaen og vente på debutalbummet *Angel On Fire*.

Da GAFFA kommer igennem på mobilen til Villum og Krelle fra technoduoen Miami en tidlig morgen på en svensk campingplads, drikker de to gamle venner (begge 21 år) cacaomælk, nyder sommeren, og at førstesinglen *Angel On Fire* ligger i hot rotation på landets radiostationer.

Miami har tidligere udgjort halvdelen af Bordeaux, der fik et hit med *Hit Me*, som gruppen i bedste Kenneth Bager-stil tog rundt på landets diskoteker med under devisen "det gør ikke noget, at showet er grimt, bare folk husker det". Virgin udsender i starten af efteråret debutalbummet fra Miami med gruppens bud på moderne elektrorock. Jørgen Møller og Jan Vinter fra Diskofil har mixet albummet.

- Vi kan kun spille på instrumenter til husbehov, men ligesom Chemical Brothers komponerer vi musikken gennem computere og kalder de musikere, vi skal bruge, ind i studiet. Vi vil ikke sættes i bås med techno. Vi er et moderne rockband, der bruger elektroniske elementer. Ikke noget med playback. Vi kan lave et 100% liveshow med de musikere, vi har benyttet på pladen, og vi håber at skulle lave en masse jobs, når pladen kommer ud, fortæller Villum på den knitrende mobil.

Miami foretrækker musik, der har været lang tid gennem en studieproces, som U2's *Pop* og de tidlige udgivelser fra Simple Minds. Af dansk musik er de mest til Puddu Varano. Krelle fortæller, at hvis de skal lave en coverversion, vil det uden tvivl blive *Don't You Forget About Me* af Simple Minds, fordi det er fantastisk sang, det er oplagt at kunne nyfortolke.

Miami prøvede med Bordeaux at ligge under for, hvordan et pladeselskab kan kræve et specielt image.

- Vi gider ikke at være et konceptband. Det har vi prøvet for tre år siden, da vi turnerede med *Hit Me*, hvor jeg skulle have latextøj på og være til spanking. SM var hot dengang, og jeg kan huske engang i Grenå til et beach party, hvor vi optrådte for 20.000 mennesker, at der blev råbt bøsserøve og smidt flasker efter os. Folk blev forargede, men bagefter kom arrangøren og sagde, at vi var technoens svar på Sex Pistols. Det var sgu meget skægt at prøve, og det er vores drivkraft - det skal være sjovt at lave musik, siger Villum, der ikke kun vil stå på scenen, men også ser en fremtid som producer.

Villum og Krelle mødte hinanden i 3. klasse på Sankt Annæ Skole og har holdt hinanden ud siden. De arbejder bedst sammen uden for meget indblanding fra andre og med Villum som sanger.

- Jeg vil ikke sige til folk, at de skal gøre som mig og "heal the world" gennem mine tekster. Det er oplagt at bruge sig selv, fordi andre vil kunne identificere sig med det. Men jeg kan godt lide at putte attituder ned i mine historier, og det må gerne være arrogant og råt, fortæller Villum, der ikke er bange for at udfordre Aqua.

- Vi har bånd liggende, hvor vi lavet noget dancepop, som vil lægge Aqua ned af bar misundelse. Men vi vil ikke lave for meget ballede, så vi tør ikke sende det ud, fortæller Villum og griner - fra sit lille iglotelt i Sverige.

sva

Vinderne

af billetter til den hemmelige Manic Street Preachers-koncert den 20. august i København.

Jakob G. Welinder, København Ø • Stine Christensen, Roskilde • Kasper Shütt-Jensen, Fredericia • Cæcilie Elna Bøgedal Hansen, Albertslund • Frederik Søvang, Kruså • Vilhelm Lunøe, Hørsholm • Jeanette Michelsen, København Ø • Ragnhild Høxbro, Fredericia • Berit Lea Hansen, Birkerød • Rasmus Norman, Lyngby • Ditte Poulsen, Åbyhøj • Anders Juel Enemærke, Glamsbjerg • Louise Wulf, Give • Finn Olsen, København V • Anna Mette Andersen, Snedsted • Anne Crenzien, Vordingborg • Mette Bang Larsen, Frederiksberg C • Michael Andersen, København NV • Ingrid Overgård, Herning • Asger Kjær, Åbyhøj

OPERATION 2000

Synspunkt

Af Niclas Anker, A&R Manager, Universal Music A/S

Danmark er endelig kommet med på det globale verdenskort for popmusik, og nu ser det ud til, at alle døre og muligheder er åbne for et globalt fremstød for den samlede danske musikproduktion med internationalt potentiale. Det kræver imidlertid så sandelig, at "varen" er i orden – og varen, de udenlandske markeder først vil være på udkig efter, er selvfølgelig popmusikken, så rockmusikken må se sig selv på reservebænken igen.

Hvis skyld er det, at "rocken" ikke har markeret sig internationalt endnu, og hvorfor er "varen" ikke i orden, endnu?

Den danske rockscene er for uoriginal, en dårlig kliché af tidens MTV-trends samt uden interessant profil og selvstændighed, der gør den værdig til en plads på det globale marked.

Ovenstående lyder måske, som om "rockscenen" er problembarnet og den eneste, som har et problem med at sætte sig op i en international klasse, men hvis man skal være helt ærlig og se på realiteterne, ligger kongeriets største problem ikke kun dér, men generelt på hele den danske musik og musikindustri som sådan.

Hvis vi gerne vil se os selv som en aktør på det globale musikmarked i det 21. århundrede med en "vare", der er i orden, skal der ske en radikal ændring nu, hvor en global succeshistorie som Aquas måske kan virke som en kraftig vitamin-indsprøjtning, der får sat gang i fremtidsvisionerne.

Vi skal have flere kunstnere inden for alle genrer, kunstnere, som tænker kreativt og originalt og tror 110% på, hvad de går og laver samt har viljen til at gå hele vejen, selvom det er hårdt og ulideligt. Mange udøvende artister tror, at så snart pladen er i hus, at resten er op til pladeselskabet. Det at få sine kompositioner på cd er kun en brøkdel af, hvad der skal til fra artistens side nu om dage.

Vi skal have fostret flere sangskrivere, der kan skrive *"sangen"*, flere musikforlag der er aktive og hjælper med et udvikle sangskriverne til toptalenter med international klasse i stedet for at bare indkassere ved kasse 1. Vi skal have flere kompetente og kreative producere inden for forskellige genrer. Producere, som kan lave en international lyd.

Pladeselskabernes A&R-folk skal fokusere på det, de virkelig tror på: signe færre artister – men bedre artister, udgive færre plader, men bedre plader – og give disse artister og plader et reelt og longterm commitment! Og vi skal have flere independent selskaber, der kan finde, pleje og udvikle talent – med et stort hjerte! Vi skal have flere "rookies" inden for på pladeselskaberne eller i marken, folk, der er med på noderne og tør ta' chancer, fordi de skal vise, hvad de kan og brænder for "sagen".

Vi skal have flere professionelle managers, der kan tage sig af udvikling af de kreative mennesker (kunstnere, sangskrivere og producere), men samtidig uddanne sig i hvordan og hvorledes den udenlandske scene er skruet sammen, og hvad der skal til, for at der sker noget.

Man kunne blive ved med at gå branchen igennem fra A-Z, men det ville kræve et special-tillæg.

Hvis Danmark i fremtiden skal markere sig som musikalsk rugemaskine for internationale talenter inden for alle genrer, talenter, som udlandet holder skarpt øje med, skal *hele* musikbranchén have sat gang i "Operation 2000 – den danske musikbranche i det 21. århundrede" med originalitet, kreativitet, engagement og commitment. Og det inkluderer alle involverede musikere, sangskrivere, producere, musikforlag, managers, pladeselskaber, promoters etc.

Og så ville det være rart, hvis vi kunne få lidt hjælp på hjemmemarkedet, da vi trods alt skal bevise os her først for det meste, før vi indtager resten af universet: Vi skal have bedre radiostationer, bedre pladeforretninger og så videre - og ikke mindst må *Danmark* få fingeren ud og interessere sig lidt mere for musik, end hvad de nu får serveret imellem programmer på TV2, TV3 & TV Danmark.

Jeg håber virkelig, at Aquas globale succes vil skabe en dansk ABBA-effekt hos Danmarks ungdom, så vi i de kommende år vil opleve et boom af forskellige kreative miljøer i alle genrer med kunstnere, sangskrivere, producere, managers, pladeselskabsfolk etc., der med en benhård tro på sig selv og et engagement helt ud til fingerspidserne kan danne ramme om morgendagens musikbranche med international appeal og succes.

BAGGRUND:

I april udkom en rapport om dansk musikeksport, og rapporten viste, at der er en blomstrende musikeksport fra Danmark. I 1997 var den eksportindtjening på 719,5 mio. kroner. Det har primært været poporkestre som Aqua, der har stået for indtjeningen, men hvorfor er rockmusikken sat på reservebænken? Niclas Anker, der har været med til at lancere Aqua, giver et svar.

Melanies har smidt brysterne

MELANIES

Jesper Kristensen, Peter Bruun, Asjørn Thernøe og Steffen Otkjær fra Melanies blev lokket op i tårnet i Kastrup Lufthavn af fotografen Kasper Eistrup fra Kashmir.

Melanies Breast vandt finalen i DM i Rock i 1995, men nu har de smidt brysterne for at markere, at de kan klare sig uden vedhæng.
- Med Melanies Breast var vi til grunge, Helmet og attituderock, men der er sket meget siden. Vi er blevet ældre og mere indadvendte. Vi gider ikke længere lave intetsigende hits, der kører lige ud landevejen. Vi er gået tilbage til det, vi altid har haft lyst til at lave, men som vi ikke tidligere har haft nosser til, fortæller trommeslager Peter Bruun.
Melanies var en tur sidste år i Playground for at indspille en demo-cd med henblik på den forjættede pladekontrakt. Kasper Eistrup fra Kashmir og Joshua (Jan Schumann), der er Kashmirs lydmand, har produceret. Men da Kashmir selv har været i studiet for at indspille deres kommende plade, er det først nu, at demo-cd'en er blevet udsendt. Kasper Eistrup har lavet covers og taget alle billederne.
De to numre på demo-cd'en, *Perhaps Better Today* og *U Won't Hurt Me*, har Alex Nyborg Madsen, maskinbestyrer i P3, spillet flittigt og rost bandets for den nye stil og lyd.
- Helmet var tidligere det største kick for os, men nu lytter vi mere til Radiohead og det norske band Motorpsycho, hvis musik er meget indadvendt, minimalistisk og alligevel storladent, men den musik, vi lytter til, betyder ikke så meget for vores egen musik længere. Vi ville gerne gå efter det skrabede udtryk, og hvor de ting, der blev lagt på, skulle være i en minimalistisk ånd. Lyden er stadig bygget op omkring bas, guitar, trommer og vokal, men i studiet blev der lagt flere guitarspor på. Ikke 42 spor, men 4, og det er meget for os, fortæller Peter Bruun, der ikke vil nøjes med at spille trommer. Han skiver teksterne og laver musikken med Steffen Otkjær.
Bandets fire medlemmer mødte hinanden efter gymnasiet i Skanderborg, hvor det var guitaristen Steffen Otkjærs storesøster, der kom med bandnavnet. Hun havde set en film med Melanie Griffith i fjernsynet, hvor hun trækker op i trøjen, og så var den der. Melanies Breast. Efter flere år i det århusianske musikmiljø og mange jobs flyttede bandet for et halvt år siden til København for at sætte skub på musikken og forhåbentlig et gennembrud.
- Vi kender alt til at tabe. Selv om vi vandt DM i Rock, blev vi ikke rockstjerner. Det er nærmest blevet en livsstil for os at blive forbigået. Mange af de bands, vi kender, som vi deler baggrund med, har klaret det og fået pladekontrakt. Vi er ikke bitre over det, men det kan være svært at forstå, hvorfor vi ikke har fået samme mulighed.
Melanies regner med at gå i studiet i efteråret med Kasper Eistrup og Joshua for at indspille en hel plade med eller uden kontrakt.
sva

På et Trip(tycon) tilbage til firserne

TRIPTYCON

Fuck Sony Music. Komponisten, guitaristen og sangeren Henrik Liebgott har udgivet sin debut-cd *Triptycon* på det lille pladeselskab Mainline. Her bliver startfirsernes new wave- og goth-scene forenet på en måde, så kalenderen næsten bladrer sig selv tilbage og fremmaner navne som Joy Division, The Cure, Before og Martin Hall.
- Jeg ved ikke, om der har været nogle bestemte grupper i tankerne, det kommer bare ud på den måde. Det kan måske forklares med, at flere af numrene stammer fra 82/83, da startede rocken på ny efter halvfjerdserne, som var en forfærdelig tid. Firserne var en spændende periode, forklarer Liebgott.
Det er også en scene, hvis selvhøjtidelighed og navlebeskuende livssyn ofte er blevet latterliggjort, noget som Søren Faulis film *De Skrigende Halse* parodierede på den mest ironiske måde.
- Perioden er aldrig blevet dokumenteret ordentligt, mange af de plader er aldrig kommet ud på cd. Jeg kan godt lide, at man er selvironisk og tør udlevere sig selv, men filmen var ikke kærlig, den viste ikke, hvor stor en tid, det var. At man latterliggør en periode på den måde, bryder jeg mig ikke om, så dumme var folk sgu ikke dengang.
Selv begyndte Henrik Liebgotts karriere i slutningen af tresserne omkring tiden i Sofiegården, som var et samlingspunkt for de musik- og teaterinteresserede. Blandt andet trådte Gasolin deres karrieres barndomssko her. Senere spillede Liebgott i garagebandet Smash, og siden har han levet et tilbagetrukket liv og dyrket sin store lidenskab, flamencoen. Nu er han her igen med et album, hvor han har samlet flere af vennerne fra firserne, Fritz "Fatal" Bonfils (ex-Before), Thomas Ortved (Sort Sol) og Jannie Neble (Alive With Worms), og selvfølgelig sit flamencoband. Det forklarer også titlen *Triptycon*.
- Det er betegnelsen for et trefløjet maleri, og da jeg har tre sangere som gæster, forestiller jeg mig cd'en i tre dele. På den måde er det tre billeder, som er samlet, "ikon" ligger i det, og så syntes jeg, "trip" lød godt, siger den sympatiske kunstner, der ikke fornægter sine rødder i 80'erne.
fpm

G-stereo

- det snurrer på GAFFA

- **The Walker Brothers - Take It Easy With.../Portrait/Images**
- **Harvey Danger - Where Have All The Merrymakers Gone?**
- **Nina Forsberg - 12 Rounds**
- **The Delgados - Peloton**
- **Garbage - Version 2,0**
- **Diverse kunstnere - Boogie Nights - Soundtrack**
- **Madonna - Ray Of Light**
- **Malk De Koijn - Smashhit In Aberdeen**
- **Massive Attack - Mezzanine**
- **Catatonia - International Velvet**

Snik Snak

€ top 100

Det inflydelsesrige engelske musikmagasin Q har lige offentliggjort deres egen liste over de 100 rigeste rockstjerner i britisk rock. Blandt de første ti Joakim von And'er er Eric "Slowhand" Clapton, U2, Keith Richards, Mick Jagger og David Bowie. Listens absolutte topscorer er Paul McCartney, der skulle være god for 500 millioner pund. Ikke engang listens nummer to, Elton John, når ham til sokkeholderen, han går rundt med sølle 150 millioner på lommen.

American Pstipe

R.E.M.s forsanger Michael Stipe er kommet i uvejr hos den amerikanske presse omkring sin producerrolle i filmatiseringen af den kontroversielle og blodplettede bog *American Psycho*. Pressen forstår åbenbart ikke helt, at Stipe gider at være involveret i filmversionen, når han på samme tid med banner og flag gav sin antivoldelige mening til kende ved Tibetan Freedom-koncert i Washington midt i juni. Selv forsvarer Stipe det med, at bogen mere handler om en person, der af ydre omstændigheder i firserne blev skabt til at være et monster, end den handler om en psykopatisk morder.
I mellemtiden skulle R.E.M. have lagt sidste hånd på deres nye album, der i skrivende stund endnu ikke har fået en titel, men stilmæssigt skulle være en slags postapokalyptisk *Everybody Hurts*-udgave. Albummet er optaget i San Francisco med Pat McCarthy som assisterende producer. To sangtitler er sluppet ud: *Parakeet* og *Why Not Smile*.

Nyt fra Guns N'Roses

Nu skulle det være sikkert! Det forlyder, at Guns N'Roses-forsangeren, rockens problembarn Axl Rose, skulle have fundet produceren til deres næste album, efter at han betaget har hørt The Verves *Urban Hymns*. Youth, personen bag selvsamme, er nævnt til at sidde bag producerknapperne, når gruppen skal bøvle opfølgeren til *The Spaghetti Incident* fra 1993 sammen. På grund af narkoproblemer, indre stridigheder mellem bandmedlemmerne og Axl Roses traumatiske barndomsoplevelser har gruppen ikke udgivet nyt selvskrevent materiale siden de to dobbeltalbum *Use Your Illusion I* og *II* fra 1991.
fpm

UDGIVER
FORENINGEN GAFFA MUSIKMAGASINET
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
PETER RAMSDAL

ANNONCER:
DENNIS BRORSEN
HENRIK RIISVIG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE
ABONNEMENT:
HENRIK RIISVIG

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
LYKKE DAHLÉN LUND

KALENDERPIGE:
MALENE MOGENSEN

KORREKTUR:
OLE ROSENSTAND SVIDT

FIELD PROMOTER:
KALLE BREMER

SKRIBENTER:
ANNE METTE SVANE
MORTEN REMMER
NILS HARBO
MORTEN BAGAI
JAN OPSTRUP POULSEN
PETER STUDSTRUP
JESPER SKAANING
FINN P. MADSEN
MARTIN ROBERT NIELSEN
MORTEN BUSCHMANN
OLE HOFF-LUND
METTE CASTBAK
MARK LEWIS
JESPER NYKJÆR KNUDSEN
MORTEN LAUSTEN
HENRIK TUXEN
KELD RUD NIELSEN
JACOB ROSENBAK
MICHAEL C.U.P RASMUSSEN
LARS NIELSEN
OLE ROSENSTAND SVIDT
PETER WIDMER

FOTOGRAFER:
SANDRA GREIG
STEEN DONSBY
STEFFEN T. NIELSEN
MORTEN LARSEN
KLAUS THYMANN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET
OPLAG:
84.000 EKSEMPLARER
ABONNEMENT:
150,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT:
17.08.98
KALENDER:
21.08.98
ANNONCER:
19.08.98

FORSIDEFOTO:
PETER LINDBERGH

Dynamo Tour
Spillesteder

Yderligere info: www.gaffa.dk ▸ Tlf. 8612 9899

København
- Pumpehuset
- Loppen
- Rust
- Park Café
- Mantra
- Vega

Albertslund
- Forbrændingen

Roskilde
- Gimle

Vordingborg
- Stars

Rønne
- Bornholms-Musikhus

Odense
- Rytmeposten

Århus
- Train
- Musikcaféen

Aalborg
- Studenterhuset

Haderslev
- Panic

Programmagasin ude 20/08

GAFFA dynamo i 15 ÅR

TOUR

Dynamo Tour 1998
10.-12. september

Officielle sponsorer:

Carlsberg
ROCKER VED KULTUREN

AAGE JENSEN
Musikhuset Aage Jensen A/S

Fra Grind til Amstrong

AMSTRONG

- Vores musik er kunst.
Ordene kommer fra Jacob K. Leth, der er bassist i den danske gruppe Amstrong, der den 10. august udgiver sin titelløse debut-cd.
- Det meste musik er fuldt af ligegyldighed, noget, som bare kværner i baggrunden. Vi tager vores musik alvorligt. Det er kunst, og ikke bare en vare til forbrug. Vi har ikke noget budskab i tekstmæssig forstand. Vores budskab *er* vores musik, og at man skal tage kunsten og tilværelsen alvorligt. Være engageret og ikke bare glide hen over tingene. Vi lever i en tid, hvor alting flimrer, og hvor man ofte går efter den laveste fællesnævner.
Amstrongs musik er også ganske krævende. Numrene er lange, meditative og minimalistiske. Gruppen bruger ikke vers og omkvæd i traditionel rockforstand, men arbejder med gentagelse af de samme få musikalske figurer, så man efterhånden opnår en hypnotisk effekt. Stilen er blevet sammenlignet med såvel postrock, trip hop som elektronisk musik. Musikken ligger i forlængelse af Grind, som Amstrong hed før i tiden. Grind fik udgivet to cd'er, men skiftede efterhånden stil.
- Vores forsanger Peter Buur gik ud, og ind kom Marie Louise Mørch, og vi begyndte at arbejde med sampling og elektronik, hvor vi før indspillede numrene live i studiet. Derfor syntes vi, at det var rimeligt, at vi skiftede navn. Vi fandt ud også ud af, at den kvindelige vokal gav musikken et mere drømmende og indadvendt udtryk. Så fandt vi på at hedde Sprinkler, men pladen blev udsat på grund af forårets storkonflikt, og ind over kom der så et engelsk R&B-band, der også hed Sprinkler. Da de nåede først ud med deres navn i en større sammenhæng, kunne vi jo ikke også kalde os Sprinkler.
Uheldigvis var nogle anmeldereksemplarer sluppet ud, og derfor blev pladen anmeldt i GAFFAs majnummer under navnet Sprinkler - i øvrigt en begejstret anmeldelse.
Med en så speciel musik regner Amstrong ikke med at sælge så meget, at de kan leve af musikken. Gruppen håber dog at få udgivet cd'en i udlandet for at få et større potentielt publikum, siger Jacob K. Leth og kommer med denne forbrugervejledning til albummet:
- Drik en flaske rødvin, sæt dig ned, skru op og lyt uden at lave andet, og du bliver opslugt af musikken. I kraft af de lange numre ophæver vi tiden, så når man lader sig synke ind i numrene, glemmer man varigheden.
ors

Snik Snak

Cocteau Twins opløst

Så er det nat for drømmerne. Et af pladeselskabet 4AD's mest markante bands op gennem 80'erne og begyndelsen af 90'erne, den skotske trio Cocteau Twins, har taget klangmalerierne ned fra væggene og er ifølge det engelske musikmagasin Q gået hver til sit. Gruppens varemærke var sangerinden Elizabeth Fraser, som for nylig hittede med sangen *Teardrop* på Massive Attacks nye album *Mezzanine*. Frasers smukke, engleagtige stemme, spædet op med sfæriske lydcollager, gjorde, at Cocteau Twins havde deres egen fabulerende udtrykksmåde. Siden albummet *Heaven Or Las Vegas* fra 1990 har gruppen trods udmærkede album haft svært ved at forny sig.

Knas i The Verve

Det knager i fugerne hos The Verve på trods af, at de fastslog deres position som engelsk rocks band nummer ét med et pladesalg på over fem millioner af deres 1997-album *Urban Hymns*. Allerede da de aflyste deres tyske turné plus Roskilde Festivalen, begyndte rygterne at svirre omkring et indre opgør i bandet mellem sanger Richard Ashcroft og guitaristen Nick McCabe, selvom aflysningen lød på, at bassisten Simon Jones havde fået en virusinfektion. Noget tyder på, at det er al den opmærksomhed, som Ashcroft får overalt, der får de andre medlemmer og især McCabe til at kigge skævt til sangeren. Derfor ser det ud til, at McCabe har forladt bandet for anden gang. The Verve opløstes første gang i 1995, også på grund af gnidninger mellem Ashcroft og McCabe. Indtil videre er det offentliggjort, at den tyste guitarist ikke turnerer med bandet mere i 1998. Gang på gang har Ashcroft udtalt, at gruppen ikke kan fungere uden McCabe; ikke engang den tidligere Suede-guitarist Benard Butler blev målt som god nok, da han spillede med The Verve meget kort inden McCabes genindtræden i bandet.

The drugs don't...

Den tidligere Stone Temple Pilot sanger Scott Weiland har åbenbart svært ved at holde sig på måtten. Trods gode anmeldelser af hans første soloudspil *12 Bar Blues*, der skulle bane vejen ud af narkohelvedet for ham, blev han taget på fersk gerning for nylig med mere end 100 dollars heroin skjult i bukselinningen, da politiet ransagede et lejlighedsprojekt i New Yorks Lower East Side. Selv påstod han, at han kun var i bygningen for at købe heroin? Weiland blev sat på fri fod dagen efter med dom, som lød på besiddelse af en kontrolleret mængde. Som om det ikke var nok, for en tidligere junkie.
fpm

COMING UP I ÅRHUS FESTUGE

"Morgendagens stjerner". Det kunne være et citat fra Leth og Maders ekvilibristiske Tour de France-transmissioner, men sådan karakteriserer generalsekretær Lars Seeberg fra Århus Festuge årets musikprogram.
Univers er rammen for de udendørs gratiskoncerter, hvor sprælske unge upcomers vil folde sig ud under metervis af sejldug i hjertet af Århus fra den 28. august til den 6. septemper.
Det er udelukkende dansk musik, festugen har satset på i forlængelse af årets tema *Danske Visioner*. Ib Valentin og Niels Træden, der henholdsvis booker for Husets Musikteater og Roskilde Festival, står bag programmet, der har et budget på en halv million kroner.
Annione og Baal lægger ud på Univers om fredagen. Souvenirs, Psyched Up Janis, Shirtsville, Randi Laubek, Airhole Stanza, Brimstone Butterfly, Cinnamon Sigh, Speaker Bite Me, Picnic, Moi Caprice, denmark, luksus, Vildensky, Red Warszawa, Ginman/Jørgensen, Blachman og Lois optræder i løbet af festugen.
Hip hop og den elektroniske musik er flyttet til andre scener i byen. Fredag den 4. september lægger DSB Centralværksted beton til technoeventen *Booming & Light, part II*. Formula står bag arrangementet og har den engelske producer og DJ Anthony Childs aka Surgeon som hovednavn.
Hvis man er til videokunst og gamle folkeviser, er der mulighed for at få en koncertoplevelse ud over det sædvanlige med Sorten Muld i samarbejde med kvindekoret Simili og den amerikanske videokunstner Chris Kondek. *Tragica 3.0* kan opleves i Ridehuset fra torsdag den 27. til søndag den 30. august.
sva

Street Dance lukker i Århus

Totalophør. Peter Højlund, medindehaver af pladeforretningen Street Dance Records, bekræfter graffitien på butikkens ruder i Århus.
Street Dance lukker butikken i Århus den 8. august. René Kirkegård overtager forretningen og åbner dørene den 1. september under navnet Designersoundz og vil kunne præsentere samme musikniche som Street Dance.
Peter Højlund forklarer lukningen med, at Street Dance fremover vil koncentrere sine aktiviteter i København med pladeforretningen og grossistsalg til Danmark og udlandet.
sva

ARMAGEDDON

THE ALBUM

Et fantastisk soundtrack med bl.a. det nye Aerosmith hit "I Don't Want To Miss A Thing"

Aerosmith	I Don't Want To Miss A Thing
Journey feat. Steve Augeri	Remember Me
Aerosmith	What Kind Of Love Are You On
ZZ Top	La Grange
Bob Seger	Roll Me Away
Shawn Colvin	When The Rainbow Comes
Aerosmith	Sweet Emotion
Jon Bon Jovi	Mister Bigtime
Aerosmith	Come Together
Patty Smyth	Wish I Were You
Our Lady Peace	Starseed
Chantal Kreviazuk	Leaving On A Jet Plane
Trevor Rabin	Armageddon
Steven Tyler	Animal Crackers (Dialogue Spoken by Liv Tyler & Ben Affleck)

The MUSIC & MOVIES shop

CD/MD 119,95

Magasin

Nygade 1-3, 1164 København K
Bispensgade 28, 9000 Aalborg
Frederiksgade 38, 8000 Århus
Vintapperstræde 7, 5000 Odence C
Kgs. Nytorv, Lyngby, Odense, Århus og Aalborg

Sony Music

MOLOKO

Farlig flirt

Selv en dårlig statistik om vedvarende kærlighedsforhold i bands skræmmer ikke kærsteparret Roisin Murphy og Mark Brydon fra Moloko. Duoen står klar med deres andet album *I Am Not A Doctor*, hvor statistikker, formler og musikalsk doktorgrad er sagen uvedkommende.

Af Jesper Skaaning
Foto: Per Houby

Roisin Murphy og Mark Brydon både ligner og opfører sig nærmest som det perfekte par. Selv siger de, at de er klar over, at det ikke er særlig rock'n'roll-agtigt at være kærester i et band, men det fungerer altså.

- HA-HA! Du vil gerne have en forklaring, måske? HA-HA.

Molokos computer-nørd, Mark Brydon, skuer mine notater til interviewet og ser mit første spørgsmål, hvor der står titlen på gruppens nyeste cd *I Am Not A Doctor* efterfulgt af cirka 18 spørgsmålstegn. Jo, den besynderlige album-titel kræver en forklaring.

- Det står for den hypokondri, der hersker i studiet i de mest intense perioder. Man forestiller sig, at man har alle disse sygdomme, fordi man er lukket inde i dette studie og aldrig kommer ud og ser dagslys. Hvis Roisin eksempelvis havde hovedpine, ville hun tro, at det var en hjernesvulst, så jeg svarede: "Jeg er ikke læge, men jeg tror nu ikke, at der er tale om en hjernesvulst"!

Roisin er stemmen i Moloko. Hun synger. Mark svarer:

- Der er også en filosofisk forklaring på titlen. Vi har ikke en doktorgrad indenfor hverken musik, selskabelighed eller udtryksformer. Titlen er et stolt statement af ingenting, mener han.

Den nu 24-årige irsk-fødte Roisin Murphy mødte den noget ældre englænder Mark Brydon til en privat fest. Mødet er nu næsten lige så berømt som Moloko: Hun glider op til Mark under en fest og spørger, om han kan lide hendes stramme sweater. Svaret var tydeligvis et ja, for et dobbelttydigt samarbejde (de blev kærester) blev straks indledt, og resultatet udkom i 1995 under navnet *Do You Like My Tight Sweater?* Et ganske mærkbart statement på trip-hop-scenen. Som single-forløber kom den flabede *Fun For Me* (med den mest groovy bas-linje hørt siden *Another One Bites The Dust!*). Trods trip-hop-mærkatet varslede Moloko en helt anden tilgang til den ellers så gravalvorlige genre. Humoren og især de underholdende live-shows var en del af koncept-udvidelsen.

- Koncerter er blevet en langt større del af det, vi laver, hvor bands som eksempelvis Massive Attack ikke har så meget til overs for live-shows. Det er heller ikke særlig fashionabelt at give underholdende koncerter, men det er det eneste svar på de mange kedelige koncerter med nikkende hoveder. Det er okay at vise usikkerhed på scenen. Det er sandsynligvis nemmere at virke mystisk, mørk og indelukket, mener Roisin, der plejer at optræde med håndjern, hvorpå en tøjkanin er spændt fast.

Seriøs humor

I Am Not A Doctor fortsætter, hvor debutalbummet slap. Mark hjælper med at definere forskellen:

- Det første album var et tåget, viltert album bestående af kollisioner og tilfældigheder. Vi mente, at vi bare havde lavet et soveværelsealbum. Nu, hvor vi er klar over, at der sker noget, har det haft en stor indflydelse på det nye album. Hvor Roisin først på det sidste album fandt ud af, at hun virkelig kunne synge, vidste hun det denne gang. *I Am Not A Doctor* er mere personlig og langt mere selvsikker.

- Det er også et mere besværligt album. Især for radioerne. *Fun For Me* havde en pop-side, som slog an, men der er ikke en oplagt *Fun For Me* på det nye album.

Hvor vigtig er ironi og humor i Moloko?

- Til koncerterne er det meget vigtigt. Men ikke på en overfladisk måde. Ironi er et ord, som for tiden klinger dårligt. Nu bliver det sammenlignet med kitsch, men faktisk er ironi en meget kompleks ting og utrolig vigtigt for livet. Betydningen af ironien ændrer sig også hele tiden. Vi har brug for ironi for at komme igennem livet. Også selvom det til tider er ude af moden. Humoren i vores musik er ofte rettet mod os selv. Det er kynisk humor. Seriøs humor, måske. Vi er i hvert fald seriøse med vores humor. Ha-ha.

Er det ikke farligt på den ellers så seriøse scene, I bevæger jer på?

- Jo, meget. Det er faktisk ekstremt farligt, og det kan sagtens dræbe os, men vi kan ikke sidde fanget i den dybe, mørke, kunst-rigtige trip-hop-underverden. Vi udnytter også mange pop-impulser i musikken, hvilket helt ekskluderer os fra deres område. Men vi kan lide at flirte med den farlighed.

- I England, siden Lady Diana døde, har der floreret en ækel sentimalitet i landet. Se bare på Tony Blair. The Verves *Bittersweet Symphony*, som var sidste års mest populære single i England og sikkert en ganske udmærket plade - med en smule hjælp fra Rolling Stones! - opsummerede hele den rørstrømske fornemmelse i landet. Men ikke alle har det på den måde. Vi har lyst til at stikke lidt nåle i folk, og få dem til at vågne op.

Anti-rock'n'roll

Roisin og Mark både ligner og opfører sig nærmest som det perfekte par. De supplerer hinanden godt og kender hinandens svar på forhånd. Måske fordelen ved at være kærester i et band?

- Det er i hvert fald rart, at man kan sige præcis, hvad man mener, forklarer Roisin. Også det, at man som kvinde kan gå ind i et studie uden at skulle være nødsaget til at lægge skjul på sin feminisme, bare fordi der sidder en gruppe drenge og laver musik. Nu er der en balance mellem det maskuline og det femininitet i Moloko. Vi er klar over, at det ikke er særlig rock'n'roll-agtigt at være kærester i et band, men det fungerer altså.

Statistikken omkring indbyrdes band-forhold er jo ikke så god. Se bare på Smashing Pumpkins, No Doubt...

- Ham fra No Doubt skred fra orkestret, gjorde han ikke? Det har åbenbart ikke været særligt seriøse forhold. Vores forhold startede jo præcis samtidig med det musikalske, og så er det et meget stærkt forhold, mener Roisin.

- Forhåbentlig varer det lidt endnu, så vi er i stand til at lave et par albums mere. Ha-ha.

KÆRESTER OG FORRETNING GÅR HÅND I HÅND (NÆSTEN):

AQUA

- Det er ikke tilfældigt, at René Difs og Lene Nystrøms to trutmunde altid mødes i en hjerteform i slutningen af deres videoer. De har nemlig status som ex-kærester, men er nu så gode venner, at de sagtens kan kysse hinanden lige op i linsen på den britiske presse - uden at Morten Harket bliver jaloux.

SUEDE

- I to år var Justine Frischmann (Elastica-sanger og nu kæreste med Damon Albarn fra Blur) og Brett Anderson fast par i Suede, indtil Bernard Butler udfyldte begge guitarroller, og Frischmann tog afsked i '92. Sangen *Animal Lover* fra Suedes første album er inspireret af de voldsomme rifter på Frischmanns ryg efter en nat med Damon. Brett og Justine ses i dag som gode venner - uden Damon.

SMASHING PUMPKINS

- D'arcy og James Iha havde været kærester i en årrække, da de slog op under *Gish*-turnéen i 1992. Billy Corgan fungerede som terapeut for dem begge, mens han næsten udelukkende selv indspillede det næste album, *Siamese Dream*. I dag fungerer de bedre som venner: "Vi smider ikke længere møbler efter hinanden," har D'arcy udtalt. D'arcy er nu gift med trommeslageren fra Tonic, mens Iha bor sammen med sin cockerspaniel.

SOUVENIRS

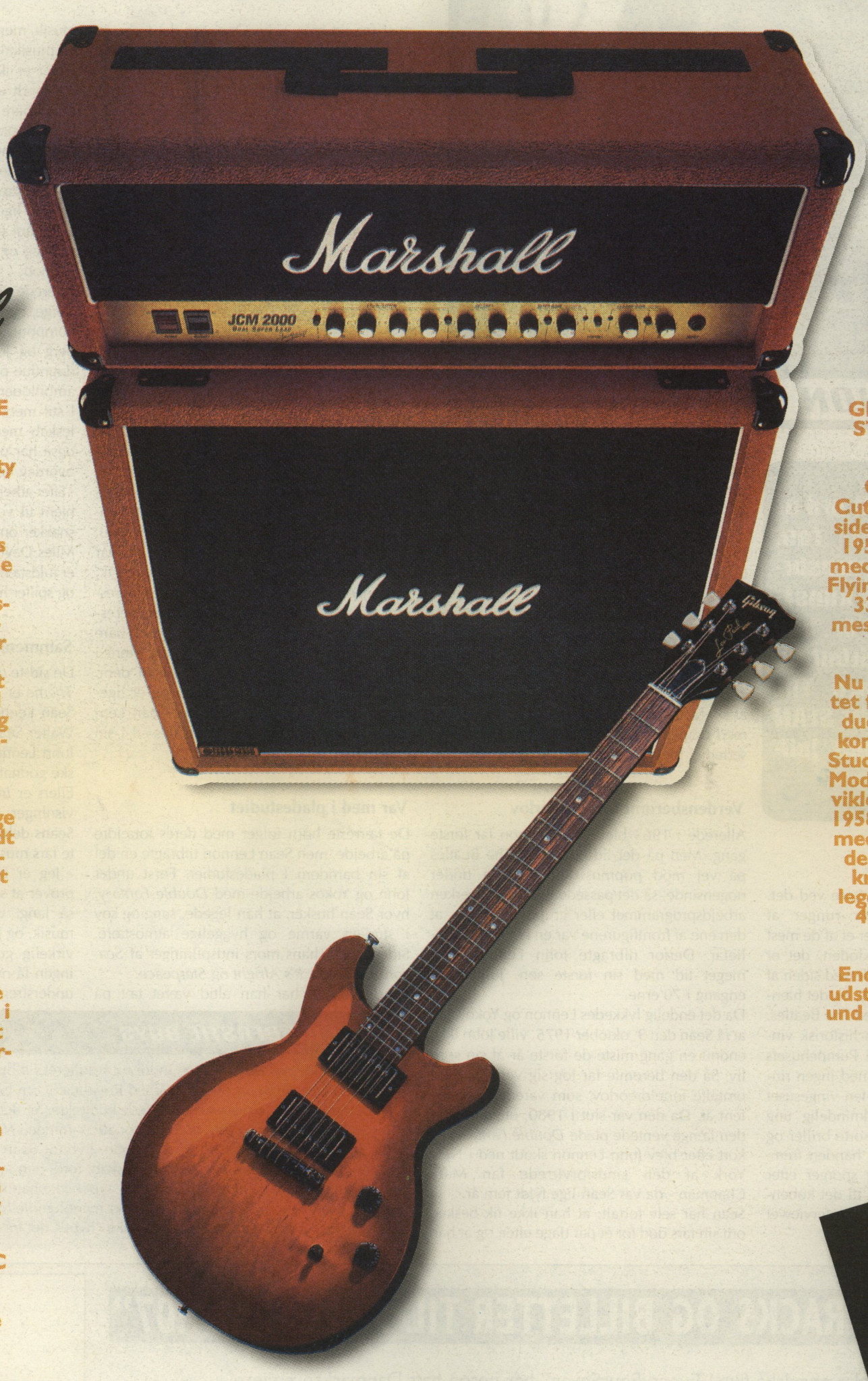
Ironiens Kjeld og Hilda Heick, Nils Torp og Sofie Bonde, trives som sparrings- såvel som parringspartnere i deres landlige Morten Korch-idyl i Suldrup i Nordjylland.

NO DOUBT

- Videoen og teksten til *Don't Speak* skjulte intet. Gwen var stadig såret, efter at bassist Tony Kanal gjorde en ende på et forhold, der havde varet i hele syv år. Gwen ville giftes, men Tony havde fortrudt forholdet længe forinden. Opbruddet dræbte næsten No Doubt, men så mødte Gwen Gavin Rossdale fra Bush. Gad vide, om der senere kommer en *Don't Speak Either?*

England-USA

Best of both

Marshall

MARSHALL ORANGE CRUSH

Orange Crush - So Tasty they're Addictive!

Er du tørstig efter mere? Så er Marshall's nye Orange Crush-serie kommet for at lindre dine musikalske smagsløg. Pakket med ufortyndet Marshall-power har du med Orange Crush mulighed for at presse din spillestil til sidste dråbe uden brug af kunstige tilsætningsstoffer.

Der er 5 forskellige smagsvarianter at vælge imellem. De er alle fyldt med de saftigste, prikkende Clean-lyde samt knusende Distortion-toner.

Orange Crush-serien bliver introduceret i Marshall's mest solgte forstærkere og leveres i et ekslusivt, "lige til at spise" finish: Orangefarvet kabinet-vinyl - "Limited Edition".

Du kan slukke tørsten med hele 5 friske modeller: Den velsmagende VS65R.OC, den fyldige VS100R.OC og den ekstra saftige VS102R.OC samt DSL100.OC, DSL50.OC og 1960A.OC.

Prøv Marshall Orange Crush!!

Kommer i september.

Gibson USA

GIBSON LES PAUL STUDIO DOUBLE CUTAWAY

Gibsons "Double Cutaway" Les Paul har siden sin introduktion i 1958, været (sammen med Les Paul Sunburst, Flying V, Explorer og ES-335) en af firmaets mest legendariske guitarmodeller.

Nu tager Gibson skridtet fuld ud ved at introducere denne geniale konstruktion; Les Paul Studio Double Cutaway. Modellen er en vidreudviklet version af årgang 1958 modellen, men nu med ahorntop oven på den solide mahognykrop, samt Gibsons legendariske 490-R og 496-T Humbucker pickup'er.

Endvidere er guitaren udstyret med Wraparound stol som giver overlegen sustain.

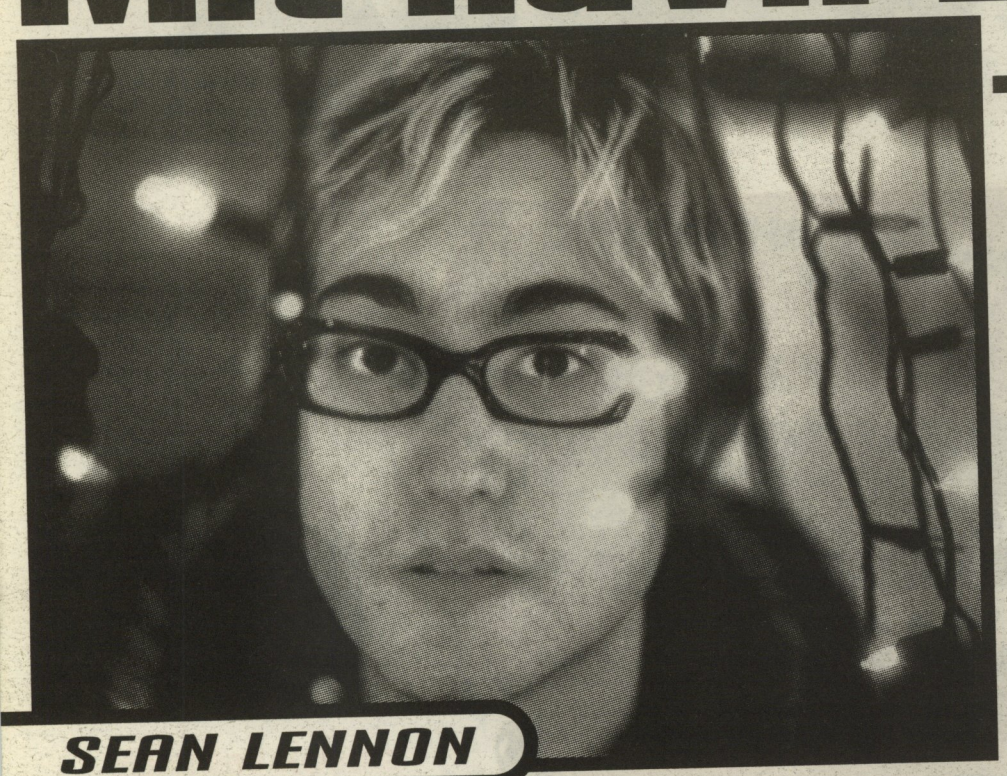
Køb rentefrit over 12 måneder!
Ingen rente, ingen gebyr, ingen omkostninger!

Besøg vores nye butik i Århus!

AAGE JENSEN

Musikhuset Aage Jensen A/S
ÅRHUS: Vestergade 35. 8000 Århus C. Tlf.: 86 19 06 44
KØBENHAVN: Landemærket 27-29. 1119 København K. Tlf.: 33 14 50 09
Og Åbenrå 1-3. 1124 København K. Tlf.: 33 14 29 00

Mit navn er Sean - Sean Lennon

SEAN LENNON

Hans far blev skudt ned af en sindsforvirret fan. Hans mor er en verdensberømt avantgarde-kunstner. Selv er han 22 år, har netop udgivet sin debut-cd og er ligeglad med The Beatles. GAFFA mødte SEAN LENNON en halvkold julidag i København.

Af Lars Nielsen

Der er ikke noget at gøre ved det. Efternavnet Lennon runger af musikhistorie. Det er et af de mest kendte navne på kloden, det er mejslet i uforgængeligt materiale ved siden af Beethoven, Einstein og Kennedy, og det hænger stadig uløseligt sammen med The Beatles. Så der er lagt op til en smule historisk vingesus, da GAFFA tropper op i Pumpehusets ydmyge lokaler for at snakke med ingen ringere end John Lennons søn. Men vingesuset udebliver heldigvis, da en almindelig ung mand med afbleget hår, store sorte briller og tydelige japanske træk rækker hånden frem, præsenterer sig som Sean og spørger efter taxaen, som skal fragte os hen til det københavnske hotel Kong Arthur, hvor interviewet skal foregå.

På vejen til hotellet bekymrer Sean Lennon sig lidt over, at de få fans og autografjægere, der var samlet uden for Pumpehuset, enten var ældre folk eller Beatles-fans. Han understreger, at han ikke er i København for at spille for mennesker, der udelukkende er interesseret i hans berømte efternavn.
Han er her udelukkende for at spille numre fra sin debut-cd *Into The Sun*, som indeholder 13 meget forskellige sange. Lige fra minimalistisk rock over bossa nova og jazz til en herlig countryparodi. Men det er ikke let at slippe ud af sin faders skygge, som netop i de senere år med udgivelserne af *The Beatles Anthology*-serien er blevet længere og længere.

Verdensberømt forældreorlov

Allerede i 1963 blev John Lennon far første gang. Men på det tidspunkt var The Beatles på vej mod popmusikkens største tinder nogensinde, så det passede ikke ind i hverken arbejdsprogrammet eller gruppens image, at den ene af frontfigurene var en etableret familiefar. Derfor tilbragte John Lennon ikke meget tid med sin første søn, Julian, før engang i 70'erne.
Da det endelig lykkedes Lennon og Yoko Ono at få Sean den 9. oktober 1975, ville John ikke endnu en gang miste de første år af sin søns liv. Så den berømte far tog sig verdens mest omtalte forældreorlov, som varede i næsten fem år. Da den var slut i 1980, udgav parret den længe ventede plade *Double Fantasy*, og kort efter blev John Lennon skudt ned i New York af den sindsforvirrede fan Mark Chapman - da var Sean lige fyldt fem år.
Sean har selv fortalt, at han ikke fik besked om sin fars død før et par dage efter, og at han over for sin mor, Yoko Ono, tog det forbavsende roligt, men bagefter græd hysterisk inde på sit værelse.

Beatles er kedelige

Hele sin opvækst har Sean Lennon levet som en rig berømthed. Til hans ni års fødselsdag dukkede Andy Warhol op som en af gæsterne, han har været på kostskole i Schweiz og haft bodyguards med til gymnastik i skolen. Og med en arv på mange millioner pund er det ikke kreditorerne, som tvinger han til at spille musik. Alt dette skyldes den berømte far og dennes gruppe, The Beatles.
Selvom Sean Lennon har et afklaret forhold til sin far og hans betydning for musikhistorien og Seans egen priviligerede situation, er han alligevel irriteret over de folk, som kun er interesseret i ham på grund af hans efternavn.
- Jeg vil ikke have de dér Beatles-freaks til at lytte til mig eller komme til mine koncerter. De kommer kun på grund af The Beatles, og det er ikke, hvad jeg handler om. The Beatles er kedelige, de er forbi, og folk må til at komme sig over dem. Det er over 30 år siden nu, og de dér folk taler om dem, som om det var i går, mens Björk er derude og laver ny musik, som ingen har lavet før. Det er mere interessant for mig. Wu-Tang Clan er mere interessant for mig end The Beatles. Jeg vil bare have, at de Beatles-freaks lader mig være i fred, og lader mig lave min musik til dem, som forstår, hvor jeg kommer fra og er ligeglade med The Beatles, forklarer Sean Lennon, der ikke har en eneste Beatles-cd i sin cd-samling.

Var med i pladestudiet

De færreste børn følger med deres forældre på arbejde, men Sean Lennon tilbragte en del af sin barndom i pladestudier. Først under John og Yokos arbejde med *Double Fantasy*, hvor Sean husker, at han legede, sang og sov i studiets varme og hyggelige atmosfære. Siden under hans mors indspilninger af *Seasons Of Glass, It's Alright* og *Starpeace*.
På den måde har han altid været tæt på musik, men han nåede aldrig at beslutte sig til en musikalsk karriere.
- Der er ikke noget bestemt tidspunkt, hvor jeg fandt ud af, at jeg ville lave musik, det skete bare naturligt. Jeg begyndte at spille klassisk piano, da jeg var barn, og jeg blev mere og mere involveret i musik, efterhånden som jeg voksede op. Da jeg var fyldt 18, var jeg fuldstændig sikker. Selvfølgelig fantaserede jeg, ligesom alle andre børn, om at blive astronaut eller noget lignende, men samtidig sad jeg og spillede på guitar, fortæller Sean Lennon.
Allerede som 11-årig skrev han sine første sange, og med nogle af Yoko Onos yndlingskomponister som Kurt Weil, Wagner, Schönberg og John Cage i bagagen, er det ikke døgnflue-popmusik, den unge Lennon har ambitioner om at skrive.
I stil med sin far har han et tæt arbejdsfælleskab med sin kæreste, Yuka Honda, som også har produceret cd'en. Så en almindelig hverdag hos Sean Lennon foregår ofte sådan:
- Efter arbejdet i studiet tager min kæreste og jeg hjem til vores lejlighed, lytter til båndene og snakker om, hvad vi skal gøre. Vi lytter lidt til Miles Davis, ryger en joint og falder i søvn. Vi er fuldstændig vilde med musik, vi taler om det og spiller hele tiden, forklarer Sean Lennon.

Sammenlignes med sin far

De sidste ord på cd'ens sidste nummer *Sean's Theme* er *Goodnight Sean*, og de hviskes af Sean Lennons gode ven og pladestudie-ejer, Walter Sear. Ordene er en smuk reference til John Lennon, som hver aften plejede at hviske godnat til sin søn, inden han skulle sove. Ellers er *Into The Sun* renset for direkte henvisninger til John Lennon. Alligevel bliver Seans debut sammenlignet med hans berømte fars musik, men det bekymrer ikke sønnen.
- Jeg er faktisk ligeglad med de folk, som prøver at sammenligne mig med ham - de er så langt ude. Jeg laver virkelig min egen musik, og jeg er sikker på, hvad jeg gør. Jeg er virkelig god og laver god musik. Det kan ingen få mig til at sætte spørgsmålstegn ved, understreger Sean Lennon.

SEAN OG BEASTIE BOYS

Sean Lennons produktivitet har indtil nu resulteret i albummet *Into The Sun*, som er indspillet på Beastie Boys' selskab, Grand Royal. Selv om John Lennons søn kunne vælge og vrage mellem de store selskaber og fede kontrakter, er det ikke tilfældigt, at det blev Grand Royal. Sean Lennon og Beastie Boys bor alle sammen i New York, de er venner, og de jammer tit sammen, og Beastie Boys spurgte, hvorfor Sean Lennon ikke udgav noget. Sean Lennon ville gerne på Beastie Boys' selskab, fordi han synes, at det er en alternativ måde at udkomme på. Sean Lennon forklarer, at det ikke handlede om at få en masse penge for en stor kontrakt og lave et hit, men at det mere handlede mere at lave god musik og holde det nede på et afdæmpet plan og ikke "hype" det for meget.

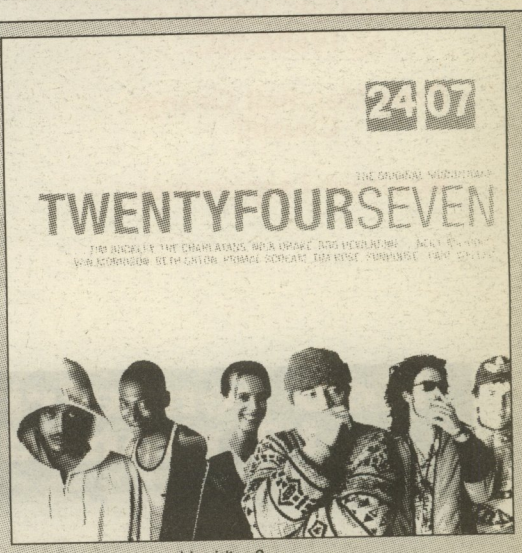
VIND SOUNDTRACKS OG BILLETTER TIL FILMEN "24:07"

Årets mest roste og omtalte engelske film "TwentyFourSeven" har netop haft Danmarkspremiere.
Til filmen hører også et fedt soundtrack med bl.a. Primal Scream, Van Morrison, Tim Buckley og The Charlatans.
Kan du svare rigtigt på nedenstående spørgsmål har du mulighed for at deltage i lodtrækningen om:

Præmier: 2 x 10 billetter til filmen i Grand + 10 Soundtracks

Hvem spiller hovedrollen i "TwentyFourSeven?
a) Morten Grundwald b) Bob Hoskins c) Keld Tolstrup

Send dit svar senest 21/8 på et postkort til: GAFFA • Sjællandsgade 92 • 8000 Århus C

Hvem er den mand i midten?

motor præsenterer stolt:

hanne boel

strangely disturbed
club tour '98

torsdag 5. november:
KØBENHAVN, LILLE VEGA
forsalg: 38 88 70 22

fredag 6. november:
HOLBÆK, ELVÆRKET
forsalg: 59 43 09 97

lørdag 7. november:
VORDINGBORG, STARS
forsalg: 38 88 70 22

torsdag 12. november:
ÅRHUS, TRAIN
forsalg: 38 88 70 22

fredag 13. november:
ÅLBORG, STUDENTERHUSET
forsalg: 98 11 05 22

lørdag 14. november:
FREDERICIA, TEATRET
forsalg: 75 92 13 77

onsdag 18. november:
RINGSTED, KC - LILLE SAL
forsalg: 38 88 70 22

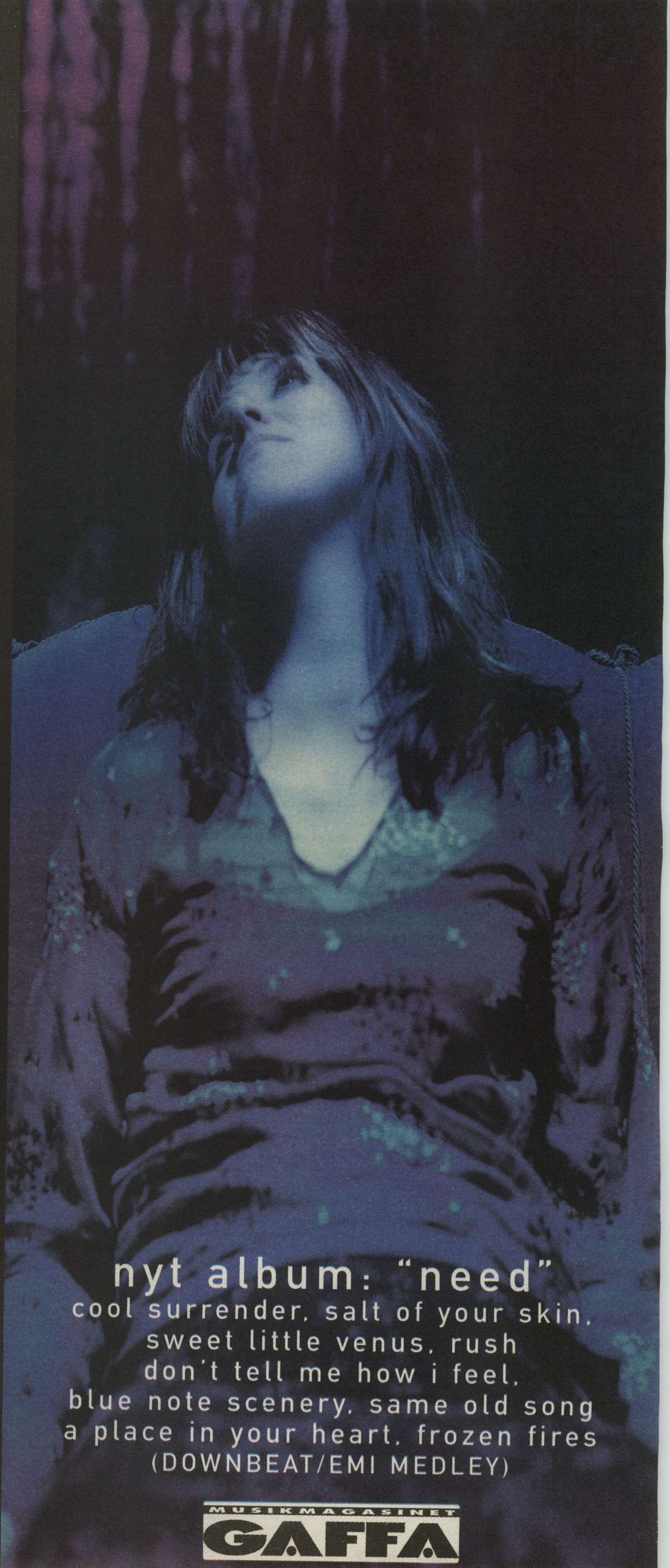
torsdag 19. november:
HERNING, FERMATEN
forsalg: 97 22 55 10

fredag 20. november:
SØNDERBORGHUS
forsalg: 74 42 26 01

onsdag 25. november:
SVENDBORG, BORGERFORENINGEN
forsalg: 62 22 44 11

torsdag 26. november:
ODENSE, MAGASINET
forsalg: 66 14 01 10

FORSALGET ER STARTET

nyt album: "need"
cool surrender, salt of your skin,
sweet little venus, rush
don't tell me how i feel,
blue note scenery, same old song
a place in your heart, frozen fires
(DOWNBEAT/EMI MEDLEY)

MUSIKMAGASINET
GAFFA

Da sygeplejersken kom til London

BILLIE MYERS

Skæbnen er ikke til at forudse. Et enkelt diskoteksbesøg gjorde engelske BILLIE MYERS til sangerinden, der varmede op for Bob Dylan i Forum. Og dér gik hun og troede, at hun skulle læse jura...

Med den brusende popballade *Kiss The Rain*, der åbner debutalbummet *Growing, Pains*, er de fleste døre blevet åbnet for den udtryksfulde engelske sangerinde.

Af Mette Castbak
Foto: Sandra Greig

- Det var en fuldstændig tilfældighed, at jeg blev sangerinde. Egentlig boede jeg i Coventry og var sygeplejerske. Siden begyndte jeg at arbejde i et forsikringsfirma i London, hvor jeg en aften gik på diskotek med mine venner og mødte produceren Pete Q. Harris. Jeg har aldrig haft lyst til at blive sanger. Egentlig havde jeg planlagt at læse jura, men så skete det her, og - hey! - jeg nyder det jo!

Mundtøjet bevæger sig hurtigere end en tornado, og det er pokkers svært ikke at blive blæst omkuld. Entusiasmen er selvsagt stor hos Billie Myers, som føler, hun har vundet i skæbnens lotteri. Som barn voksede hun op hos en plejefamilie, efter at hendes forældre blev skilt, og i dag, 27 år gammel, sidder hun på et fint hotel nær ved Nyhavn og kan hive fat i en tjener, når hun har lyst. Hun sidder og spiser en større salatanretning, da GAFFA møder hende. Senere beder hun tjeneren om at fjerne tallerkenerne, senere igen beder hun om en cola og til sidst en kop te, der viser sig ikke at være stærk nok efter hendes britiske smag. Men det synes pigen fra Coventry alligevel ikke, hun vil ulejlige den stafetløbende tjener med.

Med den brusende popballade *Kiss The Rain*, der åbner debutalbummet *Growing, Pains,* er de fleste døre blevet åbnet for den udtryksfulde engelske sangerinde.

Pladeselskabet har tydeligvis på forhånd spottet hendes talent for at synge og skrive, har parret det uprøvede navn med en række erfarne sangskrivere og sat den hitsikre Desmond Child (blandt andre Bon Jovi) i producerstolen. Det kunne der være kommet et yderst strømlinet og forudsigeligt produkt ud af, men det forholder sig ganske anderledes.

Nok er *Growing, Pains* en overdådig popplade, men albummet er samtidig gennemsyret af en kraftig personlighed og en udtryksfuld stemme, som kan køre på det store følelsesregister.

Selvransagelse

Billie Myers tror på skæbnen, og hun tror, at man får tildelt det værktøj, man har brug for, og at livet er en lektion, hvor man bliver givet en række muligheder. Man kan vælge mellem A, B og C. Vælger man A, sker der én ting, vælger man C, sker der noget andet. Det er ikke altid, man er sit valg bevidst, men følgerne for ens valg er fastlagt.

- For eksempel i slutningen af mit liv, og jeg bliver måske 90, kan jeg sige: "Da jeg var 21, kunne jeg have taget en anden beslutning, og så var jeg ikke endt, hvor jeg er nu!" Vi har altså et valg, men når vi først handler, må vi være klar over, at det medfører en række uundgåelige begivenheder.

– Medfører din kortene-er-lagt-filosofi ikke, at man bliver doven?

- Hvordan kan den gøre én doven??? Hvis mit liv er en lang uddannelse, gør det mig klog - ikke doven. Jeg læner mig jo ikke bare tilbage og siger, at der vil ske det, som skal ske. Det australske urfolk siger, at der hverken findes mysterier eller tilfældigheder. Der er kun mysterier, som endnu ikke er afsløret. Og det lever jeg mit liv efter. Jeg ved ikke, hvorfor jeg sidder og taler med dig nu. Men måske skriver du en artikel, som folk vil læse, og måske går nogle af dem ud og køber min plade. Alle tiders! Alt indeholder en handling og en konsekvens. Havde jeg ikke skiftet karriere og var flyttet til London, havde jeg aldrig mødt Pete Q. Harris. Og havde jeg ikke mødt Pete Q. Harris, sad jeg ikke her og talte med dig. Det gør mig ikke doven. Det gør mig bare bevidst om, hvordan tingene hænger sammen. Billie Myers puster en krølle væk fra øjnene og sætter sig henslængt tilbage i sofaen.

– Folk har det med at sige: "Åh Billie, havde du ikke en forfærdelig barndom?" Men ved du hvad? Dengang føltes det hele ganske rigtigt meget svært. Men mine forældres skilsmisse gjorde mig jo selvstændig! Fra en tidlig alder lærte jeg ikke at stole på andre end mig selv. Som teenager var jeg rædsomt besværlig. Jeg troede, jeg var i min fulde ret til at være vred på hele verden. Men det, erfarede jeg så, var forkert. Og jeg blev et andet menneske.

- Når man er i musikbranchen, kan man virkelig møde nogle sindssyge typer, de komplette idioter. Men det er okay, jeg er glad for, at de eksisterer, for så kan jeg se, hvilkén slags person jeg ikke selv vil være. Uden de mennesker ville man nemt blive opslugt i den hype, der omgiver én, og som fortæller én, hvor god og smuk, man er. Det er skæbnen, der holder én på rette kurs. Den sørger for, at man er åben og opmærksom.

Til Dianas bedste?

- Vi er alle bestemt til at indtage en bestemt plads, det gælder ikke kun paven. Vi kan for eksempel gå ud af dette hotel og give penge til en hjemløs. Det kan være vores bestemmelse at hjælpe én i nød. Der er sikkert også en mening med prinsesse Dianas død. Jeg siger ikke, at det var til hendes bedste, men hun havde allerede opnået så meget i sit liv og døde, mens hun var lykkelig. Måske var den livsopgave, hun var blevet pålagt, udført.

– Er du kristen?

- Jeg vil ikke kalde mig kristen, for jeg synes, at kristendommen fundamentalt er kønsdiskriminerende og racistisk. Jeg er opdraget katolsk, men jeg mener, at enhver religion, der bygger på frygt, er forkert. Religion burde være til for at oplyse mennesket, ikke for at true med helvede, hvis ikke man går i kirke.

– Det er da en meget ensidig udlægning af kristendom.

- Ja, men det er min overbevisning, at kristendommen sammen med alle de andre religioner har gjort sig skyldig i mere død end noget andet i verden. Religion bør bygge på familiære værdier. Jesus lærte os ikke at være fordømmende. Og alt, hvad kristendommen gør, er at fordømme andre mennesker. "Følg Jesus, eller du ryger i helvede!" Hvad slags Gud er det, som lukker døren for én, hvis man begår en fejl?

– Glemmer du ikke syndsforladelsen? Og i øvrigt er der ikke mange danskere, der kan nikke genkendende til din gammeldags gengivelse af kristendom.

- Det er, fordi I lever i et afslappet land. Det er ikke alle steder, at katolikker, protestanter og muslimer kan leve i fred og harmoni. Alle har travlt med at hævde, at deres religion er den rigtige. Var prinsesse Diana stadig i live, ville hun hurtigt blive flået i stykker af den engelske presse og den royale familie på grund af hendes forhold til en muslim. Børnene ville heller ikke bryde sig om, at hun var kæreste med en muslim. Hendes liv havde været et helvede.

– Hvis det var skæbnen, der ville fjerne Diana fra hendes ulidelige liv, hvordan forklarer du så, at hun blev sat i den ulykkelige situation i første omgang?

- Vi lærer af at opleve smerte. Det er det, mine tekster handler om. Smerte er en del af en lektion, der skal forberede os på det næste skridt. Som da vi gik fra vores allerførste kæreste til den næste - da havde vi lært at træde mere varsomt...

I HÆNDERNE PÅ HITMAGERE

Det er Joan *"One Of Us"* Osbornes hitmager Eric Bazillian fra The Hooters, der har coskrevet singlen *Kiss The Rain* fra Billie Myers debutalbum *Growing, Pains*. De øvrige melodier er skrevet af Billie Myers i samarbejde med manden, der opdagede hende, Pete Q. Harris, foruden Peter Vale, George Hutchison, David Austin og Desmond Child. Sidstnævnte har tidligere været inde over forskellige navne som Bon Jovi og Hanson.

Radiohead som løftestang

Den engelske gruppe DRUGSTORE var et af den engelske scenes nye håb tilbage i 1994-95. Siden blev der stilhed omkring dem, men nu er de tilbage med deres andet album, der blandt andet indeholder en duet mellem forsangerinden Isabel Monteiro og Thom Yorke fra Radiohead.

Drugstores nye single *El President* er en duet mellem Isabel Monteiro og Thom Yorke fra Radiohead. Nummeret blev indspillet, før Radiohead udgav *OK Computer*, og faktisk var Thom Yorke mere nervøs ved at skulle indspille med Drugstore end omvendt.

Af Morten Jensen

Du har sikkert allerede hørt forløberen til Drugstores album, den smukke ballade *El President*. Nummeret er en duet mellem den lidt mindre smukke forsanger i Radiohead, Thom Yorke, og Drugstores frontfigur Isabel Monteiro. *El President* er samtidig et bevis på, at den engelske musikpresse, da den for tre år siden udnævnte Drugstore til endnu et meget lovende band, for en gang sags skyld havde noget at have påstanden i. På den musikalske front er de for debuten ekstremt indadvendte og til tider næsten navlepillende tekster skiftet ud med et godt skud selvironi samt en mere varieret lyd. En stil, der absolut passer bedre til det indtryk, man får af Isabel Monteiro, der med en slet skjult brasiliansk accent og et evigt glimt i øjet er blevet grupppens naturlige ansigt udadtil. Udover at være frontfigur hører hun samtidig med blandt de mere åbenmundede personligheder på musikscenen.

Fra sortsyn til hvid magi

Drugstore virker på *White Magic For Lovers* noget mere udadvendte og løsslupne end på deres meget indadvendte debutalbum. Det pessimistiske og opgivende livssyn er skiftet ud med optimisme, livsglæde og ironi. Med andre ord har Drugstore taget en 180 graders vending. Der er på gruppens nye udspil således blevet plads til både bossanovarytmer og adskillige tekster, der med et stort glimt i øjet udleverer debutens sortsyn. Det virker helt klart som om, at den gode modtagelse, debuten fik, har smittet gevaldigt af på bandets humør.

- Da vi udgav *Drugstore*, fik alle et indtryk af mig som en meget bedrøvet og indelukket person, hvilket jeg normalt ellers ikke er. På tidspunktet op til udgivelsen gik jeg dog igennem en meget hård og indelukket periode, hvor jeg bare sad på mit værelse og følte mig lukket inde i et bur. Nu er jeg begyndt at se ud af vinduet og gå udenfor - en lille smule i hvert fald, nej o.k., det er måske lidt overdrevet. Under alle omstændigheder har jeg siden sidst lært, at man kan sige meget mere gennem humor, og at alt ikke kan beskrives ud fra en endimensionel sort vinkel.

Ham dér, fyren fra Radiohead

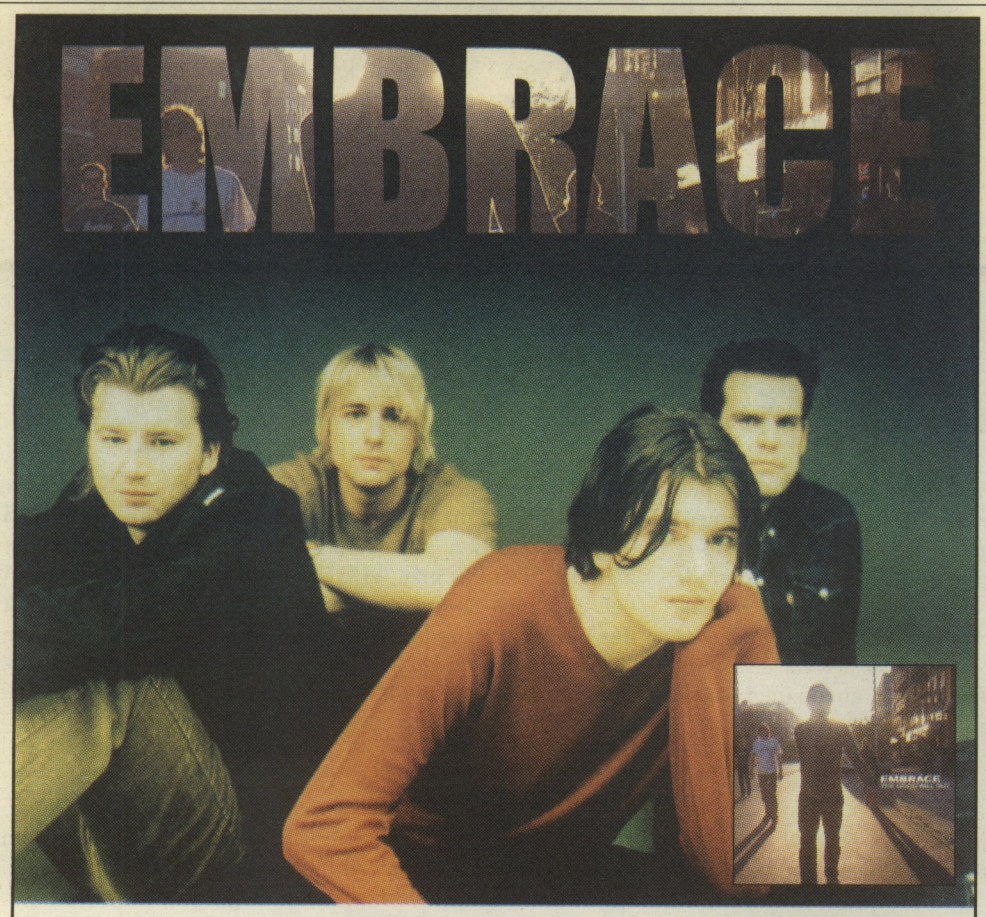
Gruppens nye single *El President* er som bekendt en duet mellem Isabel og Thom Yorke fra Radiohead, som Drugstore har turneret en del med. Nummeret er noget så specielt som en politisk ballade. Det handler om mordet på Chiles præsident Salvador Allende, et mord, der angiveligt skulle være blevet udført af FBI.

Hvordan kom Thom Yorke ind i billedet?

- Vi mødtes i en singles bar!! Nej, o.k., det ville hans kæreste nok ikke bryde sig om at høre. Vi blev gode venner med Radiohead, da vi opvarmede for dem på deres *The Bends*-tour, og siden har vi holdt kontakten. Vi indspillede faktisk nummeret, før de udgav *OK Computer*, så dengang var de ikke nær så store som nu. Det føles nu lidt underligt lige pludselig at have sunget duet med universets største popstar, især taget i betragtning, at han nok var mere nervøs ved at skulle indspille med os, end vi var med ham. Vi morer os en del over at se, hvordan folk behandler ham efter deres gennembrud. Han bliver jo behandlet, som var han kongen af England.

Er Drugstore nu ikke en anelse bange for, at de vil blive betragtet som det band med hvem "ham dér fra Radiohead indsang en duet med"?

- Det var altså ikke sådan, at vi bare lejede ham for at komme på top 20, så havde vi nok allieret os med Celine Dion i stedet. Vi synes desværre, at hun lyder som lort, hvorimod Thom er en virkelig god sanger. Det er selvfølgelig fint, hvis pladen sælger godt, da det gør, at vi er i stand til at lave endnu én og samtidig eksperimentere endnu mere. Men de to ting skal absolut balancere, ellers får vi ikke noget ud af det. Det var i øvrigt slet ikke meningen, at det nummer skulle have været ude på single, men det var så godt, at det ville være synd at lade være.

#1 I ENGLAND

MED CD´EN "THE GOOD WILL OUT"

INKL. SINGLERNE
"ALL YOU GOOD GOOD PEOPLE"
OG "COME BACK TO WHAT YOU KNOW"

Virgin

ER DU F:A:N?

Bestil D:A:D-bogen *Brændstof til Drengedrømme* for

kun 139,- kr. incl. forsendelse.

Bogen kan også købes direkte hos boghandlere og udvalgte pladebutikker!

Skriv dit navn og adresse og send kortet, så modtager du bogen med posten inden 8 dage!

navn

adresse

postnr/by

Bogen betales via giro efter modtagelsen.

POST

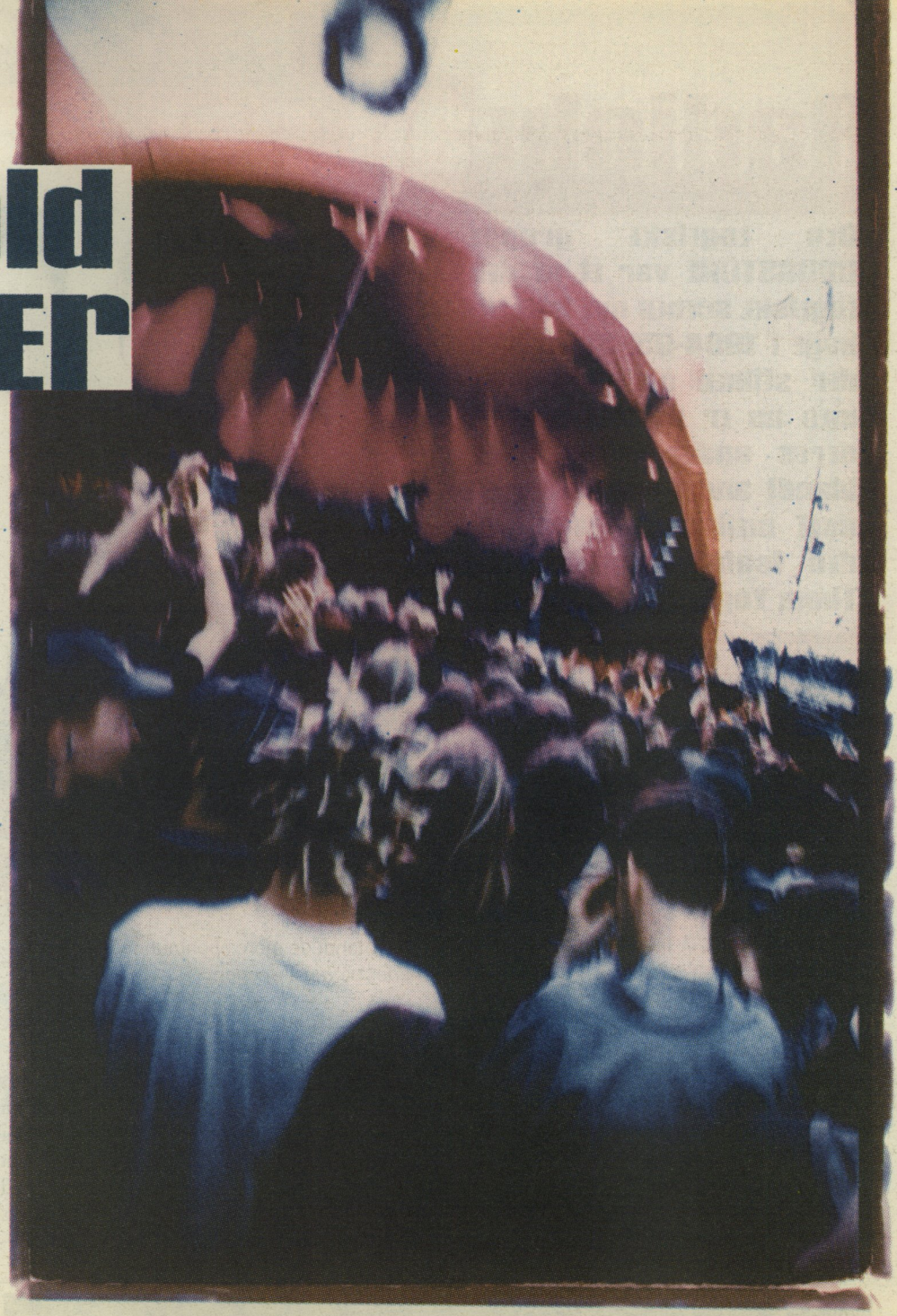
Sendes ufrankeret. Modtageren betaler portoen

MUSIKMAGASINET GAFFA

+++ 2578 +++
Sjællandsgade 92
8000 Århus C

ROSKILDE 98

Festival, fodbold og fulderikker

Det bedste program i fans minde, næsten godt vejr og glimrende organiseret. Alligevel var det VM, der løb af med den endelige sejr over Roskilde Festival. Overraskende - trods fire dages fantastiske musikoplevelser - men dét var også det overraskende, GAFFA sendte Morten Buschmann ud i marsken efter.

Af Morten Buschmann
Foto: Morten Larsen

Jeg véd det. På denne plads forventes det, at musikken på Roskildefestival 1998 beskrives. Og den var god i år. Men søndag kl. 21.03 blev der skrevet sportshistorie. Tre minutter inde i Michael Laudrups "afskedskamp" mod Nigeria gik vi fodboldelskere totalt amok.
Peter Møller bragte landsholdet foran 1-0. 13 minutter senere stod der 2-0, og Blå Scene (hvor der blev vist bold) var væltet. Jeg har aldrig i mit liv oplevet så vildt et publikum! Total overgivelse til verdensklasse-fodbold! Og 11-mands-bandet spillede endda kun to gange 45 minutter uden ekstranumre.
Dette skrives dagen efter Brasilien, dagen efter Michael Laudrups farvel til al fodbold. Roskilde Festivalen runger stadig i ørerne, men Laudrup og landsholdets resultater overskygger musikken. For en helt særlig rus begyndte for alvor den søndag mod Nigeria på Blå Scenes storskærm.

Kom, du skal smage Hjelmen!

Tilbage til festivalen og torsdag eftermiddag. Jeg ankom uden VM-forventninger, lagde ud med adskillige pils og diverse stemningsregulerende midler. Tori Amos og Meredith Brooks spillede på Rød og Gul Scene. Det blev til to gode shows med kvinder, der havde bukserne på - de styrede mændene på og foran scenen.
Inspireret af en flaske Creme Sherry, vi indtog, drog vi mod Kraftwerk på Grøn. Tyskerne lød godt, men så alt for lille-bitte ud på en kilometers afstand. Vores konklusion:
- Kraftwerk spiller deres unplugged-set med fem cembaloer og akustiske bip-biplyde pr. vokal.
Derfor afsted mod Ozzy og Black Sabbath. Jeg er ikke til heavy, men ville lige se svinet. Sidst jeg så Ozzy, var han indblandet i et tvivlsomt USA-projekt i tv. Unge heavy-fyre med svenskerhår spillede kliché-metal, og Dødens bedste ven, Ozzy, sad i en lænestol under hele koncerten og sang pivfalsk.
Mine lave forventninger blev gjort til skamme den torsdag aften på Orange Scene. Overflødigt at nævne, at publikum gik amok som svin før slagtning, og Black Sabbath spillede fantastisk halvfjerdser-metal. Erstatningen på trommer, den gamle legende Vinnie Appice, var tung på den gode måde. Døden og Satan var med på scenen, de stod som skygger ved siden af Ozzy hele aften - de tre kommunikerede rigtig godt. Inspireret af Døden gik også jeg kold, indtil et hold drengerøve begyndte at spille fodbold op ad mit telt kl. 6.00 om morgenen.
- Kom, du skal smage Hjelmen! lød mantraet de næste fire timer: En ishockeyhjelm tilsat stærk sprit, jord og forhåndenværende flydende gule ting. Ingen søvn, og døds-druk fra morgenstunden, så genkender man Roskilde. Det kan være slemt, men i gruppen af drengerøve, jeg fulgtes med i år, blev vi enige om, at der var ting der var meget værre:

Hviskende råb om hjælp

TORI AMOS

TORI AMOS har selv været offer for en voldtægt. Siden 1994 har hendes fond RAINN hjulpet andre i samme situation og modtog under Roskilde Festivalen 25.000 dollars fra Roskilde Fonden. Dem er der brug for hos en organisation, som både kæmper mod frygt og en forstemmende politisk uvilje.

Af Jesper Nykjær Knudsen
Foto: Steen Donsby

Tori Amos lader tårerne få frit løb. Hun er tydeligt rørt over situationen, og fotograferne knipser løs af dette ganske højtidelige øjeblik på festivalens bagsceneområde.
Festivalboss Leif Skov har på vegne af Roskilde Fonden netop overrakt Tori en check på 25.000 dollars til hjælp for RAINN-organisationen, som hun var med til at starte i 1994. RAINN er forkortelsen for Rape, Abuse and Incest National Network, som har 600 centre fordelt over hele USA. Der er god brug for pengene.
- Det er der altid brug for. Der har været 18.000 opringninger på en måned, efter at jeg spillede en støttekoncert. Når medierne er der, bliver den offentlige opmærksomhed også større, og så kommer der flere opringninger i en 3-4 ugers periode. Men man kan ikke gøre noget hver måned, for man kan ikke udsuge sit eget publikum, og man kan ikke udsuge medierne. Man er nødt til at finde andre måder. Det her var en overraskelse. Vi kom til Roskilde for at spille. Vi anede intet om det her.

Truet med en pistol

"It was me and a gun/and a man on my back/and I sang "Holy Holy"/as he buttoned down his pants" (Tori Amos: *Me And A Gun*)

Tori Amos har selv været offer for en voldtægt. Efter en tidlig koncert gav hun en fan et lift hjem, men efter få kilometer trak han en pistol frem og voldtog hende i bilen. En episode, som Tori beskriver ganske direkte i sangen *Me And A Gun* fra albummet *Little Earthquakes*. Men det var et senere møde med en 14-årig pige, der for alvor lagde kimen til RAINN.
- Jeg havde fået en del breve, men der var specielt én hændelse, der fik det hele til at flyde over. Der var en pige til en koncert, som én fra crewet havde taget med backstage, fordi hun var hysterisk. Efter showet tog jeg om for at se hende, og hun spurgte, om hun kunne komme med os. Hun ville gerne arbejde i køkkenet eller bare et eller andet. Jeg spurgte hende hvorfor, og hun sagde: "Fordi jeg blev voldtaget i aftes af min stedfar. Jeg vil blive voldtaget i morgen aften, og når jeg kommer hjem i aften. Jeg er blevet voldtaget i syv år". Så jeg ringede til min manager og sagde, at jeg ville tage pigen med over statsgrænsen, men han sagde, at det var en kriminel handling. Der var intet, vi kunne gøre. Det ville være kriminelt at hjælpe hende ud af den situation. Så det var virkelig dén nat, der ændrede alt. Vi ville finde ud af noget, vi kunne gøre, som på en lovlig måde kunne hjælpe folk, der ikke vidste, hvordan de skulle komme ud af en sådan situation, fortæller Tori.

Kæmper mod systemet

I dag tilbyder RAINN rådgivning til ofre for overgreb, og man kan både komme personligt eller søge hjælp over telefonen. Men der er mange hindringer. Hvis en gerningsmand opdager, at man søger hjælp – og dermed "sladrer" – kan det få grusomme konsekvenser. Det er hviskende råb om hjælp, som mange er bange for at sige højt.
- Vi betaler opkaldet, så hvis man ringer, er der ingen, der kan finde ud af det. I mange tilfælde er gerningsmanden i hjemmet, hvad enten det er en kæreste, en onkel, en far, én, der kommer i hjemmet. Det vil kunne ses på telefonregningen, og så ringer folk ikke. Så vi prøver at bevare deres anonymitet.
Men fonden er afhængig af velgørenhed. RAINN får ingen stats- eller regeringsstøtte. Ifølge Tori Amos fordi det politiske system i Amerika dybest set ikke er interesseret i at gribe fat om problemets rod.
- Våbenlobbyen er den stærkeste lobby i Amerika. De fyre er ikke interesserede i at blive holdt ansvarlige for skyggesiden af

- Skål for DGI og idrætsstævnet i Silkeborg. Dén skål brugte vi de næste fire dage. Forestil Dem 45.000 husmødre med hula-hop-ringe. Ved siden af gymnastradaer er festivalstrabadser ingenting.

Percussionistisk Folkeparti

Vi løber til lørdag dag og Grøn Scene. Rygterne havde svirret længe om Oscar de Leon. Venezuelansk af afstamning, men den bedste salsa, Sydamerika kan præstere. Hele 11 blæsere plus tre perc-spillere, der burde være æresmedlemmer af Percussionistisk Folkeparti. Et perfekt medrivende og overraskende show med en Oscar de Leon som charmerende indpisker og sanger.
Senere Beastie Boys på Orange Scene- et show med dejlige korte numre på fuld tryk. Selv blødte jeg ud af ørerne helt oppe foran og fik pis i skoene, så det var, som det skulle være. 25.000 danskere har permanente høreskader - tæl mig med nu.
Som noget nyt var Amnesty International repræsenteret med blandt andet et minefelt, man kunne vade i. Dét turde vi ikke i vores tilstand.

Længe leve svensk anarki

Ser man på Roskilde rent organisatorisk, så var alt også på det punkt, som det skulle være - især den forbedrede dræning af festivalpladsen. Smatten var en saga blot. Alt i alt var det næsten perfekt - lav dog flere Dankort-automater, tak.
Trods skærpet kontrol kan man godt snyde de ivrige vagter: Jeg mødte søndag en svensk aktivistpige, der blandt andet havde været med til at sabotere Øresunds-brobyggeriet. Hun havde ingen penge og intet armbånd. Alligevel havde hun gentagne gange sneget sig ind til musikken og tiggede konstant penge og sprut fra os hankønsvæsener: Gratis festival og gratis rus. Tillykke Sverige, I havde brug for rusen, når I nu ikke kom med til VM. Og skål for DGI og TV2's transmission af Gymnastradaen. TV2's første ægte public service-sending nogensinde.
Godt, at min tro følgesvend "Manden, de kaldte hest" ikke var i Silkeborg. "Hest" bager på alt - også gymnastiksvansende husmødre i buksedragter. Og meget lave småpiger.

Lav en Frank
Søndagen nærmede sig: Dagen for Michael Laudrups "afskedskamp". Musik er vigtigt, men Roskilde kommer igen hvert år, dét gør en Laudrup ikke inden for flere hundrede år. For at fylde tiden ud med et eller andet, gik vi til Buddy Guy, der stod på Orange Scene. Den gamle amerikanske blues-tosse tog røven på os. Tråden var et studie i alsidighed, overlegen musikalitet og stærkt sammenspil. Buddy tog os med på en tur rundt i alle former for blues:
- Now I' m gonna do Clapton - now I'm doing John Lee Hooker - and this is how Jimi did it...
- Do Frank! råbte jeg tilbage, og så holdt Chicago-legenden op med at lege andre, end den han er.

TV-avisen scorer

Iggi Pop rockede det bedste, han kunne, men verdensklasse trak et andet sted. Hovednavn: Danmark - Nigeria. Det stod hurtigt klart, at det at placere storskærm i det lille Blå telt var som at program-sætte Kraftwerk i Lyrik-teltet fredag nat. Den fantastiske kamps forløb kender vi, men i pausen fik vi DR TV-Avisen på skærmen. Vild jubel. Da kendingen kom på, brølede 20.000 mennesker begejstret! Da et indslag fortalte om, at bistandsklienterne i Slagelse skulle aktiveres, jublede vi! Og da Pia Kjærsgård propaganderede, protesterede alle! Det hele blev en ud-af-kroppen oplevelse, der overgår alt, jeg har oplevet gennem 15 år på Roskilde.
VM var og er sommerens hotteste emne, og kampene vil blive debatteret længe efter. Michaels Laudrups sortie (og Brians) *er* stor sportshistorie, og dét får Roskilde 98 svært ved at leve op til.
Kun 75.000 købte billet. Det skyldes ifølge Leif Skov "et rygte i maj måned i Skandinavien om udsolgt, fodbold, landsstævnet i Silkeborg og en mindre årgang unge."
Trods færre - eller netop derfor - var den 28-årige festival bestemt en af verdens 8 bedste - det er alle enige om. Vi ses 1. juli 1999 - uden VM og EM.

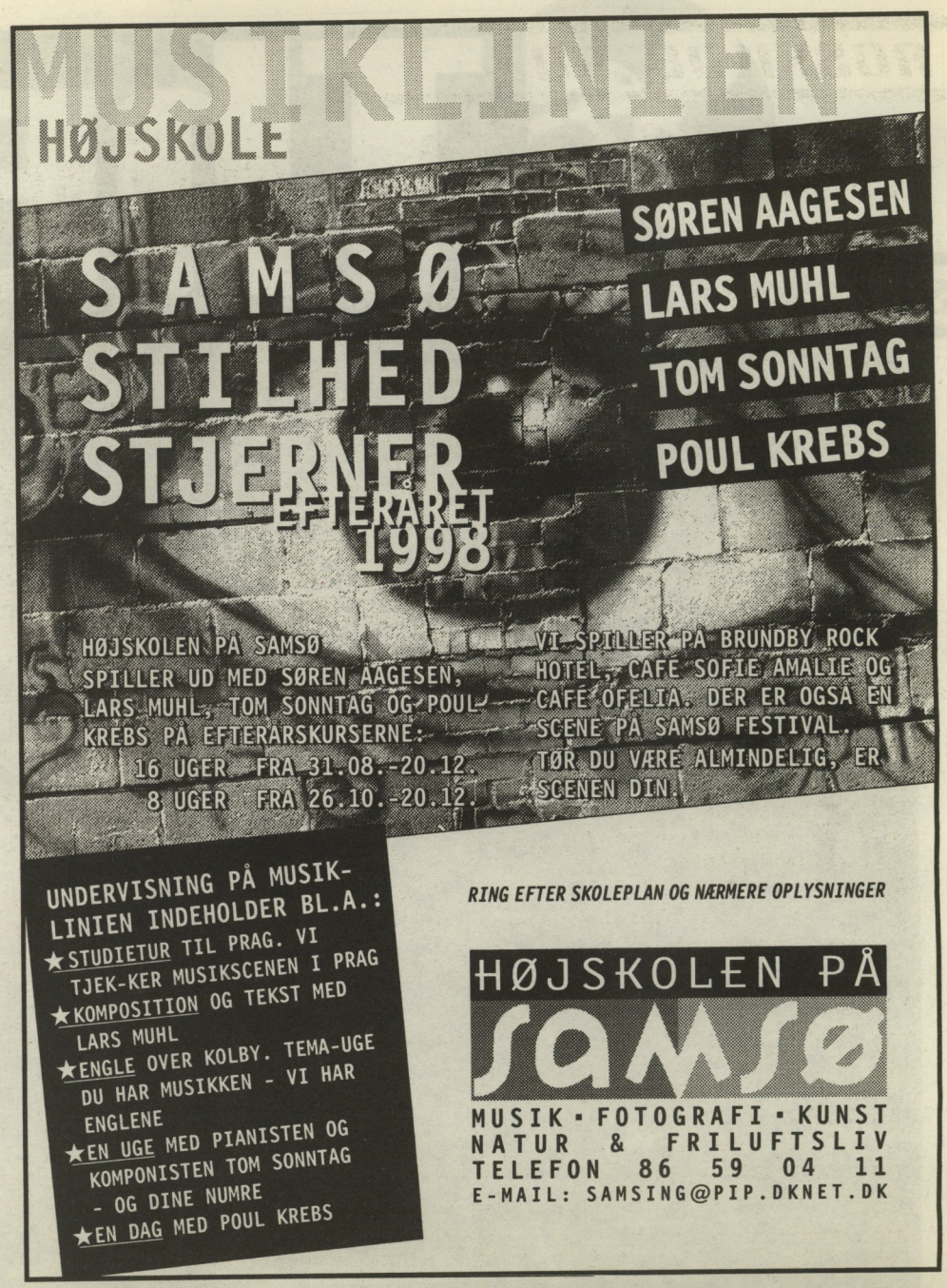
våben. De er ikke interesserede i, hvad vold skaber på noget niveau.

Dominoeffekt

Tori Amos taler på en helt anden måde end ved et almindeligt promotion-interview. Hendes stemme knækker, og øjnene er stadig fugtige. Hun er tydeligvis endnu følelsesmæssigt påvirket, og det er ikke svært at forestille sig, hvilke oplevelser der udspiller sig på hendes indre nethinde under denne samtale. Hun lyder sørgmodig, som om hun ikke rigtig selv kan se, hvordan problemet nogensinde skal kunne løses helt. Dette er ikke stemmen fra en selvsikker, medievant musiker, dette er stemmen fra mennesket Tori Amos, og hun ved, hvor ondt det gør.
- Det ligger mig meget på hjerte. Jeg mener virkelig, at der skal være respekt for andre personers valg med deres egen krop. Der er intet, man kan sige. Der er intet, der gør det o.k., heller ikke selv om man selv er blevet misbrugt. Der er nogle af gerningsmændene, der selv er blevet misbrugt, og de bearbejdede ikke deres egen smerte, de overførte den på andre. Det er en dominoeffekt, og den stopper ikke, før der er en generation, der siger stop. Man kan ikke få sin barndom igen, man kan ikke få det tilbage, der er taget fra én. Men man er nødt til at forsøge at hele såret, ellers vil det bare fortsætte til næste generation. Børn er ikke ejendom, og kvinder og mænd er ikke ejendom for andre kvinder og mænd. End of story.

Tori Amos fik 25.000 dollars fra Roskilde Fonden til hjælp for RAINN-organisationen, som hun var med til at starte i 1994. RAINN er forkortelsen for Rape, Abuse and Incest National Network.

SHERYL CROW

The Crow

Masser af succés - og det, der hører til. Selvom SHERYL CROW ikke kender teksten, kender hun betydningen bag ordene. Efter seks år i musikbranchens og pressens midtpunkt er det blevet tid til at vende blikket indad. Hendes tredje album *Riverwide* bærer præg af den evaluering, hun foretog af sit liv og sin karriere, inden kreativiteten atter vågnede, og de nye sange opstod.

Af Martin Robert Nielsen
Foto: Peter Lindbergh

På trods af sin opvækst i det landlige midtvest har Sheryl Crow valgt at slå sig ned midt i asfaltjunglen. Den 35-årige Missouri-pige bor midt blandt Manhattans skyskrabere, og samtalen er henlagt til penthouset på et fashionabelt hotel i nabolaget.
Sheryl Crow er ikke altid lige begejstret for den måde, medierne behandler hende på, og hun møder GAFFA og den øvrige verdenspresse i New York sekunderet af sin mangeårige manager, Scooter Weintraub, og retriever-gadekrydset Scout.
Hun er barfodet og meget *casual* i sin enkle bomuldskjole. Et par intelligente øjne kigger frem under de tunge øjenlåg, der kun bærer antydningen af en eyeliner, og ansigtet er glat og ungdommeligt.
Alt i alt fremstår Sheryl Crow som indbegrebet af den amerikanske drøm. Naboens uspolerede datter, der måtte så grueligt meget igennem, inden hun fik succes. *Big time*!

Følelsernes album

Sheryl Crow har ofte benægtet, at hendes sange altid er selvbiografiske, men på det nye album har hun alligevel trukket på de personlige erfaringer.
- Normalt er jeg kun tilskuer og forsøger at danne et overblik over personerne og handlingerne i mine tekster. På *Riverwide* er jeg selv midtpunktet. Flere af sangene handler om forhold, fordi jeg selv har været gennem to dårlige af slagsen de sidste par år. Jeg tog fri i halvanden måned efter *Sheryl Crow*, og tiden blev brugt til at tænke. *Riverwide* er en evaluering af mit liv og karriere, og på den måde er det anderledes end de to forrige.
Kærlighedslivet er blandt andet berørt på nummeret *Perfect Ending*, hvor omkvædet slutter med ordene: "You're my favourite mistake."
Det er en offentlig hemmelighed, at hendes årelange forhold til Eric Clapton kuldsejlede, men Sheryl Crow krænger ikke sin sjæl ud i offentligheden.
- Når jeg komponerer, tager jeg ofte udgangspunkt i en bestemt stemning. Jeg kan ikke kontrollere, hvilke følelser den fører med sig, men til gengæld kan jeg kontrollere, hvor meget af følelsen der kommer ud i offentligheden.
Sheryl Crow vender hele tiden tilbage til følelserne, når hun beskriver *Riverwide*, og hun lægger ikke skjul på, at netop hendes følelsesliv har påvirket sangskrivningen meget. Numrene er mere stille og energien mere afdæmpet end tidligere.
- Det er følelserne, der driver *Riverwide*, og derfor forsøger jeg at abstrahere fra alle de praktiske ting som størrelsen af salget og eventuelle hitkvaliteter. Da jeg blev færdig med indspilningerne, lovede jeg mig selv ikke at tænke på, hvilke sange der egner sig som single-udspil, og det vil jeg blive ved med. Nogle vil måske forvente noget andet, men det bliver ikke denne gang.

Et skolet talent

Uanset hvilke forventninger, man måtte have til et Sheryl Crow-album, er der dog ikke tale om noget radikalt stilskift. Numrene er stadig opbygget over nogle få, enkle akkorder med iørefaldende melodier.
Sammenlignet med de to forrige albums er den største forskel at finde på orkestersiden, der blandt andet byder på en strygersektion.
- Jeg er enorm stor fan af The Rolling Stones, som har eksperimenteret meget med strygere, og derfor ville jeg prøve det samme eksperiment med min egen musik. På titelnummeret, som er et muntert nummer, har jeg forsøgt at bruge strygerne på samme måde som Stones gjorde på *Goat's Head Soup*. Det er en udfordring at kombinere strygere med et traditionelt rockmiljø, uden at det lyder kunstigt.
Denne balancegang kræver et nøje kendskab til begge genrer, og netop dette kendsskab er en af Sheryl Crows største forcer som sangskriver og komponist.
Spiren til succesen blev lagt allerede i barn-

domshjemmet, hvor Sheryl Crow er vokset op i en musikalsk kernefamilie. Hendes far spiller trompet, og moderen er klaverlærer, og Sheryl Crow begyndte selv at tage klavertimer som femårig. Op gennem årene udviklede hun et alsidigt talent og lærte at spille på så forskellige instrumenter som klaver, guitar og harmonika, samtidig med at hun opøvede sin stemme. Skolingen kulminerede med studier på University of Missouri, hvor Sheryl Crow tog eksamen med klassisk klaver og komposition som hovedfag, og hun har ingen problemer med hverken at læse eller skrive hele partiturer.
- De fleste af mine sange går over fire eller fem akkorder, og det var forfriskende at arbejde med et stort orkester i stedet for en håndfuld R&B-musikere. *Riverwide* er inspireret af sentresserne og de tidlige halvfjerdsere, og lyden skulle være stor. Større end på *Sheryl Crow*, og det krævede en anderledes orkestrering.

Rumlig produktion

Kontrol har altid været et nøgleord igennem Sheryl Crows karriere, og ansvaret for produktionen overlader hun heller ikke længere til andre.
- Jeg har forsøgt at producere *Riverwide*, så den er blevet mere rumlig og tredimensionel i lyden. Folk taler ofte om, hvor svært det er at producere et album, men det svære for mig ligger i at skulle vælge mellem alle de mange muligheder. At træffe en endelig beslutning. Ellers kan jeg ikke se, at det skulle være mere vanskeligt at producere et stort studiealbum end et hjemmeindspillet demobånd. I sidste ende drejer det sig om det samme.
Debuten Tuesday Night Music Club blev produceret af Bill Bottrell, som også er medforfatter til flere af hendes største hits som *Run Baby Run*, *Hard To Make A Stand* og *All I Wanna Do*. Det frugtbare samarbejde sluttede brat under indspilningerne til *Sheryl Crow*, hvor Bill Bottrell forlod projektet og samtidig benyttede lejligheden til at sætte spørgsmålstegn ved Sheryl Crows egen andel af succesen.
Andelen af hendes overblik kan dog ikke diskuteres, og hun har ingen problemer med sit kontrol-image.
- Det er mit navn og min person, der bliver brugt. Det kun rimeligt, at jeg har indflydelse på, hvordan jeg bliver brugt, uanset om det drejer sig om en ID til en lokalradio eller en video til hundrede tusinde dollars.

Hard To Make A Stand

Behovet for at styre og tilrettelægge sit liv selv udspringer måske af de skuffelser, Sheryl Crow mødte i de første år af sin karriere.
Efter universitet levede hun et dobbeltliv som musiklærer om dagen og sanger på St. Louis' musikklubber om aftenen, men ambitionerne drev hende som alle andre håbefulde amerikanere til Los Angeles. Her ernærede hun sig som servitrice mellem indspilningerne af tilfældige radioreklamer, som var det nærmeste, hun kom en plads i show business. Stædigt afventede hun sin chance, og den kom, da Michael Jackson holdt audition til sin Bad-tour.
- Det var som en drøm, der gik i opfyldelse. Den ene dag tørrede jeg borde af, og den næste sang jeg duet med Michael Jackson. Det var en kæmpe oplevelse at være med på turnéen, og lige så stor en skuffelse var det at komme hjem igen.
Da Bad-touren sluttede i 1989, fortsatte Sheryl Crow sin kamp for at få en selvstændig pladekontrakt, men hun skulle snart opdage, at en plads som korpige for Jacko ikke automatisk medførte en solokarriere. Gang på gang løb hun panden mod en mur, og hun tog afslagene meget nært. Skuffelserne og frustrationerne ophobede sig, indtil det blev for meget, og til sidst fik Sheryl Crow en depression, der sendte hende ud i brugen af antidrepressiver og endelig i terapi.
- Jeg har altid arbejdet meget hårdt og målrettet og presset mig selv til det yderste. Pladeselskaberne var totalt ligeglade med, hvem jeg var, og hvad jeg lavede. Alle døre var lukkede. Jeg fik altid at vide, at de ledte efter en ny kvindelig type som Madonna eller Paula Abdul, men når de hørte ordene country og blues, lukkede de helt af, og det slog mig ud. Det var først, da Tracy Chapman hittede, at de begyndte at interessere sig for genren.

Bagsiden af platinpladen

Nedturen blev afbrudt et par gange undervejs, da det lykkedes Sheryl Crow at sælge nogle sange, hun havde skrevet eller været co-writer på, og både Wynona Judd og Celine Dion har indsunget hendes materiale.
Branchen begyndte dog at få øjnene op for hendes talenter, og omsider fik hun den længe ventede pladekontrakt med A&M Records. Uheldigvis mislykkedes projektet, og resultatet var så dårligt, at pladen aldrig blev udsendt. Til gengæld linkede A&M Records den nedtrykte Sheryl Crow med Bill Bottrell og David Bearwald, og de begyndte at jamme sammen hver tirsdag. *Tuesday Night Music Club* var født.
- Processen bag *Tuesday Night Music Club* var helt fantastisk. Vi havde alle dybe rødder i countryen og brugte utallige nætter på at jamme os gennem gamle sange og samtidig skrive nogle nye. Det hele blev en perfekt blanding af folk, R&B, blues og gedigen rock and roll i stil med Rolling Stones.
Sheryl Crows country girl-image kombineret med en samling glimrende numre gjorde hende til amerikansk folkeeje *overnight*, og albummet indbragte hende en Grammy som *Best New Artist*. De etablerede stjerner stod i kø for at optræde sammen med hende, og salget løb op på seks millioner eksemplarer.
Samarbejdet knagede dog voldsomt i tirsdagsklubben, og de øvrige medlemmer følte, at Sheryl Crow tog æren for de fælles anstrengelser. Medlemmerne skiltes med selvmord og tragedier i kølvandet, og David Bearwald og Bill Bottrell slog hånden af hende.
Modgang gør stærk, og på *Sheryl Crow* mødte verden en superstar i fuldt flor. Denimskjorten og country-looket var afløst af høje hæle og haute couture-kjoler.
- *Sheryl Crow* var en reaktion på tumulten efter debuten. Jeg mistede nogle virkeligt gode venner, og samtidig med, at jeg blev berømt, kastede pressen sig over mig og skrev alt muligt lort. Så var jeg kærester med den ene, og så var jeg dødsfjender med den anden. Det var udmarvende, men jeg beviste med *Sheryl Crow*, at jeg kan klare mig selv.

Girlpower fra Missouri

Albummet overgik debuten i både salgstal og anerkendelse. *Sheryl Crow* med monsterhittet *If It Makes You Happy* indbragte hende yderligere to Grammys for *Best Rock Album* og *Best Female Rock Vocal*, og der blev langet otte millioner eksemplarer over disken i pladeforretningerne.
Stor var overraskelsen, da Sheryl Crow umiddelbart efter succesen indspillede tiltelnummeret til James Bond-filmen *Tomorrow Never Dies*. Med fem års benhårdt arbejde bag sig og en tocifret millionformue i amerikanske dollars ville de fleste have taget en pause.
- Jeg har altid elsket den magi, der er ved 007-filmene og deres temaer, og det var en ære at få tilbuddet. Jeg lavede noget andet, end jeg plejede, og musikken var målrettet mod filmen. Jeg er professionel, og Bond-filmen gav mig en chance for at vise, hvad jeg også kan.
Sheryl Crow er meget bevidst om det at være kvinde, og hun føler, hun ofte er blevet angret og bremset på grund af sit køn. Udtryk som "Bond-dulle" og "kunstnerisk udsalg" dukkede op efter *Tomorrow Never Dies*, men Sheryl Crow betragter angrebene som udslag af kønsdiskrimination.
- Synet på kvinder er ved at ændre sig. Både politisk, sexuelt og kunstnerisk. Jeg brugte 10 år på at rende pladeselskaberne på dørene, hvilket var forgæves, fordi jeg ikke passede ind i deres skabelon for, hvordan en kvindelig sanger burde være. Nu bliver jeg kritiseret for at bryde ud af den skabelon, de har opfundet til mig. Det er stadigvæk sådan, at mange mænd er bange for selvstændige kvinder, der styrer deres eget liv. Sådan er det også inden for musikbranchen. Hvis kvinder bliver for vovede eller intelligente, er der altid nogle, der rejser de kritiske røster. Det gør ondt, men det nytter ikke noget at give op på halvvejen.

Mitchell, Dylan og Lennon

Kønspolitik er et emne, der kan få den ellers afbalancerede Sheryl Crow til at slække på selvbeherskelsen. Alligevel er der ikke mange kvinder blandt hendes egne forbilleder.
- Joni Mitchell har naturligvis betydet meget for mig ligesom mange andre mere eller mindre kendte countrysangerinder har. Mine ubetingede idoler er dog stadigvæk The Rolling Stones, som er et dybt undervurderet band. Det bliver altid talt om stofferne og skandalerne, og man glemmer alt for ofte, hvor geniale de er som musikere.
Bob Dylan er en anden inspirationskilde, men det er måske John Lennon, jeg føler mig mest beslægtet med rent kunstnerisk. Der er i hans produktion en gennemgående *stream of consciousness*, som jeg føler går igen i mit arbejde.
Flere af forbillederne, ikke mindst Lennon og Dylan, havde et håb om at ændre verden med deres musik, men der er ikke noget egentligt budskab i Sheryl Crows sange.
- Jeg håber, der er en eller anden form for kvalitet i min lyrik, men jeg sidder ikke og skriver til andre mennesker. Man kan måske hente en smule rådgivning, hvis man sidder i samme situation som personen i sangen, men det er ikke bevidst fra min side. For mit vedkommende kommer musikken altid i første række, og derefter kommer teksten. Når *feelingen* og *hooklinen* er på plads i musikken, kommer teksten som regel af sig selv, men musikken har første prioritet. Altid.

The show goes on and on

Seriøs kunstner eller ej. Der er mange hensyn at tage, når man er superstar i Guds eget land. Endeløse rækker af interviews, indvielse af nye bygninger og rollen som Lykkens Gudinde i amerikansk lotto. Forpligtelserne er mange. Sheryl Crow betragter det dog hverken som useriøst eller utroværdigt at lege kransekagefigur og bingopige.
- Sådan er spillereglerne i show business, og man skal ikke glemme, at det hele er show business. Jeg drømmer om, at musikere om 20 år vil indspille Sheryl Crow-kopier, og det kræver, at jeg markerer mig. Selvfølgelig er musikken det vigtigste, men showet og hele hurlumhejet er også afgørende. Tresserne var et fuldstændigt kaotisk årti, og alligevel hører vi stadigvæk numrene. Sådan tror jeg også, det bliver med halvfemserne. Rammerne har bare ændret sig, og der forventes nogle andre ting af kunstnerne i dag.
Det er bestemt ikke usandsynligt, at de næste årtier vil byde på Sheryl Crow Jam Bands, men hvis det går som planlagt, vil originalen stadig være at høre i virkeligheden.
- Jeg vil ikke udelukke, at jeg skriver nogle sange til andre i fremtiden, men jeg har ingen umiddelbare planer. Jeg har skrevet numre til forskellige andre kunstnere, men generelt er det min holdning, at sangskriveren også er den bedste fortolker. Derfor foretrækker jeg også selv at indspille dem.

Sårbar og kompromisløs

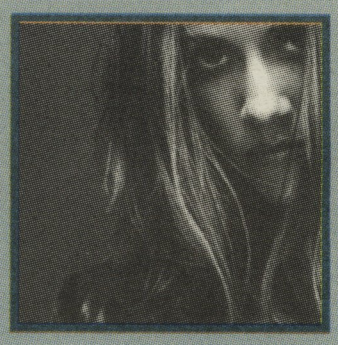
Sheryl Crows manager, der har forholdt sig passiv under samtalen, signalerer, at den aftalte tid er udløbet, og interviewet lakker mod enden. Under hele samtalen har de årvågne øjne fastholdt mit blik, og svarene er faldet med kirurgisk præcision. Sheryl Crow er opmærksom på, hvilke signaler hun udsender til offentligheden, og ulig mange andre musikere henfalder hun hverken til *small talk* eller gamle anekdoter.
Med de bare ben trukket op under sig i sofaen virker hun langt fra som den styrende og beregnende superstjerne, som hun ofte er blevet udnævnt til i pressen. Helhedsindtrykket er en målrettet kvinde med en klippefast karakter, men skrøbeligheden og melankolien ligger og lurer under overfladen.
I et interview med Times of London fortalte hun, at hun gerne ville have børn, men at det krævede, hun havde nogen at dyrke sex med. Den bastante udtalelse lammede den engelske reporter på munden, og GAFFA borede heller ikke dybere i emnet.
Søren Kierkegaard hævdede, at det at vælge er det samme som at vælge fra. Når man som Sheryl Crow er så kompromisløs i sine valg, må fravalgene nødvendigvis blive lige så kompromisløse.

Riverwide udkommer den 21. september på PolyGram.

SHERYL CROW OM SHERYL CROW

Tuesday Night Music Club
A&M Records, 1993
- Det er hele min musikalske baggrund, der kommer til udtryk.. Jeg har altid lyttet og lytter stadigvæk til country-legender som The Carter Family, Hank Williams og Jimmy Rogers, og jeg kan høre indflydelsen fra dem alle på albummet. Vi jammede os frem til det meste, og albummet emmer langt væk af lange nætter med alt for meget sprut og alt for lidt søvn.

Sheryl Crow
A&M Records, 1996
- Albummet blev indspillet under mere professionelle forhold end debuten. Ikke noget med at jamme og drikke hele natten. Alligevel mistede den ikke energien og har flere rå passager. Det var en svær tid for mig, hvor mennesker, jeg havde stolet på, vendte mig ryggen, og det var en stor personlig sejr at få albummet færdigt. Derfor kom det også til at bære mit navn.

PRIMUS

Uduelige gæsteanmeldere

"Har du ikke noget punk?" spurgte Primus, da GAFFA havde medbragt en stribe nye danske udgivelser til anmeldelse efter skalaen 0-6. Da svaret var nej, dalede arbejdsmotivationen, og de tre skarpe kritikere Les Claypool, Brain og Larry leverede tydelig revolverjournalistik. Efter kun 16 minutter havde de anmeldt 8 albums. GAFFA forsøgte at følge med:

DJ Jesper Skaaning
Foto: Per Houby

Solveig Sandnes: Detective
(Fra albummet *Analog*)
Brain: Dårligt.
Brain (efter at have set coveret): Hey, hun ser jo godt ud! Faktisk er det ikke så dårligt endda!
Claypool: Det er glad...!
Brain: Coveret er flot. Musikken minder om St. Etienne.
Claypool: Der er sikkert en masse mennesker, der vil synes om det - og vil blive glade.
Claypool: Jeg forstår ikke denne form for musik, men hvis jeg gjorde, ville jeg kunne lide det!?
Brain og Larry: Ha-ha.
Brain: Musikken er for glad til mig. Hør her, jeg er klædt i sort, og jeg bliver ikke yngre. Jeg vil have død og ødelæggelse.
Larry: Ha-ha.
GAFFA: Hvis nu I skulle give det karakter efter skalaen 0-6?
Claypool: Jeg vil give det 15 (?).
Brain: Hvordan ser hendes krop ud?

Colorblind: Light Me Up
(Fra albummet *Sway*)
Brain: Vil du have mit første indtryk? Mit første indtryk er at hive cd'en ud og smadre den!
Larry: Ha-ha.
Brain: Du kender dem ikke personligt, vel?
Claypool: Det bliver et stort hit i radioen - men jeg hører aldrig radio.
Brain: Hvis jeg var pladeselskabet, ville jeg gå ud og købe en Porsche lige nu.
Claypool: De har en flot pige. Hun synger godt. De har akustiske guitarer...
GAFFA: Er en køn forsanger, hvad der skal til?
Claypool: Det hjælper. Det er derfor, vi aldrig har haft et hit!
Brain og Larry: Ha-ha.
Claypool: Det bliver et hit. Jeg giver dem 15!
GAFFA: På skalaen 0-6?
Claypool: Yeps.
Larry: Ha-ha.

Den Gale Pose: Spændt Op Til Lir
(Fra albummet *Sådan Er Reglerne*)
Brain: Han lyder som Tupac. (Brain peger på et solobillede af Nick:) Han ligner Billy Corgan med et sæbeøje!
Larry: Ha-ha.
Claypool: Jeg kan tydeligvis sige, at hvis jeg kunne lide dette band, ville jeg købe denne cd!!
Claypool: Det er en god sang. Den skal nok slå an. Hvis jeg kunne lide det her, ville jeg danse på en klub og score piger! Jeg vil vædde på, at de drenge her får en masse fisse. Jeg vil give dem 15.
Larry: Ha-ha.
Brain: Jeg kan bedre li' Wu-Tang Clan - og Slayer.

denmark: She's A Beat
(Fra albummet *Beauty And The Beat*)
Brain: Indtil videre er det noget af det fedeste, du har spillet for os.
Claypool: Problemet er, at hvis vi kan lide det, bliver det helt sikkert ikke et hit! Når jeg køber en cd, er det det samme som at give et band dødskysset!
Larry: Ha-ha.
Brain: Fedt beat. God stemme. De forsøger at lave noget nyt, hvilket er noget, jeg respekterer.
Claypool: Jeg vil give dem 27.

Hanne Boel: Don't Tell Me How I Feel
(Fra albummet *Need*)
Brain: Det her lyder lidt for voksen-seriøst til mig.
Claypool: Det bliver stort. Ved du hvorfor? Fordi pladeselskabet har spenderet en masse penge på cd-sleevet. Det kan man tydeligt se, det er stort, flot, farverigt og med en masse billeder. En dyr booklet.
Claypool: Der her er min anden favorit.

Puddu Varano: Freakuency
(Fra albummet *Freakuency*)
Brain: Ahh. De danske Prodigy.
Claypool (kigger på et billede af Alex Puddu): Han ligner én fra Full Metal Jacket!
Claypool (kigger på et billede af Morten Varano): Han ligner Henry Fonda!
Larry: Ha-ha.
Brain: Det er lidt for langsomt. Det er ikke nær så hårdt som Chemical Brothers eller Prodigy. Når man hører Prodigy, får man lyst til at slå ting i stykker. Det gør jeg ikke nu.
Claypool: Hver gang man ser en sportsreklame, hvor de løber (!), bliver der spillet denne her slags musik.
Claypool: Jeg vil give dem... (ja, ja, 15!)

S.O.A.P.: Stand By Me
(Fra albummet *Not Like Other Girls*)
Brain: Uhh, jeg ved ikke rigtig med det keyboard. De havde det godt kørende for et sekund.
Claypool: Det bliver stort!
Brain: Det lyder som alt andet.
Claypool: Det her er sådan en type plade, hvor pladeselskabsfolkenes øjne gør: katjiiiinnng (lyden af et åbent kasseapperat!).
Claypool: Jeg har hørt nok.

Eurecha: As Plain As I
(Fra albummet *Bleak*)
Brain: Åhh nej. Er det Third Eye Blind, eller hvad?
Claypool: Jeg kan ikke lide det. Faktisk bryder jeg mig ikke om noget af det, du har spillet for os. Hvis du tilbød mig alle disse cd'er, ville jeg ikke tage imod dem! Men jeg ville blive glad for tilbuddet.
Larry: Ha-ha.

SOUNDCHECK 07
rammer din bladkiosk d. 13.8.

med:

Caroline Henderson
Smashing Pumpkins
Joe Satriani
Softporn
Test af Cubase VST 4.0

Deftones • Toto • Kontakt til pressen – en guide • Kashmir i Carport
Testsite med Roland Groovesampler • Yamaha 01v • Nord Modular
Ibanez Chrome Boy • Washburn P4 Princess • Waldorf MicroWave XT
Sample-cd'er og meget mere...

KRAUTROCK 2000, NEJ TAK!

KREIDLER

Tilbage i 70'erne udsprang stil- og genre-skabende bands som Kraftwerk og Neu fra den midttyske by Düsseldorf. I dag, næsten en generation senere, står den forholdsvis lille by (ca. 600.000 indbyggere, red.) stadig for nogle af de mest spændende tyske grupper. Blandt dem finder man den kompositorisk stramme kvartet Kreidler. En gruppe, der i sit pulserende urbane udtryk er sig sine Düsseldorf-aner bevidst - både i form af den hørbare musikalske arv og som indbyggere i en by, der i århundreder har fostret og tiltrukket nyskabende talenter på alle områder af kunstscenen. Samtidig modsætter de sig at blive påhæftet tilfældige "mode-etiketter" og prøver at undgå at lægge sig direkte i kølvandet på de hæderkronede bysbørn.

- Vi er vokset op med bands som Kraftwerk og Neu, så selvfølgelig er de inspirationskilder, men 90'er-musik som techno og house er en lige så stor indflydelse på vores tilgang til musik. Folk glemmer også tit synthpop-tiden i 80'erne og den indflydelse, et band som for eksempel Depeche Mode har haft. De er måske ikke en direkte inspirationskilde, men det er også et band, vi alle er vokset op med. Dem er der bare ingen, der snakker om, for post- og krautrock er trend.

Andreas Reihse sidder med resten af Kreidlers besætning, Stefan Schneider, Detlef Weinrich og Thomas Klein en sen nattetime bag Blå telt på Roskilde Festivalen, hvor de om få timer skal give deres første koncert i Danmark. Han er tydeligvis generet over at blive sat i forbindelse med betegnelser som krautrock og postrock. Kategorier, der de seneste par år er blevet sat på alt, hvad der ikke lige passede ind under rockmusikkens fiktive rammer. Vidt forskellige grupper som Mogwai, Bowery Electric, Tortoise og altså også Kreidler har fået prædikaterne stukket på sig. Grupper, hvis eneste umiddelbare fællesnævner er, at de hovedsageligt er instrumentale.

- Mange af de bands bryder jeg mig slet ikke om, siger Andreas, og Detlef supplerer:

- Folk har bare brug for nogle ord at sætte på musik, de ikke kender. Jeg kan ikke se noget grundlag for at sidestille os med et meget farverigt band som for eksempel Tortoise. De er meget veluddannede musikere og meget eksperimenterende og opfindsomme med deres instrumenter. Det har aldrig været vores intentioner.

- Vi startede ud med et udtryk, der var meget kompliceret og meget avantgarde, og siden har vi arbejdet på at transformere dette til at simpelt melodisk udtryk, der i hvert fald for os er en slags moderne popmusik, tilføjer Thomas Klein.

Mere udfoldelsesrum

Kreidler dannedes i '94, hvor de spillede deres første koncerter som backup for en tysk spoken word-kunstner. Dengang var de kun tre medlemmer: Andreas Reihse og Stefan Schneider, der tidligere havde spillet sammen, samt Thomas Klein. Senere mødte de Detlef, der på det tidspunkt optrådte under navnet DJ Sport, hvor han spillede en blanding af dub og afro-amerikanske spoken word-plader. Han var ved at blive træt af kun at spille andre folks musik og ville gerne selv til at arbejde med elektronisk musik. Kort tid efter var han en del af Kreidler.

Selvom det kun tog Kreidler 6 måneder at lave deres første bånd, skulle der gå yderligere et år, før deres første album *Weekend* udkom. Et album, der blander elektroniske lydmønstre og samples med en traditionel rytmesektion bestående af bas og trommer - sidstnævnte ofte spillet så repetetivt stramt, at de næsten fungerer som homogene loops. Denne kombination fremstår på *Weekend* som instrumentale lydlandskaber, der maner til rolig tilbagelænethed og ambient nydelse.

I maj i år udkom så opfølgeren *Appearance And The Park*. Et album, der lægger den subtile følelse fra debuten bag sig og er mere insisterende i sit udtryk. Stefan Schneider mener, denne udvikling skyldes, at de internt i gruppen har givet hinanden mere udfoldelsesrum.

- Vi var meget fastlåste på denne afbalancerede lyd under optagelserne af *Weekend*. På vores nye album har vi skubbet flere af de elektroniske elementer længere frem i lydbilledet og samtidigt prøvet at ændre vores tilgang til en mere pop- eller sangorienteret struktur, om du vil. Vi har givet hinanden mere plads, og resultatet af det, mener jeg, er, at vi lyder overraskende mere som en gruppe. Vi har nok delvist gjort det for at slippe af med postrock-etiketten.

Men selvom pulsen er skruet op, og pladen rummer flere variationer i de individuelle numre samt flere eksperimenter i dybde og rum, er der stadig et moment af kølig distance til stede i musikken - en følelse, som Schneider mener, delvist skyldes deres arbejdsproces:

- Vi arbejder med enkle melodier, som vi remixer om og om igen, til de får deres endelige form. Vi jammer eller improviserer ikke. Ofte prøver vi også vores numre af live og tilpasser dem efter, hvordan publikum reagerer på dem.

Soundtracks til en by

Kreidler affærdiger sammenligninger med forgangne tiders krautrock som et modefænomen og mener heller ikke, der er nogen sammenhæng mellem det, de laver, og et nyere Düsseldorf-band som eksempelvis Mouse On Mars. I det hele taget mener de ikke, at man kan tale om en decideret Düsseldorf-scene, og så alligevel...

- Det er en by, der inspirerer mange musikere til det, de laver, og selvfølgelig også os, siger Detlef.

- Det er en kold og ukomfortabel by - der er disse "Dead Zones" i Düsseldorf, hvor de økonomiske kvarterer ligger, og modeindustrien holder til. Her foregår der ingenting, der ikke er kalkuleret og finansielt. Det er nok også noget af det, der skinner igennem i vores musik. Men det er lidt svært at snakke om, når man har boet der det meste af sit liv. Tilflytteren Andreas, der "kun" har boet der i 12 år, prøver alligevel:

- Personligt flyttede jeg dertil, fordi jeg havde læst en artikel om byens kunst- og musikscene. "Wow! Sikke en by", tænkte jeg, dér må jeg arbejde, griner han.

- Dengang, i 80'erne, var der kun tre byer i Tyskland, hvor der blev lavet interessant musik: Hamburg, Berlin og Düsseldorf. Forskellen på de byer er nok, at Düsseldorf er en meget "død" by, der er ikke et klubliv og ikke særlig mange caféer som i de andre; byen gør ikke noget for at gøre folk det behageligt. Det gør den måske til en kold by, men samtidig gør det også én fri til at skabe sin egen komfort og koncentrere sig om sit eget arbejde. I vores tilfælde er det i øvelokalerne, det foregår.

Andreas fortsætter: - At byen så tiltrækker folk på grund af sin musikhistorie er naturligt. Den tiltrak mig, og Düsseldorf har altid stået for den bedste tyske musik og gør det stadig. Derfor vil jeg da også delvist medgive folk, at bestemte af vores numre bevæger sig i det samme nabolag som eksempelvis Kraftwerk og Neu. Men det har aldrig været og er heller ikke vores ambition at lave "Krautrock 2000"!

Ole Schrøder

Auto Repeat:
The Unbearable Lightness Of Autorepeating
(SSR/Crammed Discs/VOW)

Fra Wien smider Alex Muller, aka DJ Elin, om sig med lede blandings-konstruktioner af elektro, Chicago-house og discogroove. Mixturen er, som navn og titel antyder, yderst repetitiv og giver mængden af fængende numre tyngde til at dunke liv i selv de mest dovne kroppe. Foruden materiale fra tidligere 12"-udgivelser indeholder pladen også nye numre samt vellykkede remix fra blandt andre DJ Sneak og Carl Graig. Med skæringer som den taktfaste *Needle Damage* og den funky *Dance Rodriguez* placerer T.U.L.O.A. sig som en drivsikker festskive, og lad dig så forresten ikke skræmme af coveret, der er udlånt af selveste Iron Maiden. *JR*

GGGGCCC

Fantastic Plastic Machine:
The Fantastic Plastic Machine
Stereo Total: Jukebox Alarm
(Bungalow/MNW)
FPM dækker over den japanske DJ/producer Tamayuki Tanaka, og han gør sig som bysbørnene fra Tokoys Shibuya-bydel, Pizzicato Five, i en musikalsk hybrid, der blander 60'er-pop, breakbeats, blæsere og assorterede samples. Netop dette slægtskab med den populære duo er FPM's allerstørste problem, for det kan ærlig talt være svært at høre forskel på de to grupper -- specielt, når p5's yndige frontfigur Maki Nomiya inviteres med på singlehittet *Dear Mr. Salesman*. Udførelsen kan der ikke pilles ved, men orginalitet er der ikke noget som helst af, og derfor undslipper musikken ikke indtrykket af at virke en smule kalkuleret.
Kalkuleret kan man derimod ikke kalde label-kollegerne Stereo Total, der er baseret i Berlin, men både rummer italienske, franske og amerikanske islæt. Kvartetten præsenterer en eklektisk rodebutik af genrer og musikalske årtier, der på mange måder minder en hel del om den måde, Shibuya-scenen synes at tage den vestlige popmusik til sig på. Og at det rent faktisk kan lade sig gøre at forme dette sammensurium til et yderst personligt og interessant udtryk, viser de i rigt mål på *Jukebox Alarm*, hvor det overstyrede og kitschede udtryk i numre som *Comicstripteasegirl* og *Crazy Horse* mestres på lige fod med formfuldendte popkrystaller som *Touche Moi*, der nærmest lyder som Brigitte Bardot udsat for det sprødeste breakbeat. Supercool! *MB*
FPM:
GGGCCCC
Stereo Total:
GGGGGC

Tomoyuki Tanaka
Fantastic Plastic Machine

Hacienda: Narrowed Eyes
(INFRACom!/VOW)
Med et arsenal af slidte jazz-og bossanova-skiver tilsat luftige og tilbagelænede melodilinjer sender tyske Hacienda lytteren på en rejse til varmere himmelstrøg. Her findes ingen eksperimenter, der forstyrrer oplevelsen, idet hovedparten af albummets numre er bygget op omkring den samme simplistiske model: En let baslinje, et sprødt loop taget fra den private pladesamling, og endelig en krystalklar synthmelodi. Det er enkelt, og det fænger ved første gemmenlytning, så derfor burde også du overveje at investere nogle af de penge, du alligevel ikke får brugt på is denne sommer, i en tur med Hacienda. *MJ*
GGGGGC

Jori Hulkkonen: The Spirits Inside Me
(F Communications/MNW)
Finsk musik har via navne som Jimi Tenor og Panasonic efterhånden skabt sig et ry for at være en anelse excentrisk, og det virker som om, Hulkkonen på albummets første nummer, *Nitewalking*, har sat sig for at gøre op med dette: En obskur radiostøj-lignende rytme transformeres på forunderlig vis til et blændende housenummer, der symboliserer resten af denne plades indhold. Her finder man nemlig hovedsagelig en æterisk og dansevenlig housemusik tilsat små finurlige melodistumper, og de enkelte numre er uhyre fængende, om end de flyder en smule sammen på grund af en minmal variation i rytme- og klangbrugen. *MJ*
GGGGCCC

Ian Pooley: Meridian
(V2/MNW)
Ian Pooley er af de fleste måske mest kendt for sine utallige remix af kunstnere som Daft Punk, The Cardigans og Kevin Saunderson, men at tyskeren også selv kan komponere, beviser dette debutalbum ganske ubesværet. *Meridian*'s udgangspunkt er først og fremmest en housemusik, der nok er en anelse blødere end Pooleys tidligere udgivelser på Force Inc., men ikke desto mindre tager en særdeles velklingende og kropsligt engagerende form. Ud over traditionel house byder skiven også på enkelte eksperimenterende numre som den tilbagelænede *Disko Love* eller *Floor Face Down*, hvor den legende basgang mænger sig med en næsten jazzet instrumentering. *JR*
GGGGCCC

Mark B/ Blade: Hitmen For Hire
(Jazz Fudge/MNW)
Et album nyt fra DJ Vadims højt estimerede Jazz Fudge-selskab fylder de fleste med forventningen om en hip hop-udgivelse af en vis standard. MB/B leverer da også varen i en udgave, der hele tiden skifter tempo, stemning og stil. Fra den sugende bas i elektro-nummeret *Use Your Head* til det pianodrevne *Lead The Way* er det lykkedes at skabe en plade, hvor de enkelte numre klart skiller sig ud, samtidig med at pladens flow holdes. Det er dog lidt ærgerligt, at en i forvejen kort plade fyldes af to versioner af nogle numre, når det lader til, at der er idéer nok at tage af. *MJ*
GGGGCCC

Alex Martin: Eventual Extremes
(Pagoda Recordings/Plasma/VOW)
Man forbinder ofte spansk elektronisk musik med eurodance, tomgang og dåsepop. Men Alex Martin beviser med det nye album *Eventual Extremes*, at man ikke skal skære alle spaniere over én kam. Sidste år kunne man få en forsmag på hans kunnen på Pagodas compilation *Pangaea 2097* med den lidt skæve housede skæring *Nomad*, der også befinder sig på dette album. Albummet bevæger sig rundt i house/techno-genren med et tilbagetrukket beat og et simpelt svævende lydlandskab, som i enkelte passager smager lidt af Underworld. Tilsammen giver de 11 skæringer albummet et udtryk af en velsammenhængende helhed, og det er faktisk bemærkelsesværdigt i en tid, hvor mange albums helst skal nå at pille ved samtlige stilarter. Den røde tråd i *Eventual Extremes* gør den til et veldrejet album på linje med for eksempel Paul Van Dyks *Seven Ways* og Eat Statics *Abduction*. *Ryd*
GGGGGC

The Neon Judgement: Dazsoo
(Kk Records/VOW)
Dirk Da Davo og TB Frank udgør tilsammen denne belgiske duo, der sammen med Front 242 var blandt foregangsmændene for EBM-bølgen tilbage i midtfirsene. Duoens niende album lever dog langt fra op til dette renommé, for *Dazsoo* er et misk-mask af elektroniske genrekombinationer tilsat blandt andet akustisk guitar, harpe og mundharmonika. Men på trods af musikkens lidt rodede og forældede udtryk er det dog de banale tekster og den irriterende vokal, der skurrer værst i ørerne. To herrer, der nok skulle overveje omsider at stoppe"karrieren" - eller i det mindste at slukke for mikrofonen. *JR*
GGCCCCC

Omnivore: Feeding Frenzy
(Hydrogen Dukebox/VOW)
Det bliver kun antydningsvis til noget på Jonathan J Keys *Feeding Frenzy*, der - for nu at blive i fodringsterminologien - serverer en lidt flov omgang ruskomsnusk af daggammel robot-blip og goa-essens med stødte house-beats. Først efter hele seks skæringer kommer der for alvor en godbid med den proteinrige *Synthespian*, men generelt må man sige om Omnivores såkaldte downbeat disco, at sidste salgsdato er overskredet. To med pil opad! *MWL*
GGCCCCC

Max Reich: Few Hours Left
(Millennium/VOW)
Denne svenske DJ Max Reich spiller i sandhed, som om han ikke har langt igen: Hård og funky boing-techno med stramme grooves og fuld fart frem. Det bliver blandt andet kategoriseret som "funky acid beats", men først når Reich med titelnummeret får sat sine minimale idéer sammen med et hardcore breakbeat-lokomotiv (i *part 1)* og en cirklende rytmeboks (i *part 2*), bliver lytteren i nogen grad taget ved vingebenet. *MWL*
GGGCCCC

Towa Tei: Sound Museum/Stupid Fresh
(Eastwest/Warner)
Towa Tei lægger sig med denne dobbeltudgivelse, bestående af album plus remix-cd, i direkte forlængelse af forgængeren *Future Listening*. Den røde tråd gennem albummet er således en R&B-inspireret house tilsat easy listening-attitude.
Selvom en del af numrene synes at virke en anelse anonyme og klichéramte, lykkes det dog alligevel ind imellem Towa Tei at ramme plet. Værd at nævne er, udover et par computerspil-soundtrack-inspirerede numre, det minimale housenummer *GBI* med en Kylie Minogue i absolut topform på gæstevokal. *MJ*
GGCCCCC

Josh Wink: Herehear
(Ovum/RuffHouse/Columbia Records)
I forhold til Winks første meget club-orienterede album rummer *Herehear* en blanding af forskellige stilarter. Specielt på den første del af skiven eksperimenterer Wink med drum'n'bass og big beats krydret med guitar og saxofon. Flere forskellige sangere er ligeledes inviteret til lejligheden, heriblandt Trent Reznor fra Nine Inch Nails. Anden del af albummet er absolut mere club-minded, og der bliver ivrigt drejet på knapperne. Her afslører Wink sine forbindelser til tidligere gigahits som *Higher State Of Consciousness*.
Man må tage hatten for Winks forsøg på at skabe en bredere og mere lytteorienteret helhed, men albummet bærer præg af, at de housede clubtracks absolut er Winks styrke, og måske havde albummet vundet det sidste, hvis der var satset 100% på en af delene? *Ryd*
GGGGCCC

onica

KOMPILATION

Funktio 2
(Sauna Connections/VOW)
Finske Function Recordings byder på en rejse gennem et dunkelt og minimalistisk techno-univers, hvor variationen er tilpasset, så man hverken når at kede sig eller mister fornemmelsen af udgivelsens røde tråd. Vuggende i ambiente flader og med en fremtrædende bas suppleres størsteparten af de fjorten numre af repetitive rytmefigurer under afdæmpet udvikling. Ud over de mere traditionelle kompositioner glider man også gennem Marko Laines spændstige og forstrukne plasticlandskab, Nu Sciences ubesvarede telefonopkald samt GMAs lydeksperimenter, som afslutter pladen med to minutters højfrekvent bølgen, der mærkes bedre, end den høres. Vellykket og anbefalelsesværdig. *JR*
GGGGG©

On The Floor At The Boutique – Mixed By Fatboy Slim
(Skint/Sony)
The Big Beat Boutique flytter til et større dansegulv i Brighton, og derfor har hus-DJ Norman Cook, alias den gode Fatboy Slim, fået lov til at smide denne mix-skive ud som afslutningen på klubbens barndomsår. Fra The Chef glider ind i solnedgangen på slageren *Apache*, tilsætter han løbende friske som lagrede klassikere til sit bulder-kogende sæt, der er krydret med såvel fede blæsere som funkguitar og slibrige orgler. Desserten er *Rockafeller Skank*, der nok skal efterlade de emmende legemer hungrende efter yderligere portioner adrenalin. Kort og godt: her piskes der stemning op - så står du og mangler soundtracket til et vildt sensommerparty, eller er du bare til groovy rytmer med store armbevægelser, er der kun ét at sige ... "Check it out now, funk soul brother!" *JR*
GGGGG©

Mmm... Danish
(Edward Davenport/VOW)
Denne første cd-udgivelse fra det lille danske selskab Edward Davenport byder på gensyn med gamle kendinge såvel som helt nye ansigter fra den københavnske electronica-scene. Og selvom nogle af de gamle kendinge optræder i alternative forklædninger (Jesper Skaaning som Altra, Cai Bojsen-Møller og Kong aka Goto), så er der jo naturligt en grænse for, hvor stor forskel der er på lyden af disse og deres mere kendte projekter. Derfor er det mest interessante at stifte bekendtskab med relativt ukendte kunstnere som Hüebsch Orginators, Phoentics og især Voks, der med sin ultra-minimale og elastiske electronica stråler over alle andre på denne ellers udmærkede kompilation. Det er en lyd og et talent, der tåler at komme til sin ret i fuld længde, og forhåbentlig går der ikke alt for lang tid, inden det sker. *MB*
GGGG©

Compost 50
(Compost/VOW)
Münchens Compost-label runder med denne jubilæumssamling sin halvtredsindstyvende udgivelse. Og på den er det A Forest Mighty Blacks velour-triphop og Funkstörungs håndlavede hvidstøjsvise som trækker læsset, godt hjulpet af Rainer Trüby Trio, som i Peter Kruders remix er kommet til at lyde lidt hen ad de japanske Jazz Brothers. Alt i alt en glimrende tripjazz-breakbeat label-kompilation, som nok især vil interessere folk, hvis hjerte banker for folk som Kruder & Dorfmeister, United Future Organization og David Holmes. Fire med pil opad! *MWL*
GGGG©

Tivoli Trax
(Multiplex/Mainline)
Denne kompilation dækker over omtrent et dusin kunstnere fra den hjemlige, elektrisk ladede stjernehimmel. Navne som Acustic, Bjørn Svin og Anders Remmers Sølvpil skruer naturligt forventningerne i vejret, og efter at Goodiepal har sat spilledåsen igang, følger da også en times jævnt blød og dansklingende elektronica, som vi snart er så vant til. Flere numre har baggrund i de tidligere udsendte *Tivoli Trax* -ep'er, herunder bidragene fra Sølvpil og Bjørn Svin, der sammen med DJ JSL og Thomas Knaks respektive arbejder er blandt udgivelsens mest vellykkede. En gennemsnitlig plade, der dog uden de store nyskabelser kan virke en anelse intetsigende. *JR*
GGG©©©

WAP100 We Are Reasonable People
(Warp/VOW)
Warp Records fejrer med denne kompilation sin singleudgivelse nr. 100. Og det gøres med manér, for her findes nye eller hidtil uudgivne bidrag fra samtlige af selskabets bands, der inkluderer etablerede stjerner som Aphex Twin, Mark Bell (LFO) og Autechre. Førstnævnte kollaborerer her med Squarepusher, hvilket desværre viser sig som en relativt ordinær drum'n'bass-forteelse, og altså klart mere interessant på papiret end i virkeligheden. I det hele taget er pladen en smule ujævn affære - om end gennemgående af høj kvalitet - hvor selv ikke Autechres bidrag synes at end være andet end overskud fra deres nye album. Men, højdepunkter er der da, og dér skiller især det nye navn Plone sig ud med en fuldsyntetisk, lalleglad easy listening-variant på *Plaything*. Ligeledes er der Red Snapper, der her viser sig i blændende post-rock form. *MB*
GGGG©

MÅNEDENS

Leila: Like Weather
Jason Buckle: Flyin Lo-fi
Global Goon: Cradle Of History
(Rephlex/VOW)
Lo-fi som i billigt udstyr og hjemmeoptagelser er denne udgaves tema, hvor månedens ikke blot er en enkelt plade, men en hel tre-retters menu.
Forretten serveres af Leila, der har en fortid som keyboard-spiller for Björk. *Like Weather* er ganske rigtigt også optaget hjemme i soveværelset hos Leila, der til lejligheden har inviteret søsteren Roya samt Luca Santucci og Donna Paul med på vokal. Stilen varierer hele tiden med stemningen og følelserne på de 13 sange, der overordnet fordeler sig mellem instrumentale ambiente lydcollager og mærkværdige popsange, der hele tiden oscillerer mellem lys og tusmørke. Førstnævnte kalder med sit støjinficerede, men skønne udtryk på referencer til netop Aphex Twin, mens vokal-kompositionerne svinger mellem det triphoppede og en støvet low-key blues karakteriseret ved Santuccis forpinte vokal. Ikke helt ulig Trickys tidligste udgivelser, men med langt større musikalsk spændvidde.
Næste punkt på menuen har ligesom Leila stiftet bekendtskab med mediernes spotlight. Han hedder Jason Buckle, og når han ikke sidder hjemme og roder med elektronikken, laver han breakbeat-hits som *And The Beat Goes On...*, sammen med sin gruppe The All Seing I, hvilket om ikke andet burde borge for en vis fornemmelse for det popmusikalske håndværk. Det beviser han da også på albummet med den betegnende titel, hvor der i hvert fald kan findes en håndfuld dansevenlige hits af samme kaliber som førnævnte i det virvar af drum'n'bass, elektro, synthpop og maskinstøj, som den gode hr. Buckle vælter rundt i på denne plade, der ganske charmerende veksler mellem det tilgængelige og det eksperimenterende.
Lige så charmerende er desserten og finalen, der præsenteres af en fyr ved navn Johnny Hawk. Og hvis man lige ser bort fra valg af kunstnernavn og albumtitel, så er han faktisk fuld af talent og gode idéer. Dette er hans andet album som Global Goon, og han gør sig i en blanding af ambient, sløve beats og storladne synths, der endnu ikke helt er kommet sig over firsernes systematiske misbrug. Det er meget melodiøst, altid melankolsk, temmelig easy og med en solid portion kitsch og selvironi, der holder kvalmen fra døren. Tag nu bare for eksempel selve cd'en, hvor der er påtrykt et lille kikset, hjemmelavet hologram – det bli'r vist ikke ret meget bedre....
MB

Leila:
GGGGG©
Jason Buckle:
GGGG©©
Global Goon:
GGGGG©

SINGLE

Common Ground *Get Yourself Together* (Ultimate Dilemma/VOW)
Swingende og muntert dansenummer *med* break-beats, men *uden* big-beat-attituder. Den helt rigtige lyd at danse til, når solen endelig bryder frem i august! Faktisk bliver Ultimate Dilemma bedre og bedre, så hold øje med det selskab!!
●●●●●●●●●●○

DeeJay Punk-Roc *Far Out* (Independiente/Sony)
Originalen er o.k., men ikke Punk-Rocs bedste nummer – det lyder meget a la Prodigy. Remixet af Rasmus bidrager med et dystert synth-tema og ville derfor sikkert gøre sig godt i USA, men dér er de jo også lidt bagefter! Mental Blox-remixet af Busted Speaker er funky lytte-elektro og det bedste nummer på pladen.
●●●●●●●●○○○○

Various *On The Floor At The Boutique* (Skint/Sony)
Den succesrige Fatboy Slim har lavet en mix-cd som hyldest til Skint-klubben The Big Beat Boutique, og denne single er første uddrag af mixet, så man selv kan lege Fatboy. Alle tre numre har en umiddelbar og spontan danseglæde i sig dog uden at være specielt banebrydende. Men det er meget svært at lade være med at ryste til for eksempel The Incredible Bongo Bands *Apache*!
●●●●●●●●●○○○

Roy Vedas *Fragments Of Life* (PolyGram)
Det mest bemærkelsesværdige talkbox-nummer, jeg nogensinde har hørt! Bare man har hørt det én gang, vil man gå og nynne det i lang tid.
●●●●●●●●●●○○

Ian Brown *Can't See Me* (PolyGram)
Den skødesløse forsanger fra The Stone Roses er tilbage med endnu et groovy engelsk pub-nummer "for the lads". Det har ikke så meget at gøre på et dansegulv (i disse versioner), men det vil sikkert gøre sig rigtig godt i radioen.
●●●●●●●●○○○○

Thievery Corporation *.38.45 (A Thievery Number)* (4AD/MNW)
Rasta-attituder med bløde og behagelige beats, desværre med en tendens til at blive for behagelige på grænsen til det ligegyldige. Det bedste nummer er *The Sleeper Car*, som godt kan bruges til et stille trip hop-sæt, men ellers tror jeg ikke på denne plade uden for England.
●●●●●●●●○○○○

Indian Rope Man *Dog In The Piano* (Skint/Sony)
Virkeligt sjovt opløftende nummer, som er med til at cementere Skints position som det førende breakbeat-label for tiden. Både originalen og det ene remix (desværre ved jeg ikke af hvem) er en anelse for lange, men hvis man nøjes med to-tre minutter, så skal de nok sætte fut i fejemøget.
●●●●●●●●●●○○

The Strike Boys *The Rhyme* (Wall Of Sound/VOW)
Lidt for stift opklippede beats, som godt kunne trænge til en kærlig mixer-hånd, tilsat ekstremt irriterende acid-box-temaer, der fuldstændigt ødelægger, hvad der måtte være skabt af groove.
●●●●●●●○○○○○

The Herbaliser *Wall Crawling Giant Insect Breaks* (Ninja Tune/VOW)
Nummeret starter med et speak om hip hop- og breaker-kulturen i halvfjerdsernes New York, og det lyder da også som et godt gammeldags megalagkagemix tilsat en mængde mere eller mindre komiske vokalsamples. Nummeret slutter forståeligt nok med en hentydning til Ninja Tunes filosofi om, at samples skal være frie for alle!!
●●●●●●●●●○○○

DJ Rap *Bad Girl* (Sony/Higher Ground)
Det lader til, at flere og flere drum'n'bass-stjerner er begyndt at lugte kommerciel succes og vil forsøge sig som popstjerner. DJ Raps forsøg (komplet med skabede vokaler og push-up-bh-understøttede fotos) er næsten lige så sløjt som Goldies. Alene titlen lugter langt væk af tv-reklamekampagner og idolplakater.
●●●●●●○○○○○○

HIPHOP

Svedige Beastie Boys

Af Michael C.U.P.

Jepski, så blev det alligevel en smule sommer efter en travl ferie- og festivaltid. Roskilde Festival bød i år på de alt for svedige **Beastie Boys** på Orange Scene, desværre med den dårligste lyd, jeg nogensinde har oplevet på Orange Scene. Beastie Drengene havde derfor også svært ved at fange publikum længere ude i den store crowd. Synd, at koncerten ikke nåede de samme højder som deres sidste koncert i KB Hallen. En koncert, som i øvrigt var en af mit livs vildeste koncerter. **A Tribe Called Quest** dukkede som ventet ikke op, og det må stå hen i det uvisse, om de nogensinde kommer og giver koncert herhjemme, men vi kan jo starte på at håbe på, at deres nye lp udkommer. Hvis de skulle beslutte sig for et brud, kan jeg allerede glæde mig til en eventuel solo-lp med **Q-Tip** eller et soloalbum fra **Phife**, som jeg snildt kunne forestille mig ville være en del mere ragga-inspireret, end han har fået lov til at være i Tribe. Men det er alt sammen spekulationer; vi må allesammen vente og se, hvad fremtiden byder på. **Wu-Tang Clans Cappadonna**, som bragede ind på Billboards salgsliste med sit debutalbum *The Pillage*, har udtalt, at han rigtig gerne kunne tænke sig at komme til Danmark og give koncert og besøger derfor Vegas store sal den 3. september med ingen ringere end **Xzibit**, **Norrega (N.O.R.E.)** og danske **Tjes Boogie** & Co. som support. Det vil blive den første hip hop-koncert arrangeret i Store Vega, så mon ikke folk fra ind- og udland vil komme strømmende til dette brag af en koncert. Der vil være x-tra mulighed for endnu et stort navn på plakaten, men det vil du kunne læse mere om på www.rapspot.dk på Internet. Denne hjemmeside har den eneste anbefalelsesværdige hip hop-kalender, som hedder Coalface Convager. Den bestyres af **Klaus Køl**, som netop har startet en rygte-side, hvor man kan læse om nogle af de koncerter, der måske kommer i den nærmeste fremtid. Mere spåkoneagtigt kan det ikke blive, prøv selv at klikke forbi, næste gang du kigger forbi.

Humleriddernes DJ Stig har lavet Danmarks vildeste turntable-hjemmeside på adressen: home4.tele.dk/roladen, hvor du kan få dine DJ- og hip hop-lyster styret. Her er også et link til **Posetiv Profit** samt andre DJ-sider på nettet. Stig har også ugens relevante hip hop-spørgsmål, som du selv kan deltage i og ugen efter se, hvor mange procent, der deler din smag/mening. Jeps, hip hop på Internet er kommet for at blive, og det bliver federe og federe at surfe på de danske sider. Mega props til alle dem, der gider at sidde og bruge rigtig mange timer på at please os andre nydere af jeres stof, herre WORD for det. Det har i årevis været umuligt at gå i byen og høre andet end lorte-popmusik herhjemme. Jeg mener, at det faktum, at der i en hovedstad som København ikke engang er en eneste club, hvor de spiller sort musik, er en smule pinligt. Det skal der nu laves om på, for det gamle X-Ray i Boltens Gård i København bliver nu lavet om til **The Fever**, som bliver en svedig natclub med soul, Miami bass, hip hop og R&B-musik hver fredag og lørdag. Med faste DJs som **Phase 5**, **Ric** & **Knud** + gæster som **Al Agami**, **Jokeren**, **DJ Noize** med flere, er jeg sikker på, at der bliver pisket en ordentlig stemning op. Jeg kan kun sige, at det endelig er på tide, for man kan jo se på hitlisterne, at specielt rap og R&B er blevet kæmpestort her i halvfemserne, og det er der fan'me mange, der gerne vil gå i byen til. Desuden er det også vores musikgenre, der har de frækkeste tøser (tag dén, pop-suckers). The Fever åbner fredag den 31. juli og kører på fuld skrue i weekenderne. Til sidst kan jeg lige nævne, at hele søndag den 2. august står i Homeboy Fodboldens tegn. Fra tidlig formiddag vil der på Kløvermarkens 7-mands baner blive kæmpet. Både for den berømte vandrepokal, samt vandrepokalen for årets wackeste hold. Derefter vil der være præmieoverrækkelser på The Fever samt afterparty, og alle er selvfølgelig velkomne til at komme og chille i slutningen af sommerferien sammen med de danske hip hop-fodboldstjerner.

Jeg er ude li'som min hjerne efter "Shake A Cake" + super-rygehash can't trust it.

METAL

Vores egen andedam

Af Keld Rud

De københavnske metaldrenge **Withering Surface** kommer den 14. september med opfølgeren til deres debut fra sidste år, *Scarlet Silhouettes*. Det andet album fra melo-død-bandet har fået titlen *The Nude Ballet*, og det indeholder ti nye sange, hvor det aggressive og brutale har måttet vige tilbage for at give plads til en mere teknisk, melodisk og atmosfærisk side af gruppen. Withering Surface har også denne gang valfartet til den anden side af sundet, og *The Nude Ballet* er indspillet i Studio Fredman med Frederik Nordström ved pulten. Efterfølgende vil bandet være at finde på tur.

Øvrige aktiviteter herhjemme inkluderer videoproduktion for både **Grope** og **Dominus'** vedkommende. Dominus har netop skudt video til *Beat, Booze, The Hooker's Lose* fra *Vol. Beat*-albummet, der udkom sidste år, mens Grope er ved at færdiggøre en halv times video med titlen *Jimmy's Verden* om tilblivelsen af bandets album fra sidste år, *Desert Storm*.

Der er også travl aktivitet på begge gruppers hjemsted DIEHARD. Det fynske selskab planlægger efterårsudgivelser med det italienske hardcoreband **Crack Down** (*Rise Up* i oktober), guitarvirtuosen **James Murphy** (november), der sidst kunne opleves på Konkhras *Weed Out The Weak*, og endelig **Daemon** (december), Konkhra-guitarist og sanger Anders Lundemarks sideprojekt. Daemon vil dog denne gang være foruden Nicke Andersons (ex-Entombed) trommespil, da han har travlt med sit band The Hellacopters.

Fear Factory: Obsolete
(Roadrunner/MNW)
Med mesterværket *Demanufacture* fra '95 satte Fear Factory dagsordenen for den del af den nutidige metal, der gerne vil være moderne. *Obsolete* fortsætter, hvor *Demanufacture* slap, samme stil, om end ikke helt samme storklasse. Alle, der oven på remixpladen *Remanufacture* havde frygtet noget mere dansevenligt og mindre brutalt, kan roligt lægge nervemedicinen på hylden og slå garnet ud.
GGGGG

Vision Of Disorder: Imprint
(Roadrunner/MNW)
På papiret lyder Vision Of Disorder og *Imprint* som et fascinerende bekendtskab. Dave Sardy (Barkmarket, Helmet, Far, Slayer) har produceret, Phil Anselmo (Pantera) er gæstesanger på nummeret *By The River*, og ord som melodi og aggression bliver kraftigt betonet i den medfølgende pressemeddelelse. I virkeligheden ville Vision Of Disorder ikke opdage en god melodi, hvis den kom backstage og gav dem et blowjob. Gode intentioner, men for meget rod og for lidt melodi.
GG

Withered Beauty: Withered Beauty
(Nuclear Blast/Voices Of Wonder)
Svenske Withered Beauty navigerer i det farefulde farvand mellem death og black metal, som var det deres egen baghave. Forestil dig en mere eksperimenterende og legesyg udgave af Hypocrisy, og du er ved at være godt på vej. Joust afslutter med en ren rock'n'roll-jam. Blæret
GGGGG

Suicidal: Family & Friends
(Suicidal & BHG Musick/Nordic Metal)
Seks numre med Suicidal Tendencies og main man Mike Muir i topform taler for køb af *Family & Friends*. Otte numre med diverse obskure projekter, som enten involverer Muir eller hans venner, taler imod. Jeg havde foretrukket en ep med de seks Suicidal-numre, for jeg kunne ikke være mere ligeglad med Muirs venner, om de så var malet lyserøde og hed Laila.
GGG

Crowbar: Odd Fellow's Rest
(Mayhem/MNW)
Crowbar er tunge. *Odd Fellow's Rest* er usandsynlig tung. Det er musik med en vægtafgift på en million. Det nye i Crowbar-lejren er, at hardcore-rødderne er blevet kappet, mens inspirationen fra Black Sabbath for lov til at sætte ind for alvor. Det betyder en mere melodisk og indbydende musikalsk migræne, der tekstmæssigt stadig kredser om selvmedlidenhed og verdens indbyggede uretfærdighed.
GGGG

Sentenced: Frozen
(Century Media/Nordic Metal)
Finske Sentenced kan placeres i kategorien "var interessante". Nu om dage stiller bandet sig tilfreds med at lave en søvndyssende metalrock med gotisk islæt. Når det skal være rigtig vildt, og Sentenced skal vise sig fra deres mest fantasifulde side, bliver bandets Metallica- og Iron Maiden-påvirkninger luftet. Ikke særligt ophidsende. Sanger Ville Laihiala hamrer det sidste søm i Sentenceds kiste med sin brægende baryton.
GG

Kæld Rud

BEDST LIGE NU

Fear Factory: Obsolete
En værdig opfølger til et af 90'ernes metalmesterværker.

Withered Beauty: Withered Beauty
Nogle vil kalde det larm. Andre fornem dødsmetal. Jeg vil kalde det en blæret opvisning.

Crowbar: Odd Fellow's Rest
Tung er blot et fattigt ord. Prøv med helt, overdrevet, forbandet tung.

VÆRST LIGE NU

At ethvert live-arrangement, der involverer mere end én optrædende, og som foregår om sommeren, er en festival. Jeg sporer en vis sproglig devaluering af festivalbegrebet.

Harvey Danger: Where Have All The Merrymakers Gone?

- PolyGram

Hvor er alle humørspredere blevet af?, lyder det spørgende fra de fire hvalpe i Harvey Danger. Ifølge deres livssyn er verden åbenbart blevet et for selvhøjtidelig sted at befinde sig. Derfor sætter de nu selv gang i festen på debuten *Where Have All The Merrymakers Gone?*, der sprudler af spilleglæde og en ubesværet tilgang til rockens fire urinstrumenter, to guitarer samt bas og trommer, uden at der på nogen måde går olding i den. Gruppen startede som en slags festband, der bare ville have det sjovt og spille Nirvana- og Mudhoney-covers. Løjerne har siden udviklet sig, og Harvey Danger lader nu festbomben springe med et eget hyper-aktivt energiudslip. Selvom bandet kommer fra Seattle, er der kun få spor til den abdicerede grunge; tværtimod slingres der med direkte kollisionskurs mod en charmerede slackerrock, hvor lærepengene til Pavement bliver betalt med fuld valuta på de strømførende *Wolly Muffler* og *Jack The Lion*. Hele udspillet fungerer med samme kraft som en centrifuge, hvor Harvey Danger snurrer rundt om sig selv, uden at miste jordforbindelsen en eneste gang.

Finn P. Madsen

GGGGGG

Maxwell: Embrya

- Colombia/Sony

I 1996 debuterede den da kun 22-årige Maxwell med albummet *Urban Hang Suite*, der via stor markedsføring ikke mindst på MTV hurtigt gjorde Maxwell til et kendt ansigt i Europa. I år opnåede albummet dobbelt platin, hvorfor det måske ikke var nogen tilfældighed, at Maxwell sidste år sagde tak for sidst og indspillede *Maxwell Unplugged* efter en liveoptræden på netop MTV. Med *Embrya* er multitalentet Maxwell vendt tilbage med en charmerende blanding fra soulfulde ballader over heftige funkgrooves og solid R&B til latin-inspirerende rytmer på numrene *Submerge* og *Gravity*. Samtlige 11 numre på cd'en er skrevet og produceret af Maxwell med undtagelse af *Drowndeep: Hula*, *Know These Things: Shouldn't You* og det eksperimentalt instrumentale *Embrya*, der er produceret i samarbejde med partneren Stuart Matthewman. Stuart har tidligere produceret for Sade, og der er faktisk en række lighedspunkter at spore på *Embrya*, hvor der er lagt meget energi i at skabe et produkt med blød og lækker lyd, der med drømmende strygere og brusende blæsere sniger sig om ørene på lytteren. Alligevel virker Maxwels musikalske univers at strække sig længere end Sade, der havde en tendens til at blive lidt kedelig i længden. Anderledes spædvidde og variation kendetegner Maxwell. Numre som *Everwanting: To Want You To Want* og *I'm You; You Are Me And We Are You* er med sine seje soulgrooves svære at sidde stille til, ligesom Maxwell på numre som *Luxury: Cococure* og *Downdeep: Hula* rammer dybt med det meget personlige album, der vidner om en sanger med en fantastisk stemme. En sanger, som ikke er bange for at bryde "strømmen" og producere et spændende og anderledes album, der på én gang både er tidstypisk og alligevel visionært.

Henrik Bæk

GGGGGG

Sunhouse: Crazy On The Weekend

- Sony

Geografisk befinder vi os i det kolde Nottingham, men musikalsk er det de amerikanske vidder, som står til åbent skue. Trioen Sunhouses debut er lyd- og musikmæssigt så nær Guds eget land, at anmelderne i hjemlandet allerede har givet dem etiketten "stool rock" sammen med blandt andre Gomez og Unbelievable Truth, en slags pendant til den amerikanske roots-rock. Gruppen, som har taget navn efter en kinesisk grill i Notthingham-forstaden Sneiton, blev opdaget, da sangeren og guitaristen Gavin Clarke ville hjælpe sin gamle ven Shane Meadows med nogle soundtracknumre til hans film *TwentyFourSeven*. En film om et vildt og fordrukkent liv i netop Notthingham; derfor er *Crazy On The Weekend* endt som delvis selvbiografiske flashbacks, hvor håbløsheden hele tiden lurer under overfladen af de enormt smukke og stemningsfulde sange. Sunhouse har i Gavin Clarke en yderst personlig sanger og sangskriver af en sjælden karat. Med sin rustne stemme besynger han det inderlige og slår næsten hul i sjælen på *Hard Sun* og *Swing Low*. "Swing Low sweet life cause I'm standing on the Edge tonight ...will you save me because I'm hanging by the neck ... My soul's an open grave", synger han på sidstnævnte, kun akkompagneret af akustisk guitar, elektrisk piano og nogle ildevarslende strygere, der får de mørke skyer til at træde faretruende frem. *Good Day To Die* og *Monkey Dead* bliver leveret med lidt mere flow, men bliver hele tiden holdt inden for rammerne af en sparsom instrumentering af en slags lo-fi folk & blues med begge ben solidt plantet i den amerikanske muld. *Crazy On The Weekend* emmer af sprukne læber, salte tårer, hovedet under armen og melankolske tømmermænd bragt til verden af et band, der selv har været nede ad vejen kaldet dødsruten i en kold forstad.

Finn P. Madsen

GGGGGG

The Delgados: Peloton

- Chemikal Underground/Mantra/MNW

Overdrivelse fremmer forståelsen, siger man. Hvis det passer, er der i hvert fald ingen, der har sagt det til denne cykelglade Glasgow-kvartet, som knap nok har givet lyd fra sig siden udgivelsen af sin ekstremt roste debut, *Domestiques*, fra 1996. The Delgados har nemlig haft travlt med at hjælpe andre bands til succes på The Delgados' pladeselskab Chemikal Underground, der i løbet af det sidste års tid har konsolideret sig som et af tidens mest interessante med udgivelser fra postrockerne Mogwai og senest Arab Straps *Philophobia*. Nu har de imidlertid fundet tid til at færdiggøre albummet *Peloton*, og det skal vi være taknemmelige for, for her demonstrerer de sympatiske skotter med al tydelighed, at de stadig fører an i det fortsat voksende felt af interessante bands i og omkring den skotske hovedstad. Hovedårsagen til dette skal netop findes i, at bandet også hvad det musikalske angår mestrer underspilningens svære kunst. Ud af en simpel bund bestående af bas, trommer og to guitarer skaber de afdæmpet melodisk guitarpop med sans for både detalje og variation – som når de klingende guitarer akkompagneres af blide strygerarrangementer på singlen *Everything Goes Around The Water*, hvor vokalen karakteristisk leveres i fællesskab af Alun Woodward og Emma Pollock med en konstaterende tørhed, der gør, at følelsen hele tiden svæver uudgrundeligt mellem det distancerede og en foruroligende indlevelse som på Kristin Hershs allerbedste sange. *Peloton* er med andre ord ikke en plade, der får dig til at gå bagover af begejstring, første gang du hører den, men til gengæld bliver den siddende i hovedet, lang tid efter at pladespilleren har taget sin sidste omdrejning, og med tiden vil du komme til at værdsætte den som kun få andre i din samling – dét er ingen overdrivelse.

Morten Bagai

GGGGGG

Def Squad: El Niño

- PolyGram

Def Squad er efterhånden ved at være et gammelt crew af vilde kunstnere som alle sværmede omkring supergruppen EPMD. Nu har drengene endelig taget sig sammen til at lave et egentligt Def Squad-album. I 1998 består Def Squad kun af hovedmanden Eric Sermon (fra EPMD), Redman og Keith Murray, alle tre nogle meget dygtige herrer, som alle har lavet en del klassikere i deres fortid. Spørgsmålet er bare, om de formår at levere varen og leve op til de enorme forventninger, som fans måtte stille til en sådan sammensmeltning, som *El Niño* lægger op til. Svaret er blandet, for hvis du kender de tre føromtalte herrer og deres stil og flow, vil jeg sige, at de lever fint op til forventningerne, men heller ikke mere. Jeg synes ikke, at der er den store nytænkning over *El Niño*, man får, hvad man kan forvente og det er en hardcore hip hop-lp, sådan som real østkyst-hip hop lyder anno 1998.

Michael C.U.P. Rasmussen

GGGGGG

Superfuzz: Superfuzz

- Kick Music

Der løber en rød tråd fra den debuterende Fredericia-trio Superfuzz. nu bosiddende i København. til Fort Apache-studiet i Boston, Cambridge, for her har flere af bandets hørbare inspirationskilder som Dinosaur Jr., Buffalo Tom og Sebadoh skabt deres lyd af massive subsoniske støjflader. Det er den distortede pedaleffekt bygget op omkring nogle underspillede popsange, der skaber bandet bestående af Michael Gersdorff (vokal, bas, guitar), Ole Vedel (trommer) og Kristian Bondrup (guitar). Deres forfinede slacker-udtryk ligger langt fra de hjemlige breddegrader og besidder en balance, hvor der på de fleste numre spilles langsomt op til de elektrificerende udladninger, som derefter bliver hamret ud i æteren med en spilleglæde og knivskarp fandenivoldskhed. Ikke, at Superfuzz har opfundet en ny dyb tallerken i guitarrocken, men de går upåvirket til sagen og skaber på debuten gisninger om et band, der live vil kunne spille mure ned, når der lukkes op for sluserne.

Finn P. Madsen

GGGGGG

Brandy: Never Say Never

- Atlantic/Warner Music

Det længe ventede album fra Brandy er endelig landet lige der, hvor mange stod og troede, at hun ville bruge alt sit krudt på tv-serien Moiesha, som TV Danmark sendte en overgang. Men heldigvis holder hun sig til det, som hun uden tvivl er bedst til, og dét er at bruge sin smukke stemme over bløde R&B-rytmer. Med tidligere dansehits som *I Wanna Be Down* og *Sittin' In My Room* har Brandy et danseivrigt publikum at tilfredsstille, hvilket hun gør glimrende på numre som *The Boy Is Mine* (featuring Monica), *Happy* og *Top Of The World* (featuring Mase). Men der hvor Brandy står stærkest er i de mange langsomme numre, hvor man virkelig kan høre, at denne tøs kan synge, som for eksempel på pladens bedste numre *Almost Doesn't Count*, *Tomororrow* og *(Everything I Do) I do It For You*. Sidstnævnte er et gammelt Bryan Adams-nummer, som hun syger så rent, at jeg tror, at Bryan Adans sidder og fortryder, at han har givet hende lov til denne cover, for nu er det bevist, hvor dårligt han synger det nummer i forhold til Brandy. Der er ingen tvivl, Brandy er det unge talent, som er blevet voksen og nu er blandt de helt store R&B-stjerner, helt oppe ved siden af kollegaer som Mary J Blige og selveste Aretha Franklin.

Michael C.U.P. Rasmussen

GGGGGG

TURNÉSTØTTE TIL
VERDENS MUSIK
Støtte uddeles til:
professionelle danske verdensmusikorkestre.
Ansøgningsfristen er
D. 1. SEPTEMBER 1998
Ansøgningsskema og yderligere information:
Foreningen for Verdensmusik i Danmark
Enghavevej 40, 3. sal
1674 København V
Tel./fax 33 24 40 13
homepage: www.djembe.dk/fvd

TDM præsenterer
en aof dag høj skole
SUPERKURSUS
M U S I K
Fra den 28.9. - 18.12.98 & 4.1.-15.1.99
I forløbet indgår 3 ugers afsluttende koncertprojekt, med en gæstelærer indenfor improviserende sammenspil. Kurset er vejledende i forhold til optagelsesprøve på Konservatoriet og Center for Rytmisk Musik & Bevægelse i Silkeborg.
Ring telf. 8680 0086 og hør nærmere
TDM
Skolen for Teater · Dans · Musik
Bindslevs Plads 6 · 8600 Silkeborg · Telf. 8680 0086

har du professionelle ambitioner?
tag på
den europæiske teaterhøjskole rødkilde
på møn
kursusophold
30.8 - 19.12.98
vælg mellem 2 hovedlinjer indenfor skuespiltræning:
• fysisk/visuel med bl.a. scenografiske effekter
• tekstbaseret med bl.a. method acting
+ 17 øvrige teater- & kulturtilbud
i tæt samarbejde med den ny dramaskole københavn
+ tur til london
den europæiske teaterhøjskole rødkilde, rødkildevej 42, 4780 stege
tlf. 55 81 45 20

ANMELDELSER

Nils Lan Doky: Nils Lan Doky

- PolyGram

Idéen er på nodearket god nok: tag nutidige hits og omarbejd dem til instrumental jazz. Med George Gershwin, Irving Berlin og Rodgers and Harts klassikere er det i generationer jo gået fint. Men med popsange som *Kiss, Sledgehammer, Don't Stop Till You Get Enough* - som vores danske jazzstjerne har taget under behandling på sin seneste cd af samme navn - går det galt. Det er ganske simpelt ikke farligt nok - ikke ondt, som god jazz skal være. Der er for få udfordinger og overraskelser i akkorderne.

Cd'en er lavet uden lillebror Minh, men lyder meget hen ad de to brødres forrige cd'er. Bassen er overtaget af svenske Lars Danielsson. Forskellen er dog, at Lan Doky har valgt et stramt latinakkompagnement, der ikke løfter popsagerne videre, op og ud til noget nyt. Værst i Michael Jacksons *Don't Stop....* Det er som om, at Lan Doky ikke rigtigt kan skelne imellem, hvilke stykker i numrene, der fungerer *uden* vokal, og hvilke dele, der *skal* have en bærende sunget melodilinie.

Så går det meget bedre i Michael McDonalds klassiker *What A Fool Believes* med de mange akkorder, der får jazzen frem i musikerne og en glimrende solo af den 34-årige pianist. Også i Peter Gabriels *Sledgehammer* ruller han på elefantstødtænderne, men akkompagnementet bag er stramt - for tamt, og det hele ender i stilstand.

Resultat er en skuffende pæn cd, hvor der ikke tages chancer. Og den allestedsværende producer og komponist Nils Lan Doky er vel en af de få jazzmusikere, der har råd til at udfordre sine lyttere.

Morten Buschmann

GGGCCCC

Billy Bragg & Wilco: Mermaid Avenue

- Warner

Da den amerikanske sanger og sangskriver Woody Guthrie døde i 1967, efterlod han en sangskat af uindspillede numre, der aldrig så dagens lys på grund af Guthries nedbrydende sygdom. Tekster, han blev ved med at skrive på indtil sin død, men musikken tog han desværre med sig i graven, da den kun eksisterede i hans hoved. På opfordring fra Guthries datter Nora, der leder et arkiv over de tusinder af efterladte tekster, er den engelske politisk bevidste sanger Billy Bragg og et af de mest talentfulde navne i ny amerikansk roots-rock, Wilco, blevet sat på den umulige opgave at søsætte disse næsten urørlige tekster med musik.

Et valg, som viser sig at gøre al tvivl til skamme, for selv om Guthrie har inspireret alt lige fra Dylan til U2, klarer Bragg og Wilco skærene med oprejst pande. Især Wilcos sangskriver Jeff Tweedy har forstået at gøre disse tekster til levende billeder med sit fine melodimageri og indlevelse for det personlige på *Mermaid Avenue*. Når Tweedy begiver sig ud på kærlighedens sti, bliver det ganske hudløst, som den hvileløse og på samme tid fortabte romantiker, han er.

Den travende folker *California Stars* og storslåede *One By One* emmer af hed poesi, savn og brudte løfter, mens den sørgmodige *At My Window* har Guthrie lige på kornet bundet til sengen på sit sygeleje. De politiske iagttagelser står Bragg for, sangene fungerer i sig selv fint, men teksterne om revolte og fagforenings-skærmydsler virker noget forældede.

Derfor er det også befriende, når Bragg fremfører den lille kærlighedshymne *Ingrid Bergman* og den flotte afslutter *The Unwelcome Guest* om skellene mellem rig og fattig, hvor de intense korharmonier mellem Bragg og Tweedy giver varige kuldegysninger. Mødet mellem Guthries tekster og en generation af nye sangskrivere giver et tydeligt billede af denne provokatørs betydning for den amerikanske roots-rock her i sluthalvfemserne, så tag med Bragg og Wilco på et historisk tilbageblik ned gennem *Mermaid Avenue*, den gade på Coney Island i Brooklyn, som var Guthries hjem gennem et helt liv.

Finn P. Madsen

GGGGCCC

Henrik Liebgott: Triptycon

- Mainline

Med en blanding af punk, new wave og goth stilles der skarpt på sen halvfjerdserne og første del af firserne på sangeren, sangskriveren og guitaristen Henrik Liebgotts første udspil i eget navn, *Triptycon*, og man kan ikke lade være med at tænke på udenlandske navne som Joy Division, The Cure og tidlig Sisters Of Mercy. Hvad er så mere naturligt end at lade dansk rocks sangikon Fritz "Fatal" Bonfils, tidligere medlem af netop den tidsperiodes kultband Before, medvirke.

Desværre virker Bonfils' medvirken på *Triptycon* noget gusten i kanterne. Et hårdt liv har sat sine spor og efter at have været ude af rampelyset i et årti, er det ikke nok kunne leve på fortidens bedrifter. Især når Bonfils på *Ånderum* med rusten stemme dystert messer: "Vi venter alle på kærligheden, mens vi vandrer op ad håbets stige ventende på det evige lys ... har du nogensinde bedt til din gud", må man konstatere, at tiden er løbet fra sådan et statement. Liebgotts forkærlighed for flamenco fremmaner derimod med en kødelig lyst tilsat det flammende og eksotiske på *Galatic Roots* og *Circus People*, især sidstnævtes parløb med flamenco og elektriske guitarpassager virker besættende. Bedst fungerer de new waveagtige *Hey Sisters, Visual Angels* og *Cat-Human,* alle med Jannie Nebles (Alive With Worms) snerrende og erotisk besættende vokal i front; her findes den nerve, som især Chrissie Hynde lagde for dagen på Pretenders to første albums.

Triptycon er ikke et tidstypisk udspil. Derimod er det en søgen tilbage til nogle rødder, som forlængst er visnede, og som Henrik Liebgott insisterende, men forgæves forsøger at få til at spire igen.

Finn P. Madsen

GGGCCCC

Six By Seven: The Things We Make

- MFS/Mantra/MNW

"Mogwais bedstefædre" er de begejstret blevet kaldt, denne albumdebuterende kvintet af thirtysomethings fra Nottingham. Det lyder umiddelbart som den sædvanlige gang øregas fra den evigt opfindsomme engelske musikpresse, men denne gang er hypen til at forstå, for på *The Things We Make* demonstrerer sanger/guitarist Chris Olley og co. en sjældent så fascinerende set rockhybrid, for hvilken hverken post-rockens indadvendte instrumentale abstraktioner eller det storladne udadvendte og melodiske udtryk er fremmed. Det giver musikken en fantastisk dynamik, og på denne vis minder Six By Seven ikke så lidt om landsmændene i Spiritualized, med hvem de også deler brugen af en skingert skærende tenorsaxofon.

Det virkelige mesterstykke består dog i, hvordan Six By Seven med en utrolig disciplin og elegance formår at forme elementerne i deres lyd, sådan at langsomt opbyggende droner som *Spy Song* står side om side med den ukomplicerede og fængende guitarrock i den kluntede kærlighedserklæring *For You*, uden at det på nogen måde går ud over det helstøbte indtryk af *The Things We Make*.

Et album, der nydes allerbedst i sin fulde længede på 52 minutter. Derfor er det også en varebetegnelse af en tankevækkende præcision, når Chris Olley i pladens indledende formålserklæring synger om sin musik "The things I make they have no use but they have the most beautiful shape". En storslået debut, der bør have sin plads i enhver pladesamling.

Morten Bagai

GGGGGC

Shed Seven: Let It Ride

- PolyGram

York-bandet Shed Seven har været igennem hele den engelske musikmølle. Først var de Britpop™-darlings med singler som *Mark* og *Dolphin* og siden en af de faste prügelknaber i skyggen af *Oasis, Blur og Suede*. Men bandet har beundringværdigt formået at *holde* fanen højt og udgav for to år siden det udmærkede *Going For Gold*-album.

Nu er den karismatiske Rick Witter og hans slæng så tilbage med *Let It Ride*, hvor de har fået selveste Stephen Street (producer for blandt andre Smiths, Morrissey og Blur, red.), til at skrue på knapperne. Pladen åbner standsmæssigt med skæringen *Return*, der med sit klassisk-engelske rå guitar-riff og Witters højspændte, trodsige vokal er et godt Shed Seven-nummer af den gamle skole.

At der også er sket en udvikling med bandet, signaleres blandt andet af den formfuldendte *Chasing Rainbows*, der viser Shed Seven fra den modne side og demonstrerer, at Rick Witter absoult har sine øjeblikke som sangskriver med åbenlyst selvbiografiske liner som "There are things that I regret / like being called a nervous wreck and working another sweat for you".

Om det er modenheden eller noget andet, der gør det, er svært at sige, men desværre virker det også som om, at bandet på numre som *Let It Ride* og *She Left Me On Friday* har skelet lige lovlig meget til den kedelige gang voksenrock og 60'er-revival, der kendetegner succes-bands som Ocean Colour Scene og Oasis, og det forhindrer *Let It Ride* i at blive en oplevelse af de store.

Morten Bagai

GGGCCCC

Finn P. Madsen

BEDST LIGE NU

Sunhouse: Crazy On The Weekend
Tag hovedet under armen og nyd de musikalske tømmermænd.

The Delgados: Peloton
Forunderlige sangkonstruktioner mødes med en underspillet skønhed.

Damon & Naomi: Playback Singers
Ren manna for fans, der stadig plejer minderne.

VÆRST LIGE NU

Reklamer for ligegyldige compilation-cd'er med ligegyldige titler som *More And More Bass, More And More Music* og *Pump Up The Volume*. Så ligegydigt, at selv titlerne kan være svære at huske.

Damon & Naomi: Playback Singers

- MNW

Officielt blev trioen Galaxie 500 stedt til hvile i starten af halvfemserne, da lederen Dean Wareham dannede Luna. For de mange, der har levet i håbet siden, er der håb forude. Ikke, at bandet er gravet op igen, men de resterende 2/3 bestående af Damon Krukowski og Naomi Yang har på deres tredje udspil *Playback Singers* skabt den stemning, som var Galaxie 500's særkende. Derfor vil ægte fans falde på knæ og få vand i øjnene, når duoen lader deres sagte musik ramme et ømt punkt. Efter at have skiftet pladeselskab, selv styret produktionen og indspilningen, som er forgået fra egen opholdsstue, lyder det til, at Damon & Naomi endelig har fundet formlen til at få deres små skrøbelige sange formidlet videre – nok kun til et lille hengivent publikum, desværre. De fleste af sangene er bygget op omkring deres to bristefærdige vokaler, der på *Turn Of The Century* bliver omgivet af en akustisk guitar og bas, som snor sig ud og ind af hinanden, mens *Eye Of The Storm* med Naomis lyse vokal, en dulmende harmonika og et elektrisk guitar-tema kørt bagfra giver en dejlig svimlende fornemmelse. Højdepunktet er den uendeligt smukke og tårefyldte *The Navigator* om et par, der føler sig som skibbrudne i et stormfuldt forhold; her mødes brusende percussion med nogle smertefulde baslinjer og Damons trøstesløse vokal. *Playback Singers* er tidløs musik, udført af to seriøse udøvere, der søger det minimalistiske, som hviler i sig selv på den mest tænkelige måde, lyt blot til den med den rammende titel *We're Not There*.

Finn P. Madsen

GGGGCC

Arnold: Hillside

- Sony

Det er ikke kun bandnavnet, men også det semiakustiske og psykedeliske udtryk, der flere steder giver associationer til Pink Floyd omkring *Meddle* og *Obscurded By Clouds* på den engelske trio Arnolds første longplayer *Hillside*. Det viser sig dog, at det er bassisten Phil Paynes hund, gruppen har opkaldt sig efter. Foruden ham består Arnold af Phil Morris (vokal, guitar) og sangskriver Mark Saxby (guitar, vokal), hvis eventyragtige sange sammen med den nedtonede musikalske formel skaber en intim atmosfære. Men bag de selvbiografiske tekster står den gode fe ofte i skyggen af den onde heks, som kan gøre tilværelsen trist; *Hillside* består af de to modpoler kærlighed og tab. Alligevel fører Arnold os derhen, hvor solen også kan skinne på de sværmeriske *Fleas Don't Fly* og *Fishsounds* med englekor, mens *Ira Jones Goes To The Country* hiver et par brusende riffs ud af ærmet. Bedst er gruppen på *Windsor Park, Face* og *Catherine Day*, hvor de ømt drysser melankolien om sig, som var det stjernestøv. Den bjergskråning, Arnold befinder sig på, er mest frodig, når gruppen prøver at forplante den indre ro og dybde, som flere steder får solen til skinne fra en skyfri himmel på Hillside. Når bandet indimellem tager et par afstikkere til noget, som kan kaldes akustisk lejrbåls-muzak, så er det at regne med, for naturen kan være ujævn.

Finn P. Madsen

GGGGCC

Buddy Guy: Heavy Love

- Silvertone/Virgin

På første, overfunkede skæring, der også er titelnummer, får man den hæderkronede bluesmand, guitaristen, sangeren og komponisten Buddy Guys karakteristiske, bidende guitar og ofte manierede vokal til overflod. Og det er forfriskende at den 62-årige kan holde et energiniveau som det, han for eksempel demonstrerer på denne cd. Little Feats Richie Hayward (trommer), Austin, Texas-veteranen Reese Wynans (keyboard) samt Steve Cropper (guitar) medvirker. Kvalitetsmærker i sig selv, men *Heavy Love* er dog en tvivlsom udgivelse med få lyspunkter som *Had A Bad Night*. Der er en usmagelig atmosfære af leflen for et hvidt 1990'er-"R&B"/soul-publikum over *Heavy Love. I Got A Problem* og *I Need You Tonight* kan man f.eks. godt have et problem med. At Buddy Guy så leverer den uforlignelige Louis Jordans *Saturday Night Fish Fry* er fint, men Jordans egen version er langt at foretrække. *Are You Lonely For Me Baby* er den rene pladderpopsoul tilsat lidt bluesguitarlir, og ikke et nummer, der er kapelmesteren værdigt. Willie Dixons klassiker *I Just Wanna Make Love To You* kommer gennem funk-soul-bluesvridemaskinen, og resultatet er det så som så med. Hvor velspillet *Heavy Love* end er, er dette produkt en skuffelse.

Peter Widmer

GGCCCC

Johnny Cash & Willie Nelson: VH1 Storytellers - Johnny Cash & Willie Nelson

- American Recordings/Sony

"The Man in Black" møder "The Red Headed Stranger". Denne cd med to af C&W-musikkens største skikkelser gennem de sidste 40 års tid - sangerne, guitaristerne og sangskriverne Johnny Cash og Willie Nelson - er en interessant oplevelse. *VHI Storytellers* er produceret af Rick Rubin (Slayer, The Cult med flere). Cd'en er resultatet af et intimt *akustisk* musikalsk førstegangsmøde mellem de to C&W-giganter, deres stemmer, deres guitarer og et lille men enthusiastisk publikum. *VH1 Storytellers* er indspillet "live" i Sonystudierne i New York, og Rick Rubin har fint formået at få en intens koncertstemning ned på bånd. Denne cd emmer af kongenialitet, af gensidig respekt de to kunstnere imellem, af tydelig glæde ved at være til stede sammen i den gode sangs tjeneste. Cash og Nelson hygger sig virkelig, kan man mærke. Og dét smitter selvsagt af på publikum. Vi får dels Johnny Cash sange, som for eksempel sidste års *Unchained* og dels Willie Nelson hits som *Always On My Mind*. Vi får duetter som *Worried Man*, og vi får solovokalpræstationer. Men ikke blot får man 15 gode sange i skrabet og derfor reneste version, man får også historierne *bag* sangene - leveret i munter tone af Nelson og Cash. En fornem udgivelse.

Peter Widmer

GGGGGC

Dwight Yoakam: A Long Way Home

- Reprise/Warner

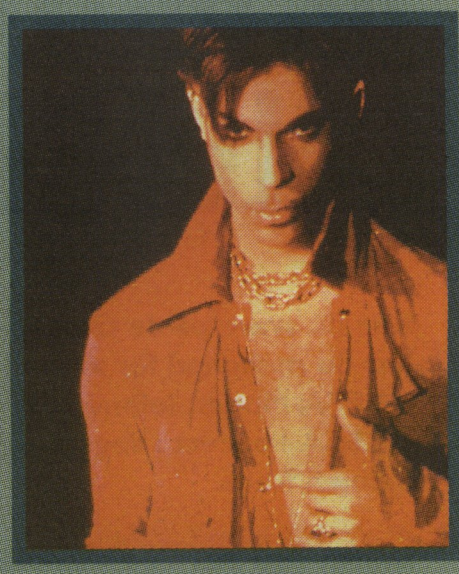
Dette 11. udspil fra den amerikanske C&W-stjerne, -sanger, -komponist og -guitarist Dwight Yoakam er et sympatisk men ikke uproblematisk bekendtskab. Cd'en er smukt produceret af den gode guitarist Pete Anderson. Lyden er fornem, kompositionerne alle Yokams egne for første gang og alt instrumental- og vokalarbejde lydefrit udført. Og så bidrager Bonnie Bramlett med "background & harmony vocals". Men der er ikke megen *vægt* over cd'ens 13 numre. Den akustiske *Traveller's Lantern* fungerer, som et smukt, vaskeægte C&W-indlæg. *Things Change* er en ren, holdbar poprock ballade med sin *And Then He Kissed Me*-lignende intro, og den Buddy Holly- og Carl Perkins-inspirerede *That's Okay* charmerende. Der er honky-tonk som for eksempel i *These Arms*, og der er flere tårepersere som *Yet To Succeed*. Blandt andet sidstnævnte er der dog alt for meget suppe-steg-og-is over, og dét skæmmer. Man savner i det hele taget Yoakams mere rockede side med dens karakteristiske musikalske knaster. Disse findes dog på to af de mest vellykkede skæringer, den hæsblæsende *Only Want You More* og den rå og uslebne pendant *Maybe You Like It, Maybe You Don't*. Men desværre er der ikke meget mindeværdigt stof at hente på *A Long Way Home*.

Peter Widmer

GGGCCC

The Artist/New Power Soul: New Power Generation

- BMG

Efter den formidable kraftanstrengelse *Emancipation* (1996) og den til tider brillante *Crystal Ball* (1998) er manden uden navn, men med masser af talent, vendt tilbage med et stort internationalt selskab som distributør af sin musik. Den nye cd *New Power Generation* er udadtil et produkt fra gruppen New Power Soul, men selvfølgelig er det The Artist/Prince, der står bag ord, musik og arrangement. Desværre er der ingen af de ti numre, som får ørene til at vibrere af overraskelse eller nakkehårene til at rejse sig i kildrerne nydelse, og det forlanges af en kunstner med et så imponerende og storslået bagkatalog som den lille fyr fra Minneapolis. Godt nok smælder blæserne det ene skarpskårne riff af efter det andet, og rytmerne pumper præcist og tungt, men både sange og arrangementer mangler originalitet og nysgerrighed - to ord, som altid har været synonyme med kunstneren.

Før funkede Prince som få. Nu funker han som de fleste.

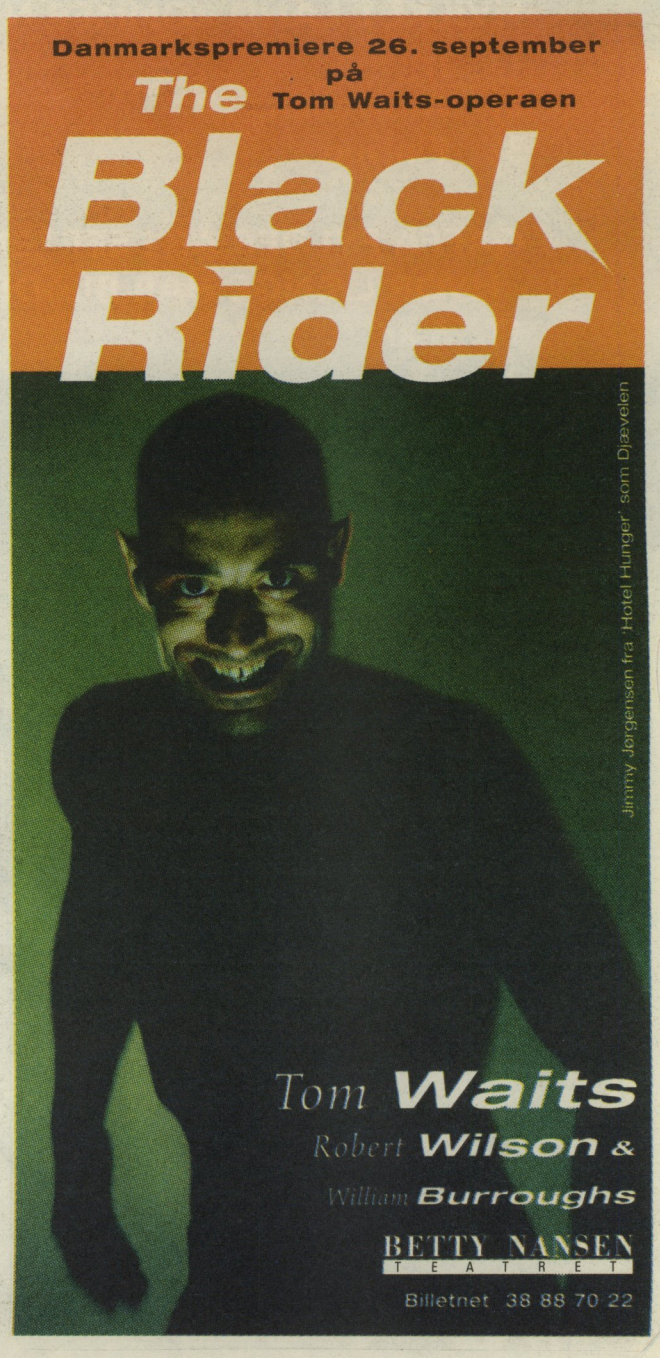
Lars Nielsen

GGGCCC

www.gaffa.dk

find disse anmeldelser på nettet

Robert Pollard: Waved Out
Elliott Smith: Either/Or
Le Flow: The Definitive French Hip Hop Compilation
Jimmy Vaughan: Out There
Dub Syndicate: Fear Of A Green Planet
Jimmy Cliff: Journey Of A Lifetime

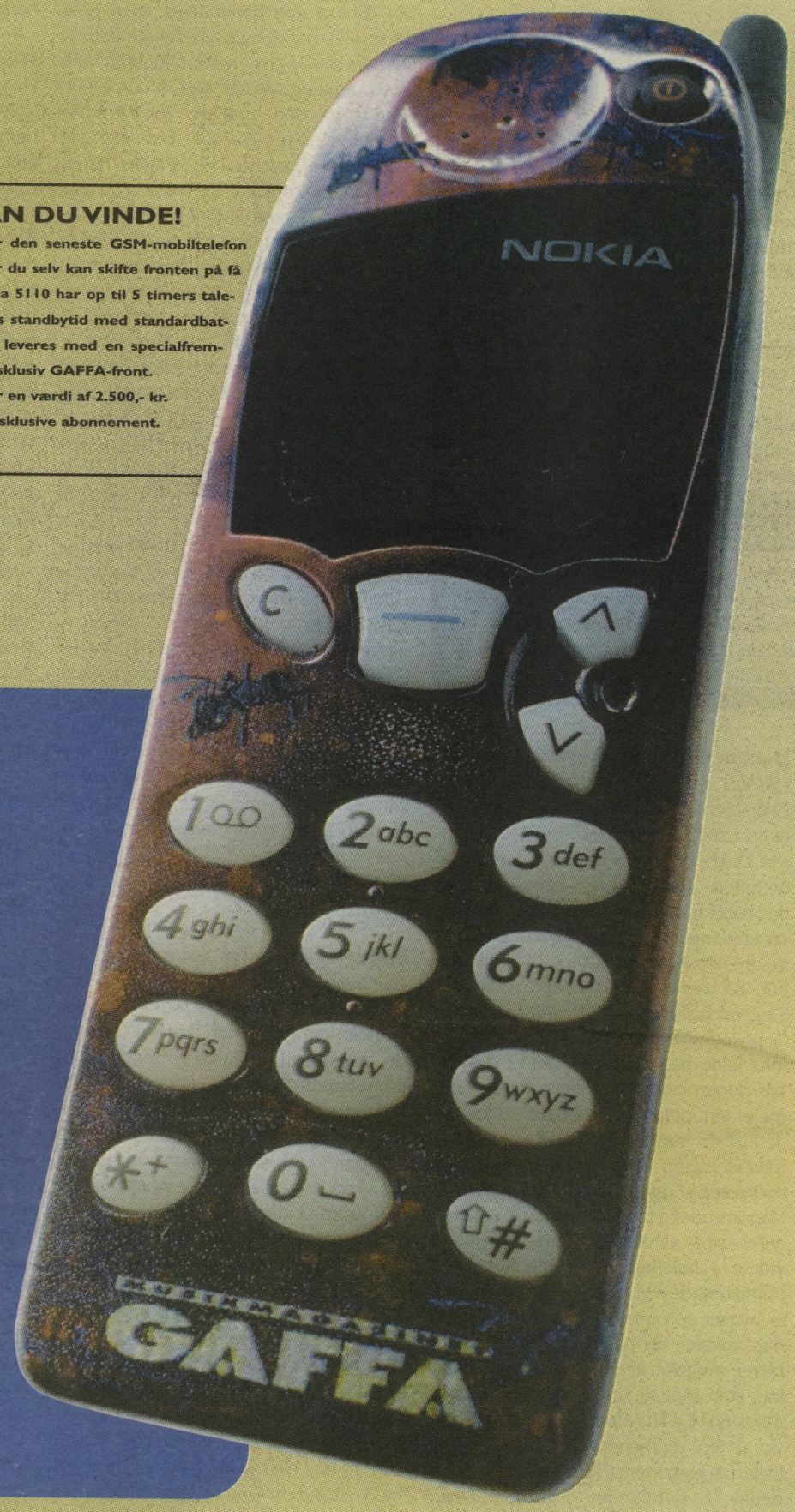
VIND EN GAFFA-TELEFON OG BILLETTER TIL GALLA-KONCERT

Kan du svare på de tre svære spørgsmål nedenfor, har du mulighed for at vinde en af 3 eksklusive GAFFA-Mobiltelefoner eller billet til GAFFA's store GALLA-koncert i Vega. Læg hovedet i blød og find pennen frem.

Svaret skal være os i hænde på et postkort senest d. 21. august. Vinderne får direkte besked.

DEN KAN DU VINDE!

Nokia 5110 er den seneste GSM-mobiltelefon fra Nokia, hvor du selv kan skifte fronten på få sekunder. Nokia 5110 har op til 5 timers taletid og 11 dages standbytid med standardbatteri. Telefonen leveres med en specialfremstillet, supereksklusiv GAFFA-front.
Nokia 5110 har en værdi af 2.500,- kr.
Præmien er eksklusive abonnement.

?

HVAD ER ET MOBILDISKOTEK?
1) Et diskotek, der er på en båd
2) 2 unge mænd med 2 pladespillere og et hjemmelavet lysshow
3) En bil med stort stereoanlæg

HVILKET LAND KOMMER NOKIA FRA?
1) Jylland
2) Australien
3) Finland

GAFFA FYLDER ÅR I SEPTEMBER - HVOR LÆNGE HAR BLADET EKSISTERET?
1) 5 år
2) 15 år
3) ALTID

GAFFA dynamo i 15 ÅR

50 BILLETTER TIL DYNAMO-GALLA

I forbindelse med GAFFAs 15-års jubilæum afholdes en stor galla-koncert med nogle af de bedste danske musiknavne. Vi udlodder 50 billetter à 150,- kr.

Hanne Boel
Psyched Up Janis
Den Gale Pose
Superheroes
med flere

5. september kl. 20 • Vega - København

Send dit svar til:
GAFFA • Sjællandsgade 92 • 8000 Århus C • Mrk. "Nokia"

BÅNDSALAT

Ved Nils Harbo

Weatherbeat
Info: 86 76 16 15
Weatherbeat er lyden af sommeren, der gik på hæld. Lyden af forsvundne forelskelser og stemninger i sommernatten, tilsat lys nordisk fuldmåneguitar. Weatherbeat kommer fra Århus og stiller op med en klassisk rockbesætning med den akustiske guitar i front. Kvartetten spiller utrolig smukt og mådeholdent og leverer den bedst tænkelige backing til forsanger Sverre Stein Nielsens engelske tekster og musik. Lydbilledet er både afdæmpet og pågående på samme tid. Vokalharmonier og kompositioner har inspiration fra grungemusik, dels i kraft af de lidt skæve akkorder og kantede korstemmer, men også i hele den melankolske stemning, der ligger til grund for gruppens udtryk. Grunge-påvirkningen er ganske vist svær at høre, når de blide melodier sendes afsted på luftige akustiske guitarbølger, og gutterne bliver måske stødte over at høre det (grunge er jo et fy-ord). Men jeg tror, at det er denne påvirkning, der giver Weatherbeat en meget moderne og fremadskuende sound. Den er lang tid siden, at jeg har lagt øre til en så flot og atmosfærefyldt cd. Og for det ikke skal være løgn, får man i tilgift en lille sang fra The Rock'n'Roll Demon på et hemmeligt bonustrack.

Encore
Info: 21 67 10 38
Grunden til Encore blev lagt i 1996, da to af medlemmerne spillede i metalbandet Jackal, der havde hul igennem i Østen. Encore har da også fået udgivet en "selvindspillet" cd med 14 numre på et japansk pladeselskab, produceret af canadieren Eric Greif. Encore har spillet i Danmark, Sverige, Tyskland, Holland, Schweiz, Østrig, Frankrig og Japan. Det er derfor en rutineret kvartet, der nu kan høres på en ny promo-cd med 2 numre. Og det internationale touch fornemmes tydeligt. Bandet spiller ikke metal, snarere symfonisk pop eller rockmusik med landskabskarakter. Storladne melodier slæber sig afsted i et cool tempo, mens elektriske guitarer danner truende skyformationer af akkorder over. Et sted kan man måske høre antydninger af R.E.M., Neil Young og britpop, men det er egentlig uretfærdigt at nævne, da Encore har deres helt egen stil.

Munk & Thor
Info: 32 84 59 20
Det er ikke helt tilfældigt, at denne duo har et navn, der lyder som navnet på en god gang lokalbrygget øl. På coveret af demo-cd'en med tre numre kan man også se de to tømme et par flasker humle. Michael Munk Hansen og Peter O. Thorius har nemlig en fælles fortid i Humleridderne helt tilbage i 1992 og har altså bragt det ølelskende med over i deres nye projekt. Det er vist også det eneste, de har bragt over. Man kan godt glemme alt om hip hop og breakbeats. Munk & Thor dyrker nemlig irsk musik, en slags opdateret Dubliners og Pogues, hvor sangene har titler som *Jim's Dead* og *Sad Life*, og hvor ord som "drinking", "penny" og "lass" understreger det autentiske i de herrers forsøg i den irske boldgade. Man hører også sækkepiber, violiner, akustisk guitar og 6/8-rytmer. Er det en joke eller hvad? I så fald er det godt gennemført, der er faktisk masser af substans i de to sange. Og hvis man i Danmark 1998 kan lave amerikansk R&B (S.O.A.P.) eller international Celine Dion-behagepop (Jette Torp), ja, så kan man vel også lave irsk folkerock i Danmark.
Selvom denne stilsatsning virker grotesk, får I alligevel et par varme spoler med på vejen. Og hils nede på pubben.

Guava Jam
Info: 21 68 84 36
Det er ikke længere så tit, at der indsendes musik fra Odense til Båndsalat. Men Guava Jam er endelig et initiativ fra den fynske hovedstad og endda et internationalt. Det syv mand (m/k) store foretagende spiller reggae og soul og består af musikere fra Danmark, England, Ghana og Togu. World Fusion med kulør i udtrykket. De lidt grå og tørre vokale frontfigurer trækker dog desværre det farvestrålende nedad, og nogen fuldendt afrikansk/etnisk jungleorgasme opnår jeg ikke ved at lytte til de fire numre på cd'en. Men ellers et spændende møde mellem flere forskellige spændende kulturer, og det kan sagtens blive bedre. Båndsalats medicinmand ordinerer hermed mere øvning, flere livejobs og mere voodoo.

Speedfreak 69
Info: 86 10 87 58
Speedfreak 69 er et hardrock-band fra Århus. De fire musikere er på cd'en inspireret af Metallica (naturligvis), men ifølge pressematerialet udvikler bandet sig hele tiden, og i øjeblikket er man inde i en bølge med mere 70'er-inspiration, fra blandt andre Deep Purple og Led Zeppelin. Der er godt med nosser og tunge guitarer i de tre numre, der alle er i samme toneart: E-dur, stemt en halv tone ned til Eb-dur. Det gør man naturligvis for at få den rette tunge metalstemning, det giver bare numrene et noget ensartet præg, og hver gang et nyt nummer starter, lyder det, som om det foregående ikke er blevet færdigt. Ser man bort fra dette, oplever man en god gang power og energi, og man får i tilgift endda melodier. Men jeg holder mest af de gyngende grooves, som Speedfreaksene mestrer totalt.

Novopop
Info: 22 12 07 52
I januar skrev jeg en flot anmeldelse af Jyllands svar på ibens, Novopop. Deres støvede og punkede demobånd med dansksprogede tekster var ren energi og rock'n'roll på rulleskøjter. Men jeg kritiserede også en del. Så det var med en blanding af forventning og bange anelser, at jeg satte Novopos nye promo-cd i spilleren. Og jeg blev desværre skuffet. Teksterne fejler ikke noget, de er opfindsomme, friske og intelligente og lysår over mange andre danske dansksprogede bands. Men frontvokalen og de samlede instrumentale udgydelser er stadig for amatøragtige at høre på. Sådan lød Kliché og andre punkbands selvfølgelig også en gang, men det var andre tider dengang i sluthalvfjerdserne og startfirserne. Da gjaldt det om at spille, selvom man ikke kunne. Idag tæller andre parametre. Det ærgrer mig, for både tekster og melodier er rigtig gode. Der er ikke andet at gøre end at bruge Gangway-modellen: Kernen i jeres talent ligger ene og alene i sangskrivningen. I må derfor finde en anden forsanger og nogle andre musikere, der kan bringe det novopopske budskab sikkert ind i år 2000. Sådan som det lyder nu, har vi retning tilbage mod 1979 (det var da også meget hyggeligt dengang...).

TØR DU ...

også være med i Båndsalat, så send bånd eller cd med maksimum tre numre, pressemateriale og fotos med videre til båndsalatredaktør Nils Harbo. Billedmaterialet må gerne være på diskette (format TIF, EPS eller JPEG. Størrelse: cirka 1.000 pixel på den bredeste led).
Vigtigt: Mærk alt materiale med tydeligt navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, hvis det ikke er blevet omtalt, så vedlæg frankeret svarkuvert.
Send dit bånd til: Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

KONCERTKALENDER

LØRDAG 1

KØBENHAVN
23.00 Ebony Jam, Café Kellerdirk

TORSDAG 6

KØBENHAVN
20.00 Carol King Jam, Fælledparken
20.30 Two Smoking Axes, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Stare If You Dare, Rust
22.00 Artillery, Vega
23.00 Kartellet, Park Cafe

ÅRHUS
22.00 Ivan Sand & Friends, Fatter Eskil

ODENSE
22.00 Daddys Drenge, Cafe Oscar

HELSINGØR
20.00 D:A:D/ Kent, Havnepladsen

FREDAG 7

KØBENHAVN
20.00 The King, Fælledparken
21.00 Deep Blue Something, Rust
21.00 Next Step Up/ Length Of Time/ Scrotum, Ungdomshuset
21:30 Teddy Montana & Ken Kending, Cafe Svejk
21.30 Two Smoking Axes, Copenhagen Jazzhouse
23.00 David Bowie Jam, Café Kellerdirk
23.00 Goodiepal And Pals, Vega
23.45 Stunt, Tex
24.00 Night Fever, Park Cafe

ÅRHUS
22.00 The Stuff, Fatter Eskil

ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

LØRDAG 8

KØBENHAVN
20.00 Lovebites, Fælledparken
21.00 Arsedestroyer/ Mind, Ungdomshuset
21.00 Maya Connection, Amager Bio
21.00 Tommy Touch Night, Rust
21.30 Jensens New Orleans Trio, Cafe Svejk
21.30 Two Smoking Axes, Copenhagen Jazzhouse
23.00 Die Herren, Café Kellerdirk
23.45 Late Night Coffee, Tex
24.00 Tony M, Park Cafe

ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

RANDERS
13.30 Poul Krebs/ Lisa Ekdahl/ Randi Laubek/ Den Gale Pose/ Daze/ Shu-Bi-Dua/ Big Fat Snake, Justesens plæne

ROSKILDE
21.00 Slam HipHop, Gimle

VORDINGBORG
21.00 Virgin Soil, Stars

MANDAG 10

KØBENHAVN
20.30 Bergonzi/ Lindvall/ Riel, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS
21.00 Michael Hamilton, Fatter Eskil

TIRSDAG 11

KØBENHAVN
21.00 Posies, Rust

ÅRHUS
22.00 Jam v./ Ole Frimer, Fatter Eskil

RANDERS
20.00 Allan Olsen, Rocktelt' 98
23.00 The Commitments/ Souvenirs, Tante Olga

ONSDAG 12

KØBENHAVN
20.30 Lindskog/Fisher/ Lundgaard, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Alex Puddu, Rust :

ÅRHUS
21.00 Rikke Mølgaard & Søren Bebe, Fatter Eskil

RANDERS
18.30 Bamses Venner, Rocktelt' 98
23.00 Souvenirs/ Commitments, Tante Olga

TORSDAG 13

KØBENHAVN
20.00 Avalon, Fælledparken
20.30 Papas Got A Brand New Bag, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Derranged/ Dying Features/ Defeard/ Corpus Mortale, Rock Ama'r
21.00 Stare If You Dare, Rust
23.00 Millfield, Park Cafe
23.00 Popscene, Klaptræet

ÅRHUS
22.00 Friends Electric, Fatter Eskil

ODENSE
22.00 Thomas Røsling, Cafe Oscar

HELSINGØR
21.00 Tangoorkestret m. Randi Laubek, Havnepladsen

RANDERS
22.00 Diskofil, Rocktelt' 98

FREDAG 14

KØBENHAVN
21.30 Little Wolf, Cafe Svejk
21.30 Solar Plexus, Copenhagen Jazzhouse
23.00 Blues Brothers With The Band, Café Kellerdirk
23.45 Dudes In Limos, Tex
24.00 Mad Attack, Park Cafe

ÅRHUS
21.00 Søs Fenger, Train
22.00 Smokestack Lightning, Fatter Eskil

AALBORG
21.30 Greenland M. David/ Thomas, 1000fryd

ODENSE
22.00 Ron Sexsmith, Rytmeposten
23.00 Groove, Cafe Oscar

HELSINGØR
21.00 Lise Dandanell/ Brdr. Launbjerg, Havnepladsen

RANDERS
22.00 Johnny Madsen, Rocktelt '98

LØRDAG 15

KØBENHAVN
20.00 The Tom Jones Experience, Fælledparken
21.00 Blacklight/ Iniquity, Ungdomshuset
21.00 Ron Sexsmith, Rust
21.30 Little Wolf, Cafe Svejk
21.30 Solar Plexus, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Sufers In Space, Vega
23.00 Abanda, Café Kellerdirk
23.45 Spinach, Tex
24.00 Tony M, Park Cafe

ÅRHUS
22.00 Free Space, Fatter Eskil

AALBORG
21.30 Seigem, 1000fryd

ODENSE
22.00 The Rocket Club, Rytmeposten
23.00 Groove, Cafe Oscar

BILLUND
18.00 Ruby Fruit Jungle/ Virus Cookies/ Kin/ Janiz, Billund Idrætscenter

FREDERIKSVÆRK
21.00 Rocking Starry Night, Generalens Bodega

HELSINGØR
20.00 Monica Zetterlund/ Peter Beli/ Marie Bergmann, Havnepladsen

RANDERS
22.00 Peter & De Andre Kopier, Rocktelt' 98

SØNDAG 16

KØBENHAVN
20.00 Stan Gets In Your Eyes, Park Cafe

MANDAG 17

KØBENHAVN
21.00 Stare If You Dare, Rust

ÅRHUS
21.00 Eskild Dohn, Fatter Eskil

TIRSDAG 18

KØBENHAVN
21.00 Silverstone, Rust

ÅRHUS
22.00 Jam v. / Ole Frimer, Fatter Eskil

ONSDAG 19

KØBENHAVN
21.00 Speedball Baby, Loppen
22.00 Al Lindrum, Rust

ÅRHUS
21.00 Tournesol's Treo, Fatter Eskil

TORSDAG 20

KØBENHAVN
20.00 Schneider TM/ Evonkie, Vega
20.30 Asger Siiger Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Bill Pop, Rock Ama'r
21.00 Puddu Varano, Rust
21.00 Rich Hopkins & Luminarios, Loppen
21.00 Tide, Studenterhuset
23.00 Partners In Crime, Park Cafe
23.00 Popscene, Klaptræet

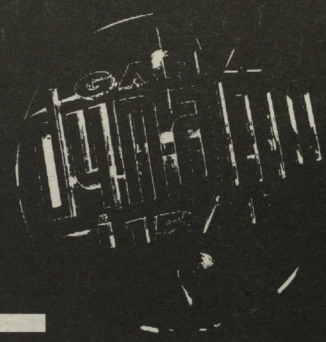
ÅRHUS
22.00 Walther & De Sære, Fatter Eskil

ODENSE
22.00 Dirk & Friends, Cafe Oscar

Hanne Boel · Psyched Up Janis

- Nina Forsberg
- Den Gale Pose
- Superheroes
- Diva

med flere - se dagspressen
Billetpris: 150,- + gebyr
BilletNet 3888 7022

GALLA

5. september kl. 20
Vega - København

Officielle sponsorer
Carlsberg M

· Yderligere info: www.galla.dk

INSIDE THE WHALE
PETER BELLI & DE NYE RIVALER
ESTER BROHUS
MEK PEK PARTY BAND
EMOTIONS
JONZ
SWEETHEARTS
PETER & DE ANDRE KOPIER
DIE HERRENS U2-PLAGIAT
LE FREAK
BOOZE BROTHERS
ABBA REVIVAL BAND
TINTIN & HARTØRRERNE
STING ON THE NIGHT
KATBEAT
SEKSTETTEN
CÆSAR
DANG
M.FL.

FESTUGE98 TELT
ÅRHUS HAVN VED SKOLEBAKKEN

Forsalg: BILLETnet 86141155 samt posthuse
Info & gratis program: Fatter Eskil 86194411

ICO Presents:
RON SEXSMITH
14 Aug Rytmeposten
15 Aug Rust, Copenhagen
WWW.ICO.CONCERT.DK

studenterhuset
KØBMAGERGADE 52 • 1150 KØBENHAVN K • TLF: 35 32 38 61 KONTOR • TLF: 35 32 38 60 CAFÈ

AUGUST

Se dagspressen
Fredag d.14. kl. 22.00

TIDE
JAZZ
Torsdag d.20. kl. 21.00

WANDERLUST
+ KANTAREL
Fredag d.21. kl. 22.00

P.S.V: EINDHOVEN
JAZZ
Torsdag d. 27. kl.21.00

DET GLEMTE SPROGS ORKESTER
Fredag d. 28. kl.22.00

FRI ENTRE TIL ALLE ARRANGEMENTER

ICO presents

Guest: Larry Graham

TIRS. 18. AUG. KL. 20
VALBY HALLEN
BilletNet 38 88 70 22

AUGUST 1998

♥ LILLE VEGA ★ STORE VEGA

TORSDAG D.6.8 KL.22 ♥
ARTILLERY
+THORIUM

FREDAG D.7.8 KL.23 ♥
GOODIEPAL AND PALS

LØRDAG D.15.8 KL.22 ♥
SURFERS IN SPACE
+TREMOLO BEER GUT+SURE DISC

TORSDAG D.20.8 KL.22 ♥
SCHNEIDER TM(D)
+EVONIKE(D)

LØRDAG D.22.8 KL.22 ♥
DIE HERREN
EGNE NUMRE

LØRDAG D.22.8 KL.21 ★
LA CHARANGA HABANERA (CUBA)
+DJ DIALLO & THE KING

MANDAG D.24.8 KL.22 ♥
THE TOASTERS (US)

FREDAG D.28.8 KL.21 ♥
MISSING LINK
+MANTICORE+MORBID VISION

LØRDAG D.29.8 KL.22 ♥
MOSES O'JAH (GHA/DK)

LØRDAG D.29.8 KL.11-17 ★
PLADEMESSE

MANDAG D.31.8 KL.21 ♥
MICK TAYLOR ALL STAR BLUES BAND (US)

PÅ VEJ TIL VEGA
♥ MARCY PLAYGROUND
★ CAPPA DONNA
+ XZIBIT
♥ MARYAM MURSAL
★ IRON MAIDEN
★ EELS
★ LIGHTHOUSE FAMILY
♥ HEATHER NOVA
♥ HANNE BOEL
★ DIE HERREN

Carlsberg
www.vega.dk
Info-linie: 33 25 80 12
Forsalg: BilletNet 38 88 70 22

V.E.G.A
VEGA - MUSIKKENS HUS
ENGHAVEVEJ 40 · KØBENHAVN V

RUST

GULDBERGSGADE 8 · 2200 KBH N · 35 24 52 00

Torsdag d. 6 august/Fri entré
STARE IF YOU DARE + DJ

Fredag d. 7 august/Entré 70 (USA)
DEEP BLUE SOMETHING

Lørdag d. 8 august/Entré 40
TOMMY TOUCH NIGHT
Tim "love" Lee (uk) + Groove Armada (uk) + Boomba Makao (uk)

Tirsdag d. 11 august/Entré 75 (USA)
POSIES

Onsdag d. 12 august/20 kr. efter kl.23
CLUB LUST
Alex Puddu + dj NOISE + dj FreeVelin + dj Al Lindrum

Torsdag d. 13 august/Fri entré
STARE IF YOU DARE

Lørdag d. 15 august/Entré 60 (CAN)
RON SEXSMITH

Mandag d. 17 august/Fri entré
STARE IF YOU DARE

Tirsdag d. 18 august/Fri entré
SILVERTONE

Onsdag d. 19 august/20 kr. efter kl.23
CLUB LUST
dj Al Lindrum + dj Schack + mr. Rhodes

Torsdag d. 20 august//Entré 40
A LUST SPECIAL (IT)
PUDDU VARANO + dj's

Mandag d. 24 august/Fri entré
STARE IF YOU DARE

Tirsdag d. 25 august/Fri entré
DANG

Onsdag d. 26 august/20 kr. efter kl.23
CLUB LUST
JASPER the SATELITE, Lab + Spaceman SNARF

Torsdag d. 27 august/Entré 40
CINNAMON SIGH

FORSALG: BILLETNET: 38 88 70 22
SIDSTE NYT: WWW.RUST.DK
Tuborg gør noget ved musikken
Natklub Man - lør 24-05

MUSIKHUSET RYTMEPOSTEN

ØSTRE STATIONSVEJ 35
5000 ODENSE C
66 13 60 20 - FAX 66 13 80 64

SHOWTIME: fredag-lørdag kl. 22:00, torsdag kl. 21.00, søn - ons. kl. 20.00
DØRENE ÅBNES 1 TIME FØR SHOWTIME

AUG. - SEPT. '98

Fre. d. 14/8: Ron Sexsmith (CAN)*
Lør. d. 15/8: Rocket Club
Fre. d. 21/8: Nighthawks
Lør. d. 22/8: Rich Hopkins & Luminarios (US)
Fre. d. 29/8: Åben Scene
Lør. d. 30/8: Åben Scene
Tor. d. 3/9: Picnic
Fre. d. 4/9: Luxus
Lør. d. 5/9: Dominus + Facelift
Tor. d. 10/9: Superheroes
Fre. d. 11/9: Natfestival '98
Lør. d. 12/9: Rocket Club
Ons. d. 16/9: Dave Hole (AUS)*
Fre. d. 18/9: Odense Folk Festival*
Lør. d. 19/9: Odense Folk Festival*
Søn. d. 20/9: Kamæleonkon-cert m/ Nulle & Verdens-orkestret
Tors. d. 24/9: 22 Pistepirr-ko (SF) *
Fre. d. 25/9: Showcase m/ Judges of Rock + Sexshop
Lør. d. 26/9: Bazaar*

- Ret til ændringer forbeholdes

*** Forsalg : Axel Music 66 143 878, Moby Disc 66 144 148 samt Billetnet 65 420 430**

Albani

PARK CAFE AUGUST 1998

Lørdag d. 1. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Bahnhoff
Søndag d. 2. kl. 20.00 - fri entré
Doug Raney Trio
Torsdag d. 6. kl. 23.00 - fri entré
DJ Kartellet
Fredag d. 7. kl. 24.00 - entré
Night Fever
Lørdag d. 8. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Tony M
Torsdag d. 13. kl. 23.00 - fri entré
Millfield
Fredag d. 14. kl. 24.00 - entré
Mad Attack
Lørdag d. 15. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Tony M
Søndag d. 16. kl. 20.00 - fri entré
Søndagsjazz
Torsdag d. 20. kl. 23.00 - fri entré
Partners In Crime
Fredag d. 21. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Tony M
Lørdag d. 22. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Katrine Ring
Torsdag d. 27. kl. 23.00 - fri entré
Splonge
Fredag d. 28. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Katrine Ring
Lørdag d. 29. kl. 24.00 - entré
Jazz Cafe m/DJ Tony M
Søndag d. 30. kl. 20.00 - fri entré
Søndagsjazz

PARK

Osterbrogade 79 • 2100 Kbh. Ø
Tlf.: 35 42 62 48 • Fax: 35 42 62 ..
www.parkcafe.dk - info@parkcafe...

Tuborg...gør noget ved musikken

KØREPLAN TRAIN

FRE. 14. AUG. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 110,-
SØS FENGER

TIRS. 1. SEP. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 110,-
MICK TAYLOR ALL STAR BLUES BAND

LØR. 5. SEP. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 160,-
JOHN CALE

TIRS. 20. OKT. (START KL. 21.30) BILLETPRIS: KR. 225,-
BILL WYMANN & THE RHYTM KINGS

DØRENE ÅBNES EN TIME FØR KONCERTEN.
DISKOTEK: ÅBENT TIL 05:00
ENTRÉ KR. 50,-

Billetter til oplevelser
BILLETSALG PÅ ALLE POSTHUSE.
BILLETNET TLF. 86 14 11 55
GEBYR: KR. 10,-
BILLETTER KAN KØBES VED INDGANGEN TIL TRAIN, EN TIME FØR KONCERT-START.
GEBYR: KR. 15,-
POST

TRAIN · TOLDBODGADE 6 · ÅRHUS

MANAO Productions

STATION TO STATION

COPENHAGEN JAZZ HOUSE

Det fineste i dansk og udenlandsk jazz siden 1991
Niels Hemmingsens Gade 10
Tel: 3315 2600 cafe: 3315 4700
www.jazzhouse.dk

LOPPEN CHRISTIANIA

FRE.-LØR. KL. 22-05 ANDRE DAGE 21-
AUGUST 98

ONSDAG D. 19. ENTRÉ KL. 21
SPEEDBALL BABY (US)

TORSDAG D. 20. ENTRÉ KL. 21
RICH HOPKINS & LUMINARIOS (US)

FREDAG D. 21. ENTRÉ KL. 22
GREENLAND
WORKSHOP M. DAVID (PERE UBU) THOMAS, PETER OLE JØRGENSEN, PER BUHL ÁCS, JØRGEN TELLER + NATDISCO

LØRDAG D. 22. ENTRÉ KL. 22
MOTHER LOVE (US)
+ NATDISCO

ONSDAG D. 26. GRATIS KL. 21
LINK 80 (US)

TORSDAG D.27. ENTRÉ KL. 21
MAN OR ASTRO-MAN? (US)

FREDAG D. 28. ENTRÉ KL. 22
SUPER JAM (NEW JAZZ)
+ NATDISCO

LØRDAG D. 29. FORSALG KL. 22
MOLD (FÆR)
+ PLASTNOIST (FÆR)
+ NATDISCO

MANDAG D.31. FORSALG KL. 21
NOMEANSNO (CAN)
SUPP: COSMONKS

LØRDAG D. 5/9. ENTRÉ KL. 22
LIMBONIC ART (N)
+ CONCENTUS
+ GOTHIC DOMAIN

SØNDAG D. 6/9. FORSALG KL. 21
ROCKET FROM THE CRYPT (US)

FORSALG: BILLETNET 38 88 70 22
BADEN-BADEN 33 15 4035
SEXBEAT 33 12 82 92

PUMPEHUSET ULTRA LIVE

STUDIESTRÆDE 52 • KØBENHAVN

ONSDAG D. 19/8 KL. 22
CLUB SODA EVENT
SUSHI 4004

ONSDAG D. 26/8 KL.21
ROCKBITCH

TORSDAG D. 27/8 KL. 21
DEE SNIDER

FREDAG D. 4/9 KL. 20-04
JAMAICAN INDEPENDENCE NIGHT

LØRDAG D. 5/9 KL.12-21
SØNDAG D. 6/9 KL.12-21
DM I BORDFODBOLD
LØRDAG D. 5/9 KL.22
SPEAKER BITE ME + BJØRN SVIN

TORSDAG D. 10/9 KL. 21
CHRIS MINH DOKY
SPECIAL GUEST
SANNE SALOMONSEN
EKSTRA KONCERT

FREDAG D.11/9 KL.21
NINA FORSBERG

LØRDAG D. 12/9 KL. 22
THE BLACK ROSE

SØNDAG D. 13/9 KL. 21
LARS LILHOLT BAND

FREDAG D. 18/9 KL. 21
DAVE HOLE

LØRDAG D. 19/9 KL.21
SYNDROM
GOA EVENT

SØNDAG D. 20/9 KL.20
POUL BANKS & BAND

TORSDAG D. 24/9 KL. 21
BASL
EKSTRA KONCERT

LØRDAG D. 26/9 KL. 21
BURNIN' RED IVANHOE

FREDAG D. 2/10 KL. 21
INSIDE THE WHALE

FREDAG D. 16/10 KL. 21
DEN GALE POSE

TORSDAG D. 22/10 KL. 21
ANGELIQUE KIDJO

FORSALG:
BILLETNET 38 88 70 22 SEXBEAT 33 12 82 92
SE: Yderligere oplysninger www.pumpehuset.dk
KUC Carlsberg KUC

GAFFA KONCERTANNONCER TLF. 86 12 98 99

MUSIKFORENINGEN 5-ØREN PRÆSENTERER

5 ØREN

Søndag 9. AUGUST kl. 14-21

D:A:D	19.45
LENINGRAD COWBOYS	15.45
KENT · DIVA	17.45 / 14.00
SOFT PORN (DM VINDERNE)	19.00
SOUVENIRS	16.45
NAUTILUS (AMA'R SPOT VINDERNE)	15.00

5-ØREN, AMAGER STRANDPARK VED HEDEGAARDSVEJ
Entré: forsalg 50 kr. + gebyr. 60 kr. ved indgangen

Posthuse/BilletNet (tlf. 38 88 70 22)
Café 5-oren, Amagerbrogade 170 (tlf. 32 58 15 15)
T.P. Musik - Guf - Aage Jensen

Info: Tlf. 31 59 79 33, fax. 32 84 79 33
www.5-oeren.dk

GEM DIN ENTRÈBILLET! VIND 2 FLYBILLETTER til WARSZAWA med LOT-Polish Airways og INTER-TRAVEL.
VIND ET INSTRUMENTGAVEKORT pa 2.500 KR. fra MUSIKHUSET AAGE JENSEN.

M inter-travel 33 15 00 77 TUBORG Ekstra Bladet

NY CD 'MINH'

Store Sal

FREDAG D. 4. SEPTEMBER KL. 19.30

CHRIS MINH DOKY Bas
SANNE SALOMONSEN Vokal
CLARENCE PENN Trommer
JESPER NORDENSTRØM Piano
LOUIS WINSBERG Guitar

MUSIKHUSET AARHUS
Forsalg: Telefon 89 31 82 10 - alle ugens dage kl. 11 - 21
www.musikhuset-aarhus.dk

Fortsættes.....

MOTOR & DKB PRÆSENTERER

MASSIVE ATTACK

VALBY HALLEN 2. NOVEMBER KL. 20.00

MAX. 5 BILLETTER PR. PERSON

HUSK OGSÅ DET NYE STORE SUCCES ALBUM "MEZZANINE" FORSALG: BILLETNET 3888 7022 & SEX BEAT 3312 8292

Lighthouse Family

Postcards From Heaven tour 1998

vega

22. oktober

kl. 22.00

motor

Forsalg
Billetnet 3888 7022 &
Sex beat 3312 8292

SPOT 98

Ridehuset - Århus
d. 1.- 3. oktober 98
Info: 86 12 84 44

Rosa - Dansk Rock Samråd
Graven 25 8000 Århus C
www.rosa.org
rosa@rosa.org

Tuborg gør noget ved MUSIKKEN

KONCERTKALENDER

FREDAG 21

KØBENHAVN
20.00 The Scooters, Fælledparken
21.00 Halstrøm & Drømmenes Shiva, Cafe Nemesis
21.00 Wanderlust, Studenterhuset
21.30 Jan Kaspersen Kvintet, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Ray Card, Cafe Svejk
22.00 Greenland, Loppen
22.00 Wanderlust, Studenterhuset
23.00 Chillumklud Group, Café Kellerdirk
23.45 Wtv, Tex
24.00 Tony M, Park Cafe

ÅRHUS
22.00 Hawks, Fatter Eskil

ODENSE
22.00 Nighthawks, Rytmeposten
23.00 Buffalo Squad, Cafe Oscar

LØRDAG 22

KØBENHAVN
20.00 Las, Fælledparken
21.00 Halstrøm & Drømmenes Shiva, Kul Kafeen
21.30 Mardi Grass Brass Band, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Road Scholars, Cafe Svejk
22.00 Die Herren, Vega
22.00 Mother Love, Loppen
23.00 Final Wham, Café Kellerdirk
23.45 David Bowie Jam, Tex
24.00 Katrine Ring, Park Cafe

ÅRHUS
22.00 Survive, Fatter Eskil

AALBORG
21.00 Inner City Life, 1000fryd

ODENSE
22.00 Rich Hopkins & The Luminarios, Rytmeposten
23.00 Buffalo Squad, Cafe Oscar

SØNDAG 23

KØBENHAVN
16.00 Hemli' Helikopter, Amager Bio

ÅRHUS
21.00 David Olney, Fatter Eskil

MANDAG 24

KØBENHAVN
21.00 Stare If You Dare, Rust
22.00 The Toasters, Vega

ÅRHUS
21.00 Kevin Welch, Fatter Eskil

TIRSDAG 25

KØBENHAVN
21.00 Dang, Rust

ÅRHUS
22.00 Jam v. / Ole Frimer, Fatter Eskil

ONSDAG 26

KØBENHAVN
21.00 Jasper The Satelite, Rust
21.00 Link 80, Loppen
21.00 Rockbitch, Pumpehuset

ÅRHUS
21.00 Johnny Sansone, Fatter Eskil

AALBORG
21.30 Souvenirs, 1000fryd

TORSDAG 27

KØBENHAVN
20.30 Boda Spallanzani Kvintet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Cinnamon Sigh, Rust
21.00 Man Or Astro-Man ?, Loppen
21.00 P.S.V. Einhoven, Studenterhuset
23.00 Popscene, Klaptræet
24.00 Splonge, Park Cafe

ÅRHUS
20.00 Allan Olsen, Århus Kongreshus
21.00 Sorten Muld, Ridehuset
21.30 Club Drive, Musikcaféen
22.00 Soul Meeting, Fatter Eskil

AALBORG
21.00 RockBitch + support, Studenterhuset

ODENSE
22.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

NÆSTVED
21.00 Wanderlust, Nygade 10

FREDAG 28

KØBENHAVN
20.00 URD, Fælledparken
21.00 Missing Link, Vega
21.30 Katrine Madsen Kvintet, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Late Night Blues Band, Cafe Svejk
22.00 Det Glemte Sprogs Orkester, Studenterhuset
22.00 Super Jam, Loppen
23.45 Rash, Tex
24.00 Katrine Ring, Park Cafe

ÅRHUS
19.00 Sting On The Night/ Katbeat, Telt 98
21.00 Dans Med Døden, Musikcafeen
21.00 Sorten Muld, Ridehuset
22.00 Organic Paste, Æsken
22.00 TUB, Fatter Eskil

ODENSE
23.00 Copy Cat, Cafe Oscar

FREDERIKSVÆRK
21.00 Woodbox med Simon, Generalen Bodega

RANDERS
22.00 Dirty Deeds, Tante Olga

LØRDAG 29

KØBENHAVN
20.00 Paul Banks Band, Fælledparken
21.30 A Kind Of New Orleans, Cafe Svejk
21.30 Pernille Bévort Kvartet & Diers, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Mold/ Plastnoist, Loppen
22.00 Moses O'Jah, Vega
23.00 Tom Jones Experience, Café Kellerdirk
23.45 Cult Jam, Tex
24.00 Tony M, Park Cafe

ÅRHUS
15.00 Abba Revival / Cæsar/ Le Freak, Telt 98
21.00 Sorten Muld, Ridehuset
21.30 Club Drive, Musikcaféen
22.00 Kingsize, Fatter Eskil
22.00 Static And Friends, Æsken
22.00 The Orginal Danish Blues Caravan, Glazzhuset

AALBORG
20.00 Dominus + support, Studenterhuset

ODENSE
23.00 Copy Cat, Cafe Oscar

NAKSKOV
22.30 Virgin Soil, Theisens Gård

RANDERS
22.00 Spit, Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Die Herren, Gimle

SØNDAG 30

KØBENHAVN
20.00 Christian Sievert & Lars Bo Enselmann, Park Cafe

ÅRHUS
15.00 Søren Eppler m. Band, Glazzhuset
15.00 Tin Tin & Hårtørrerne/ Preisler & Fogh Duo/ Ester Brohus, Telt 98
21.00 Michael Nadolny & Henrik Hansen, Fatter Eskil
21.00 Sorten Muld, Ridehuset

HOLBÆK
20.00 Maj-Britt Kramers Trio/ Andy Shepherd, Elværket

SØLLESTED
14.00 Virgin Soil, Parken

MANDAG 31

KØBENHAVN
21.00 Mick Taylor All Star Blues Band, Vega
21.00 Nomeansno/ supp. Cosmonks, Loppen

ÅRHUS
18.00 Walther & De Sære/ Jonz/ Emotions, Telt 98
20.00 Jesper Thilo/ Ann Farholt m. Band, Glazzhuset
21.00 Blue Nisse & The Real Thing, Fatter Eskil
21.30 On Stage, Musikcaféen
22.00 Rune T. Kidde, Æsken

TIRSDAG 1

ÅRHUS
18.00 Walther & De Sære/ Peter Belli & De Nye Rivaler, Telt 98
20.00 Jesper Thilo/ Ann Farholt m. Band, Glazzhuset
21.00 Jam v. / Ole Frimer & Michael Nodolny, Fatter Eskil
21.00 Mick Taylor All Star Blues Band, Train
21.30 Dans Med Døden, Musikcaféen
22.00 Under Byen, Æsken

ONSDAG 2

KØBENHAVN
20.30 Endangered Beat, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS
18.00 Walther & De Sære/ Peter & De Andre Kopier, Telt 98
21.00 The Blue Junction, Fatter Eskil
21.30 On Stage, Musikcaféen
22.00 Maravilla, Æsken

MUSIKRUBRIKKER

AUDIO-KOPIERING

tam

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
('One-Off' CD'er fra kr. 35/stk.)
CD tape mastering/ redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Telefon & Fax 66 15 04 30

CD - CD - CD

Demo CD, max 20 min.

50 stk. 2.475.-
100 stk. 4.350.-
200 stk. 6.950.-
Incl. box, label, cover i farver.

Demo-bånd

Super-ferro BASF-tape. Real time kopiering f.eks.:

100 stk. C-20	kr. 856,-
Bånd-labels	kr. 200,-
Cover S/H el. farver	kr. 500,-
Start omk.	kr. 150,-

BIRKUM I/S

Strandvejen 112, 2900 Hellerup
Tel: 3940 0993 Fax:3940 1670
E-mail: Birkum@zitch.net
Priser incl. moms excl. fors.

CD PRODUKTION

• BILLIGT • HURTIGT • NEMT •
• 6 DAGES LEVERING •
• SIMPLY THE BEST •

F.eks.
500 stk. CD-maxi fra 5.325,-
500 stk. CD-album fra 6.500,-
Inkl. tryksager og levering
på kun 6 dage
(ex.moms & ncb)

Agent for Sonopress
Europas største CD-fabrik
Ring og få et godt tilbud!

sundance
the scandinavian music company
tlf. 33 33 87 20 - fax 33 33 87 30
www.sundance.dk • e-mail:sundance@sundance.dk

BOLIGHAJER

BYTTE LEJLIGHED!!

Haves: *Århus, dejlig, lys 3 V på 90 kvm. med eget bad/toilet, vaskemaskine, parkering, leje 2.400,-*
Ønskes: *KBH min. 3 V. - gerne større*

Henv. Ole 22 10 50 05. Ingen henvendelser uden noget at tilbyde, TAK!

FOTOGRAFER

FOTOGRAF
PER HOUBY
TELEFON/FAX 35 81 62 80
MOBIL 20 94 62 80

HJEMMESIDER

WWW.RUBBERBAND.DK

G-punkt
www.gaffa.dk
- døgnåbent

HØJSKOLER

TEATER
VIDEO, FILM & TV
MUSIK
KLASSISK OG RYTMISK
18, 27 OG 36 UGER
STØVRING
9530 STØVRING
TLF 9837 1003
HØJSKOLE

langelands
KUNST
højskole
TLF.: +45 62 56 15 60
FAX: +45 62 56 25 60
http://home6.inet.tele.dk/lkh
E-mail:lkh@post6.tele.dk

KUNST
ARKITEKTUR
DESIGN
OG 24 ANDRE FAG

KRABBESHOLM
HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 9752 0222

INSTRUMENTER

Forstærker, højtaler, bas, guitar, effekter, pickups, pre-amps, elektonik dele, rør, strenge, bas & guitar gear, PA anlæg, keyboard gear, Vintage dele m.m. Vi er specialister i rørforstærkere, f.eks. Marshall, Laney, Ampeg, Vox, Fender, Peavey. Gode priser & fin service.
BL
BassLab Electric
www.basslab.com
Borups Allé 3 2200 København N
Tele/fax: 38-88-28-82

LYD & LYS

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISCOTEKER
LYD & LYS
DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

MUSIKMAGASINET GAFFA
Næste nummer på gaden 3.9.98

PARTYBANDS

THE NEW ORIGINALS
Fra Bowie til Beatles
Fra Kinks til Stones
86 18 70 02
86 39 15 42
86 12 09 93

DRUIDS ENTERTAINMENT
BOOKING AF LIVEMUSIK

Mek Pek Party Band
Die Herren´s U2 plagiat
Booze Brothers
Abba Revival Band
TV-2 Jam
Le Freak
Hit Med 80´erne
Grease Show
Miroquai Jam
...og mange andre!

Tlf. 86760008 - Fax 86760098
E-mail druids@stofanet.dk

ROXANNE
BOOKING:
31 23 31 09
www.roxanne.dk.

WWW.RUBBERBAND.DK

BOOZE BROTHERS
BLUES BROTHERS SHOW
86 12 00 01 / 40 54 07 40

PLADER

REGGAE IMPORT RAGGAMUFFIN
REGGAE RAGGA DUB SKA JUNGLE
CD • LP • 12" • Video
CHECK BUTIKKEN
Carl Madsens Plads
Christianias (Bus nr. 8)
Katalog: 31 596 444

STUDIER

IRHØJ LYDPRODUKTION
Smukke omgivelser
Musikstudie • Analog & Digital indspilning
Computermix • Moving faders • Mastering
Postproduction • Digitalredigering • CDR lyd

PROTOOLS 4 PCI HD rec
CD enkeltkopiering
CD mastering
PQ kodning
IRHØJ LYDPRODUKTION
Kildegårdsvej 2 4690 Haslev
Tel 53 68 19 86 Fax 53 68 19 87

2 studier fordelt på 350 m² (Overnatningsmuligheder)
CD- og demo-indspilninger
Jingles og reklameprod.
Liveoptagelser
CD- og covertryk
Studie A:
24 spor analog 2"
16 spor digitalt
Automatiseret mix og redigering
(Otari MTR90 II · ADAT · Tridentmixer)
Studie B:
16 spor digitalt
Neverland Recording ApS
Norrevoldgade 4, 1.
5000 Odense C
Tlf. 66 19 39 33
Fax 66 19 39 32

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

ARP STUDIET
SKOVVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65
Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT-mastering
DAT- og kassettebåndkopiering

AIR PLAY
MONTANAGADE 29 • AARHUS
+45 86 19 12 12
48 SPOR • AUTO MIX / TOTAL RECALL
CD-INDSPILNING / MIX / MASTERING
REDIGERING • KOPIERING • CD-PREMASTERING
CD-KVALITETSPRODUKTIONER FRA 300 STK.
TIL LAVPRIS

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

MERCEDES BANDBUS
PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
ELLER
TRANSPORTER TDI (NY)
3 PERS., LANG, SORT, LÆKKER.
86 18 91 10

Transporter (benzin)
lang model med soverum
4 - 5 pers.
Ring aften 86 53 86 24
LC - udlejning

GAFFA ANNONCER
86 12 98 99

TV STJERNER

TØJ

MIND THE GAP
Studiestræde 14 kld.
1455 København K....33 91 66 12

inVasion
Larsbjørnsstræde 13
1454 København K
Tlf: 33 33 08 32

Rigtig Merchandise
T-shirt • Tasker • Caps m.m.
21 90 65 79

UNDERVISNING

SANGUNDERVISNING
Rock, pop, soul og jazz.
Arbejde med udtryk, frasering, rytmik og teknik.
Udd. Rytmisk kons.
Tlf. 36 70 75 45

ØVELOKALER

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12
DRUM CITY

Fajabefa-Århus
udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.
Info på 86121444

Musikværftet
på Refshaleøen
(bag Christiania) til leje
fra 15 - 35 kvm til
1500-2900 kr. pr. md.
24 timers øvning stort cafeteria, bus 8 lige til døren.
Ledig fra d.1.april
Ring 33 25 64 10

X-FILES

MUSIKMAGASINET GAFFA
MUSIK RUBRIKKER
4-f annoncer
Pris pr. m.m.
kr. 12,50
s/h annoncer
Pris pr. m.m.
kr. 9,50
(priser er excl. moms)
Rabatter:
6 x - 10%
12 x - 20%
Materiale skal leveres på diskette i et af fig. formater:
Quark Xpress, Photoshop, Illustrator - eps eller tiff.
telefon
86 12 98 99
telefax
86 18 92 22

GAFFA

MTV MUSIC TELEVISION
EUROPE MUSIC AWARDS
italia 1998
Carlsberg
PROBABLY THE BEST AWARD IN THE WORLD

WIN THE CARLSBERG BEST FAN AWARD

BECOME FAMOUS ON MTV HANG OUT WITH REAL ROCK STAR

Finally, it's here. The Carlsberg Best Fan Award. Your chance to jump up and down on MTV like a real star. To qualify, all you have to do is fill in this entry form. (Tip #1: Use spaces provided to write your own answers. Using too many standard phrases indicates a lack of creativity.)
The winner of the Carlsberg Best Fan Award will be announced during the MTV Europe Music Awards on November 12, 98.
(Tip #2: Give a copy of this entry form to a friend or nominate them yourself - it's more enjoyable to compete against someone you know.)

You must be over 18 years old to enter. Please double check your ID before continuing.

ENTRY FORM.

Tip #3: Be careful with sharp objects!

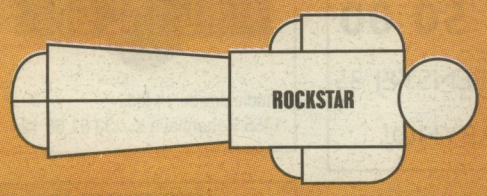
IMPORTANT! Tip #4: Please print in block letters to facilitate computerised processing.

1. Do you have what it takes to win the Carlsberg Best Fan Award?
   ○ Yeeeeeeah ○ Noooooo

2. Who is your favourite musician/band?.....

3. What´s your favorite beer? ○ Carlsberg

4. How close have you been to your favorite musician/band?
   ○ 101-1,000 meter ○ 1-100 meters
   ○ I've actually experienced skin contact.
   Date..... Time .....
   (Mark the spot on the body below.)

5. How many concerts have you seen with your favorite band?
   ○ 10-50 ○ 51-500
   (if more, please fill in) .....

6. Tell us your most impressive fan story to qualify for the Carlsberg Best Fan Award? (Bonus points given for creativ writing skills)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

The Nominee

I hereby confirm that I have told the truth, the whole truth and nothing but the truth so help me God. Any information that does not fully comply with reality may result in disqualification or worse.

Date Sign

Name

Street

City Postal Code

Country

Phone

If you are nominating someone else please write your name and address below

Name

Street

City Postal Code

Country

Fill in this entry form and send it to:
Gaffa MRK."Carlsberg Best Fan Award"
Sjællandsgade 92
DK-8000 Århus C
All completed entry forms to be returned by 23/8
Don´t have a stamp? Don´t remember what one looks like?
Fill out an entry form at: www.gaffa.dk

THE CARLSBERG BEST FAN AWARD